

R E V

Uw Financiële Revolutie

DE KRACHT VAN VOORZIENING

O L U

GARY KEESEE

T I E

R E E V

Uw Financiële Revolutie

DE KRACHT VAN VOORZIENING

O L U

GARY KEESEE

T I E

Your Financial Revolution,
The Power of Provision, Dutch. By Gary Keesee
Copyright © 2023 Gary Keesee

Originally published in English
ISBN: 978-1-945930-03-4

Faith Life Now
P.O. Box 779
New Albany, OH 43054, USA

You can reach Faith Life Now Ministries on the Internet at
FaithLifeNow.com

UW FINANCIËLE REVOLUTIE
De kracht van voorziening. Nederlands. Door Gary Keesee
© Gary Keesee, 2023

Oorspronkelijk gepubliceerd in het Engels
ISBN: 978-1-945930-03-4

Faith Life Now
P.O. Box 779
New Albany, OH 43054, USA

U kunt Faith Life Now Ministries op het internet bereiken via
FaithLifeNow.com

Tenzij anders vermeld zijn de Bijbelteksten in deze uitgave uit:
Het Boek.

Overige gebruikte vertalingen:

HSV	Herziene Statenvertaling 2010-2016
NBG51	Nederlands Bijbelgenootschap vertaling 1951
NBV	Nieuwe Bijbelvertaling
NLT	<i>New Living Translation</i> (vertaald)

INHOUDSOPGAVE

INLEIDING	7
HOOFDSTUK 1: Licht schijnt in de duisternis	21
HOOFDSTUK 2: Een nieuwe manier van denken	37
HOOFDSTUK 3:: De kwestie van rechtsbevoegdheid	57
HOOFDSTUK 4: Weet je het niet meer?	87
HOOFDSTUK 5: Kracht verlenen aan je voorziening	107
HOOFDSTUK 6: Geloof is de sleutel	137
HOOFDSTUK 7: Waarschuwing: blijf binnen je ontwikkelde geloof!	155
HOOFDSTUK 8: Je hebt een plan nodig!	173
HOOFDSTUK 9: Het is tijd om te gaan!	189

INLEIDING

De titel van dit boek lijkt misschien een open deur: iets dat een vaststelling van een overduidelijk feit is. Ik bedoel, wie zou de geldigheid ervan betwisten? Ik denk dat we het er allemaal over eens zijn dat het hebben van voorzieningen—voorzieningen voor de dingen die we in het leven nodig hebben—essentieel is. Toch hebben zoveel mensen niet de voorziening die ze nodig hebben. Velen vechten in feite om net genoeg te hebben om te overleven. Zij leven als slaven van rekeningen en schulden waar geen einde aan lijkt te komen. In plaats van hun dromen te leven, leven ze in een staat van wanhoop, overspoeld door de angst om naar een baan te gaan die ze haten. En het ergste van alles: ze leven zonder zinvol doel.

Volgens een recente studie brengt 48% van de Amerikanen 31.561 dollar per jaar mee naar huis, of 2.630 dollar of minder per maand,¹ en kan 40% van de bevolking geen cheque van vierhonderd dollar uitschrijven zonder eerst een planning te maken.²

Kunt u zich de stress voorstellen van het moeten letten op elke cent die u uitgeeft, in de hoop net de volgende betaaldag te halen, week na week, maand na maand, zonder dat het einde in zicht komt? In plaats van vooruit te komen, merk je dat je steeds verder in de schulden raakt, zonder uitweg. Ik kan het me voorstellen, want zo heb ik negen lange jaren geleefd; en dat was echt niet in mijn verbeelding. Het was heel echt.

¹ <https://howmuch.net/articles/how-much-americans-make-in-wages>

² <https://www.cnbc.com/2018/05/22/fed-survey-40-percent-of-adults-cant-cover-400-emergency-expense.htm>

De schaamte van het gebrek

Mijn vrouw Drenda en ik trouwden en hoopten een geweldig leven te beginnen, maar we kwamen in de schuldenen in een leven vol financiële stress terecht. In slechts een paar jaar tijd hadden we tien creditcards die volledig waren uitgeput en geannuleerd; drie leningen van financieringsmaatschappijen tegen 28% rente; twee auto's die nog afbetaald moesten worden, beide met meer dan 350.000 kilometer op de teller; belastingaanslagen; en talloze andere schulden die we niet konden betalen. We waren onze ouders duizenden dollars schuldig, tot het punt dat ze ons geen geld meer wilden lenen.

Het is niet zo dat we in ons leven erop uit waren dat leven te verwoesten met schulden; we probeerden gewoon te overleven. Hoe gek het ook klinkt, ik werkte in de financiële wereld en hielp mensen met hun verzekeringen en investeringen. Ik werd betaald op basis van 100% commissie op de verkopen die ik deed, maar de commissie was nooit genoeg. We bleven hopen dat de zaken zouden aantrekken, maar de weken werden jaren zonder verandering.

Uiteindelijk, na negen lange jaren van leningen om de rekeningen te betalen, hadden we alle mogelijke manieren om meer geld te lenen uitgeput. We verpandden bijna alles van waarde wat we konden vinden. En de stress van het leven in dat financiële moeras begon een ernstige emotionele tol te eisen van mij en mijn gezin.

Ik kreeg paniekaanvallen en slikte antidepressiva, die echt niet hielpen en hun eigen serie ernstige bijwerkingen veroorzaakten. Mijn artsen vertelden me ook, dat ik diabetes zou krijgen op basis van mijn bloedsuikerproblemen.

Erger dan mijn medische problemen was de angst die in mijn leven de overhand kreeg, tot het punt dat ik zelfs bang was om uit huis te gaan. Mijn wereld sloot zich om me heen met een helse, kwellende angst die me verlamde! We liepen achter met al onze rekeningen. En elke maand was het een uitdaging om uit te zoeken welke we moesten betalen en welke we konden overslaan tot de volgende maand.

Ik denk dat een van de meest slopende aspecten van de financiële puinhoop waarin we leefden, de schaamte was die ik voelde. Iedere

keer dat ik een kredietkaart gebruikte in de hoop dat het nog een keer zou lukken, was ik bang. Ik verzoon voortdurend excuses, loog eigenlijk, tegen de incassobureaus die bijna dagelijks belden. Het moeilijkste was waarschijnlijk om mijn mooie gezin te zien zonder de dingen die ze nodig hadden. En dat deed pijn diep van binnen. Om eerlijk te zijn voelde ik me bijna elke dag een mislukking terwijl ik het ene na het andere probleem afhandelde.

Deze financiële chaos was niet een blik op de radar, een moment in de tijd. Dit ging negen lange jaren door!

Mocht je het je afvragen, ja, we gingen elke week naar de kerk. Ik had een graad in theologie en bedrijfskunde; en ik had een jaar Bijbelschool gevolgd. Ik was gedoopt in de Heilige Geest, en ik hield van God, maar er was iets vreselijk mis. Dat wist ik, maar wat? De verhalen die ik in de Bijbel las, gebeurden gewoon niet in het echte leven.

We gingen naar een geweldige kerk die ons leerde dat het Gods wil was dat we bloeiden, maar ik zag dat gewoon niet gebeuren. En ik had geen idee waarom niet. Om maar meteen met de deur in huis te vallen: ik zag ook niemand van mijn vrienden in grote mate floreren.

De waarschuwing

Alles raakte in een dieptepunt, toen een deurwaarder - één van de velen die me om geld vroegen - opnieuw belde. Deze keer was hij zeer kort en bondig, zelfs bot. "Meneer Keesee, ik geef u drie dagen om de zestienhonderd dollar over te maken die u mijn cliënt schuldig bent, anders ben ik gedwongen voor dat bedrag een rechtszaak aan te spannen." Daarna hing hij gewoon de telefoon op.

Ik wist dat het voorbij was. Ik was er klaar mee. Ik kon nergens heen waar ik alle middelen nog niet uitgeput had. Er was geen geld, en er was geen eten. Onze koelkast zag er net zo somber uit als onze bankrekening. Ik had gehoopt op één solide week in de business die ons eruit had kunnen trekken, maar die kwam niet.

In grote wanhoop klom ik naar mijn kleine slaapkamer in de oude

boerderij die we huurden voor driehonderd dollar per maand. Ik wist dat het niet Gods wil was dat we in zo'n financiële slavernij leefden; maar toch leefden we wel zo en ervoeren we geen voorspoed.

Terwijl ik me huilend op mijn bed liet vallen, riep ik God aan. Wonderbaarlijk genoeg hoorde ik, terwijl ik riep, dat Hij antwoordde. In mijn geest hoorde ik deze Bijbeltekst:

Mijn God zal uit zijn rijkdom in Christus Jezus u alles geven wat u nodig hebt.

—Filippenzen 4:19

Ik zei hardop: "Ik ken dat Schriftgedeelte, maar ik zie dat niet in mijn leven." Toen hoorde ik de Heilige Geest zeggen:

"Ik heb niets te maken met de puinhoop waar jij in zit. De reden dat je in deze puinhoop zit is omdat je niet weet hoe Mijn Koninkrijk werkt." Hij vertelde me verder dat Zijn kerk net zo leefde als Israël in Farao's tijd: als slaven. Hij zei: "Ik wil dat mijn volk financieel vrij is!"

Hoewel ik niet echt wist wat Hij bedoelde met Koninkrijk, begreep ik dat leven in schulden niet werkte. En Hij impliceerde dat er een betere manier van leven was die ik niet had geleerd. Wat dat was of hoe het werkte, wist ik niet, maar ik wist dat ik dat moest uitzoeken.

Het eerste wat ik deed was naar beneden gaan en Drenda halen. Ik vertelde haar wat God tegen me had gezegd. En ik kan me herinneren dat ik daar stond, haar hand vasthield, en God en haar berouw toonde voor de puinhoop waarin ik ons had gebracht. We besloten ter plekke om ons toe te wijden aan het uitzoeken wat God bedoelde met Koninkrijk, omdat wij dat niet begrepen toen Hij dat woord gebruikte. We beloofden ook dat we schulden niet langer als levensstijl zouden gebruiken; terwijl we tegelijk moesten toegeven dat we niet wisten hoe. Terwijl we baden, kwam er een vrede over me. En ik wist dat God ons zou laten zien hoe we het op Zijn manier

moesten doen.

Maar terugkomend op dat woord Koninkrijk: ik had werkelijk geen idee waar Hij het over had. Ik wist dat ik naar de hemel zou gaan, en ik had aardig wat Bijbelkennis, maar toch wist ik niet wat Hij bedoelde. In feite was het woord Koninkrijk geen woord waar ik veel vanaf wist. De enige keer dat ik me kon herinneren dat het in de Bijbel werd genoemd, was in het Onze Vader.

Uw Koninkrijk kome, uw wil geschiede, op aarde zoals in de hemel.

—Mattheüs 6:10

Ik dacht toen, dat dit verwees naar het toekomstige Koninkrijk dat Jezus ooit op aarde zou vestigen, maar ik had geen idee waar het werkelijk op sloeg. Maar na bestudering van de tekst besepte ik dat ik het mis had. Jezus vertelde ons hoe we hier en nu moeten bidden. We moeten Gods wil in de aarde bidden. Maar wat is Gods Koninkrijk?

Als je mijn vorige boeken hebt gelezen, kun je naar hoofdstuk 1 gaan als je wilt, maar ik geloof dat een herziening altijd gerechtvaardigd is als je op het punt staat om getest te worden. Jouw test, het spel van het leven, is al begonnen, maar maak je geen zorgen. Er is nog genoeg tijd om de juiste antwoorden te krijgen en...te slagen. Maar als je het voor de eerste keer leest, is wat nu volgt cruciaal!

Een nieuwe manier van leven

Toen God mij vertelde dat ik nooit had geleerd hoe Zijn Koninkrijk werkte, was ik op zijn minst verward. Drenda en ik hadden geen idee wat Hij bedoelde. We baden en vroegen God om ons te leren wat Hij bedoelde toen Hij zei dat we niet wisten hoe Zijn Koninkrijk werkte.

Dus het eerste wat ik moest leren was wat een koninkrijk was in natuurlijke zin. Ik denk dat dit concept voor onze westerse geesten

moeilijk te bevatten is, omdat wij leven in een Amerikaanse mentaliteit van democratie en vrije meningsuiting. Gods Koninkrijk is geen democratie; het is een Koninkrijk met een Koning. Het gezag van een koning gaat stap voor stap omlaag door het koninkrijk, via gedelegeerd gezag: via verschillende overheidsinstanties en mensen die onder dat gezag opereren. Een menigte mensen is geen koninkrijk. Je zou een miljoen mensen in een menigte kunnen hebben, en het zou geen koninkrijk zijn. Een koninkrijk is een groep mensen die bijeengehouden wordt door een wet of regering.

De definitie van koninkrijk in het woordenboek is: "koninkrijk: een staat of regering met een koning of koningin als hoofd."

Hoewel we vieren dat Jezus met Kerstmis naar de aarde kwam, begrijpen we meestal niet dat Hij een heerschappij of bewind meebracht. De Bijbel spreekt erover in Jesaja 9:5-6:

Want een Kind is ons geboren, een Zoon werd ons gegeven en de heerschappij zal op zijn schouders rusten. Dit zullen zijn koninklijke titels zijn: Wonderbare Raadgever, Machtige God, Eeuwige Vader, Vredevorst. Aan zijn vredevolle bewind zal nooit een einde komen. Vanaf de troon van zijn vader David zal Hij rechtvaardig regeren. Hij zal alle volken van de wereld rechtvaardigheid en vrede brengen. En dit alles zal gebeuren omdat de brandende liefde van de HERE van de hemelse legers zich heeft voorgenomen dit te doen!

Jezus is het hoofd van deze regering. En wanneer wij Jezus als onze persoonlijke Verlosser aanvaarden, worden wij begunstigden van die regering; wij worden burgers. We worden niet alleen burgers, maar we worden ook daadwerkelijk deel van Gods eigen huisgezin als zonen en dochters.

Maar allen die Hem wel aanvaard hebben en geloven in zijn Naam, heeft Hij het recht gegeven kinderen van God te worden. Zij worden opnieuw geboren, niet op natuurlijke wijze of vanuit menselijk verlangen of omdat een mens dat

wil, maar zij zijn uit God geboren.

—Johannes 1:12-13

Voor God bent u nu geen vreemdelingen of buitenlanders meer, nee, u hebt dezelfde rechten als de Joodse christenen. U hoort nu ook bij het volk van God, bij zijn gezin.

—Efeze 2:19

Als leden van Gods huisgezin worden we deel van zijn familie en dus eigenaar van of deel van alles wat Hij bezit. Ook worden we burgers van Zijn grote Koninkrijk met wettelijke rechten en voordelen.

Een nieuw Koninkrijk

Om beter te begrijpen waar ik het over heb, wil ik het hebben over een fysieke burger van de Verenigde Staten. Als burger van de Verenigde Staten heb je wettelijke rechten. Je wettelijke rechten staan in onze grondwet en in de wetten die binnen onze regering zijn aangenomen. Deze wetten en voordelen worden doorgegeven aan alle burgers, ongeacht wie ze zijn. Deze rechten zijn niet gebaseerd op onze gevoelens of intelligentie. Nee, ze zijn bij wet vastgesteld en zijn wettelijk beschikbaar voor iedere burger die Amerika zijn thuis noemt. Het is mogelijk dat een burger zijn wettelijke rechten niet eens kent, maar toch heeft hij ze, gewoon omdat hij burger is van de Verenigde Staten van Amerika.

Nu, hier is iets om over na te denken, en ik hoop dat het je hele kijk op God verandert en hoe je van God ontvangt. Hier in de Verenigde Staten, als we weten dat iets of iemand ons onze wettelijke rechten probeert te ontnemen of dat we onrechtvaardig zijn behandeld, hebben we toegang tot het recht (recht betekent handhaving of uitvoering van de wet), een proces dat onze wettelijke rechten afdwingt. We gaan naar de rechtbank, en de rechter let niet op ons uiterlijk, of hoe rijk of arm we zijn. Hij kijkt naar de wet. Hij moet

elke keer in het voordeel van de wet beslissen. De wet en de rechter zijn er als onze zekerheid.

We hebben wettelijke rechten, en onze regering zal onze wettelijke rechten garanderen en afdwingen door middel van een rechtsgang binnen het rechtssysteem van de Verenigde Staten. Kijk met dat in gedachten eens naar Jesaja 9, waarin wordt gesproken over de nieuwe regering die Jezus op aarde heeft gebracht.

Groot is zijn (Jezus') heerschappij, aan de vrede zal geen einde komen. Davids troon en rijk zijn erop gebouwd, ze staan vast, in recht engerechtigheid (NBV)

—Jesaja 9:6

Dit Schriftgedeelte zegt dat Gods Koninkrijk wordt gevestigd en gehandhaafd door gerechtigheid: de toepassing van Gods wet. Toepassing betekent het proces van uitvoering of handhaving van je wettelijke rechten.

Uw wettelijke rechten zijn, wat God rechtvaardigheid noemt of wat Hij zegt dat goed is, Zijn wet. Om ervoor te zorgen dat jij hebt wat God zegt dat juist is binnen Zijn Koninkrijk, wat wettelijk van jou is als burger in dat Koninkrijk, heeft God je toegang gegeven tot gerechtigheid, het proces of de garantie dat je krijgt wat Hij je heeft beloofd.

God heeft Zijn wil aan ons bekend gemaakt door Zijn Woord, de Bijbel, zodat wij onze wettelijke rechten in Zijn Koninkrijk zouden kennen. Dit is goed nieuws! Alles wat je in de Bijbel leest met betrekking tot wat God je heeft beloofd, is al wettelijk van jou als burger van Zijn Koninkrijk!

In 2 Korinthe 1:20 (HSV) staat duidelijk dat elke belofte—ELKE BELOFTE—"ja" en "amen" is. Het is al besloten; ze zijn al wettelijk van jou.

Immers, zoveel beloften van God als er zijn, die zijn in Hem ja en in Hem amen, tot verheerlijking van God door ons.

—2 Korinthe 1:20 (HSV)

Het fundament van Gods Koninkrijk is gerechtigheid en rechtvaardigheid—dat kan niet wankelen. Zie het zo: als ik de wet van Gods Koninkrijk ken (Zijn wil), en ik weet dat ik toegang heb tot het recht, het proces van handhaving dat mij garandeert wat de wet zegt, dan ben ik vol vertrouwen en niet bang.

Wij weten dat Hij naar ons luistert als wij Hem iets vragen wat met zijn wil overeenstemt. En als wij weten dat Hij naar ons luistert, mogen wij er ook zeker van zijn dat Hij ons geeft wat wij Hem vragen.

—1 Johannes 5:14-15

Wanneer dit vers zegt dat Hij naar ons luistert, gaat het er niet om dat Hij ons hoorbaar hoort, zoals in het horen van onze woorden via geluidsgolven; het gaat erom dat Hij de zaak aanneemt.

Denk aan een rechter die een zaak hoort om ervoor te zorgen dat er recht wordt gedaan. De rechtszaal en de rechter zijn er om ervoor te zorgen dat elke burger recht heeft. De beslissing van de rechter is niet gebaseerd op zijn gevoelens, maar op de wet. Hij ziet erop toe om die wet voor elke burger te handhaven. De rechter is er om ervoor te zorgen dat het recht (de handhaving van de wet) geschiedt volgens de geschreven wet.

Bij God zijn Zijn troon (plaats van gezag) en Zijn macht er, om te zorgen voor gerechtigheid (de handhaving van Zijn wil) voor alle mensen die tot Jezus en Zijn Koninkrijk komen.

Lees die uitspraak nog eens heel langzaam, en laat die weerkaatsen op je huidige kijk op God. De meeste mensen denken dat God Zijn beslissingen van geval tot geval neemt, maar dat is niet waar. Hij is de Koning van een Koninkrijk met wetten die niet veranderen. Hij neemt geen beslissingen buiten Zijn wetten om en zal dat ook niet doen. We kunnen weten wat Zijn antwoord is voordat we het vragen, en we kunnen er zeker van zijn dat we hebben wat Zijn wet zegt voordat we het zien, omdat Hij de macht heeft om de handhaving van Zijn wet uit te voeren.

Geen gebedel meer

Toen Drenda en ik begonnen te leren over onze wettelijke rechten in het Koninkrijk, veranderde dat drastisch hoe wij over God en de Bijbel dachten. Het resultaat van ons nieuwe begrip veranderde onze manier van leven. Geen gebedel meer. Geen gesmeek meer. We leerden wat ons wettelijk al is gegeven als burgers van Zijn Koninkrijk. En we bleven leren hoe we aanspraak konden maken op die beloften en ze hier op aarde manifest konden zien. Het was een hele openbaring om te leren dat wij eigenaar zijn van alles wat de hemel heeft. Als burgers hebben we wettelijke toegang tot de wetten van het Koninkrijk. Maar als leden van de huishouding zelf, zijn we eigenaars en hebben we een wettelijke aanspraak op de erfenis van alles wat de hemel heeft.

En als wij Gods kinderen zijn, krijgen wij ook wat ons, als zijn kinderen, toekomt. Wat God aan zijn Zoon Jezus Christus geeft, zal Hij ook ons geven.

—Romeinen 8:17

Merk op dat de tekst zegt dat wat God aan Zijn Zoon geeft, ook aan ons zal geven! Dat betekent dat alles wat Christus heeft ook van ons is!

Toen God die dag in mijn kleine vervallen boerderij tot mij sprak en mij vertelde dat ik niet wist hoe Zijn Koninkrijk werkte, doelde Hij op de wetten en de wettelijke structuur van Zijn Koninkrijk. Hij had gelijk. Ik had geen idee wat een koninkrijk was of hoe het werkte. Maar één ding pakte ik al wel snel op, wat mijn begrip van een koninkrijk hielp, namelijk dat koninkrijken werken volgens onveranderlijke wetten. Wetten trekken geen personen voor. Ze veranderen niet om een bepaalde persoon te bevoordelen. Nee, ze zijn onwrikbaar en constant.

Ik zal u een voorbeeld geven. Vandaag genieten we van elektriciteit en het licht dat het ons thuis geeft. U zult het ermee eens zijn dat de wetten die gelden voor elektriciteit er altijd zijn geweest sinds de aarde werd geschapen. Toch was er duizenden jaren lang

geen elektrisch licht! De reden? Niemand had ontdekt welke wetten er golden voor elektriciteit en hoe je die kon gebruiken om een lamp te laten branden. Hoewel bliksem en statische elektriciteit werden waargenomen als een normaal onderdeel van het leven, was dat alles: waarnemingen. Niemand dacht eraan om te dupliceren wat ze zagen, omdat ze niet beseften dat wat ze zagen gebaseerd was op een natuurwet die geleerd kon worden.

Ditzelfde gebrek aan inzicht dringt vandaag de dag door in de kerk.

Mensen lezen over de grote dingen die God in de Bijbel deed, maar komen nooit verder dan een waarnemend begrip van wat ze lezen.

Velen hebben God in hun leven behoorlijk verbazingwekkende dingen zien doen, maar net als bij het zien van een schitterende bliksemflits in een zomerse onweersbui, staan ze daar en zeggen: "Wauw, zag je dat?" Maar ze kunnen het niet nadoen omdat ze de wetten niet begrijpen die bepalen wat ze net zagen. Tegenwoordig kunnen we bijvoorbeeld overal in de wereld lampen plaatsen, waar we maar willen, omdat we de wetten van de elektriciteit begrijpen.

Op dezelfde manier kunnen we tegenwoordig met een vliegtuig duizenden kilometers per dag afleggen, waar ook ter wereld. Het vliegtuig kan vliegen doordat wij de wet van lift begrijpen en toepassen. Die wet bestaat echter al sinds de schepping van de aarde, zoals blijkt uit de vogels die die wet dagelijks gebruiken. Maar gedurende duizenden jaren van het menselijk bestaan heeft niemand met vliegtuigen gevlogen, omdat niemand de wet van lift had ontdekt en geleerd hoe die te gebruiken.

Zo is het ook met het Koninkrijk van God. De meeste mensen smeken, huilen en proberen God ervan te overtuigen iets voor hen te doen. Maar wat zij niet weten is dat toen zij gelovig werden, alle wetten en voordelen van het Koninkrijk voor hen bestemd waren om te gebruiken en te genieten, zonder dat zij hoefden te smeken.

Stel dat ik naar jouw kerk zou komen. Zou je het gebedsteam laten bidden en vasten zodat het licht aan zou zijn op de avond dat ik kwam? Natuurlijk niet. Als ik toevallig in je kerk aankwam en het licht was niet aan, zou iedereen dan tot God gaan roepen, smeken en

huilen om God ervan te overtuigen het licht aan te doen? Nee, ze zouden op zoek gaan naar de schakelaar, die gewoon een klik naar boven geven, en de lichten zouden aangaan. Geen angst, geen verwarring, gewoon aanzetten!

Maar om de een of andere reden hebben christenen het Koninkrijk en het Woord van God nooit vanuit dit perspectief benaderd. Nogmaals, ze brengen het grootste deel van hun tijd door met smeken, in de hoop dat er iets zal gebeuren. Als dat niet gebeurt, geven ze God onmiddellijk de schuld, in de overtuiging dat God ervoor gekozen heeft hun verzoek niet in te willigen. Dit gebrek aan begrip is de reden waarom de meerderheid van de hedendaagse christenen gelooft, dat God toestaat dat slechte dingen gebeuren, of dat Hij weet wat het beste is, wanneer zich een tragedie voordoet. Vriend, dit is NIET hoe het Koninkrijk van God werkt!!!! Nogmaals, laten we kijken naar ons Schriftgedeelte in 1 Johannes.

Wij weten dat Hij naar ons luistert als wij Hem iets vragen wat met zijn wil overeenstemt. En als wij weten dat Hij naar ons luistert (ons hoort), mogen wij er ook zeker van zijn dat Hij ons geeft wat wij Hem vragen.

—1 Johannes 5:14-15

Omdat we weten dat we vragen volgens ons wettelijk recht, en dat Hij de zaak hoort (dus aanneemt), zijn we ervan overtuigd dat we hebben wat we van Hem gevraagd hebben! Helaas wordt de waarheid die in deze tekst wordt geopenbaard door een grote meerderheid van de gelovigen niet begrepen. In mijn ervaring zou ik moeten zeggen door de meesten. Maar het was dit begrip dat mijn leven letterlijk veranderde!

Visie versus overleven

Ik begon de verhalen in de Bijbel met hernieuwde belangstelling te lezen. Ik wist dat er in elk verhaal geestelijke wetten te ontdekken

waren. Ik werd een geestelijke wetenschapper. Bij elk verhaal stelde ik vragen. "Waarom gebeurde dat?" "Welke wet wordt in dit verhaal geïllustreerd?" Langzaam begon ik de principes en wetten te leren die in het Koninkrijk van God gelden, en het veranderde letterlijk mijn leven.

Toen we deze wetten begonnen toe te passen, werden we in tweeënhalf jaar volledig schuldenvrij. We begonnen contant te betalen voor onze auto's, bouwden ons droomhuis op een perceel van 22 hectare, en nog veel meer. Het mooiste is dat er nu geen financiële druk meer is. Ons huis is afbetaald, en we kunnen ons nu richten op onze opdracht, ons doel, in plaats van op overleven.

We waren enorm enthousiast over wat we leerden. En toch zagen we de meesten van onze vrienden en kennissen niet genieten van dezelfde dingen die wij zagen gebeuren. Vanuit ons verlangen om mensen te helpen leren, wat wij hadden geleerd, lanceerden we in 1995 *Faith Life Church*. We richtten ons op het delen van de wetten en principes die God ons had geleerd, en deelden met mensen hoe ze vrij konden zijn en het goede leven van het Koninkrijk konden leiden.

In 2005 lanceerden we *Faith Life Now*, ons mediabedrijf. *Faith Life Now* zendt onze twee dagelijkse televisieshows—*Fixing the Money Thing* en *Drenda*—uit naar elke tijdzone in de wereld met het Goede Nieuws van het Koninkrijk.

Tegenwoordig zoeken we niet naar kwartjes en dubbeltjes in onze autostoelen in de hoop genoeg kleingeld te vinden om een Happy Meal te kopen voor drie kinderen. We geven miljoenen uit om te doen wat we nu doen, en we hebben een passie om mensen te helpen leren hoe we dat deden.

We stapten plotseling over van overlevingsdenken naar visionair denken en begonnen te dromen over wat we konden creëren en doen met ons leven. We gingen van financiële chaos en slavernij naar financiële vrijheid.

In onze arme en slaafse dagen was elk klein geldprobleem een grote noodsituatie. Onder grote stress probeerden we iemand te vinden om het geld te lenen, of we gingen weer naar ons plaatselijke pandjeshuis! Maar vandaag genieten we van de Kracht

van Voorziening.

Je vraagt je misschien af: "Gary, wat is de Kracht van Voorziening?" De kracht van voorziening is het vermogen om je doel te vinden en te ontsnappen aan een leven van overleven. Onthoud altijd dat voorziening (provisie) pro-visie is. Lees dat nog eens langzaam; het is een soort woordspeling, maar de betekenis is duidelijk.

Geen-voorziening-hebben leidt tot een leven van slavernij. En slaven hebben geen grote dromen! En onthoud altijd: je bent geen slaaf! Je bent een lid van Gods huisgezin, een erfgenaam met Jezus van de hele erfenis. Dus hef je ogen op en zie een nieuwe toekomst. Ik wil dat je vrij bent om te dromen, vrij om plezier te hebben in het creëren van je visie, en het goede leven te leiden. Ik vertrouw erop dat je bij het doornemen van dit boek geïnspireerd zult worden, maar niet alleen geïnspireerd: ook zelfverzekerd. Dezelfde wetten van het Koninkrijk die mijn leven hebben veranderd, zijn ook de jouwe.

—Gary Keesee

Dit is eigenlijk het vierde boek in een serie van vijf boeken getiteld "Uw financiële revolutie". Ik raad je aan de vorige drie boeken te lezen om een goed begrip te krijgen van de wetten waarnaar ik verwijs en meer over hoe het Koninkrijk van God werkt. Dat zijn: *Uw financiële revolutie: De kracht van bondgenootschap*; *Uw financiële revolutie: De kracht van rust*; en *Uw financiële revolutie: De kracht van strategie*. Je kunt ze vinden op GaryKeesee.com of op Amazon.com.

HOOFDSTUK 1

LICHT SCHIJNT IN DE DUISTERNIS

In de inleiding vertelde ik je over het telefoontje van de deurwaarder waardoor ik oog in oog kwam te staan met de realiteit van onze situatie en eindelijk uitriep naar God. Ik vertelde je ook wat de Heer tegen mij zei, toen ik huilend op mijn bed lag; namelijk dat ik in de puinhoop zat waarin ik verkeerde omdat ik nooit had geleerd hoe Zijn Koninkrijk werkte. Maar hoe werkt het? Wat probeerde Hij me te laten zien? Ik had geen enkel idee, maar ik zou het leren.

Weet je nog dat ik die zestienhonderd dollar binnen drie dagen bij de deurwaarder moest hebben om een rechtszaak te voorkomen? Op dat moment hadden we geen geld. En we hadden evenmin uitzicht op het tijdig binnenkomen van geld van ons bedrijf om dat bedrag te betalen. Ik zat in een onmogelijke situatie, althans dat dacht ik. In plaats daarvan stond ik op het punt mijn eerste les van het Koninkrijk te leren.

In die tijd reed ik in een oude Dodge Caravan die rookte als een schoorsteen als ik onderweg was. Die avond had ik een afspraak met een gezin om te bespreken welke verzekeringen zij nodig hadden. En onze afspraak was bij hen thuis, op ongeveer vijftien minuten rijden van mijn kantoor.

In die tijd parkeerde ik altijd met opzet verderop in een straat of om de hoek van het huis van mijn cliënt. De reden was simpel. Als ik het busje startte, vulde het altijd de lucht met witte rook, en ik vond niet dat het mijn zaak goed deed, aangezien ik een zogenaamde financieel expert was die mijn klanten adviseerde in het beleggen en de aanschaf van verzekeringen.

Nou, op deze avond parkeerde ik, zoals altijd, net om de hoek van het huis van mijn cliënt. We hadden een geweldig bezoek, en ik nam afscheid, maar was bezorgd toen de man met me meeliep toen ik naar mijn auto liep. Hoewel een beetje zenuwslopend, vond ik dat prima, zolang hij maar niet bleef kijken hoe de auto startte, wat hij helaas wel deed. Hoewel ik mijn tijd nam om mijn aktetas en andere spullen in het busje te ordenen om hem de tijd te geven om te vertrekken, bleef hij geduldig staan tot ik vond dat ik maar moest beginnen. Zoals verwacht vulde de straat zich met witte rook.

Toen ik het busje wilde starten, droeg hij me op de motor uit te zetten en kwam hij naar het portierraam. Hij vertelde me toen dat hij parttime aan auto's werkte om bij te verdienen, en dat hij graag onder de motorkap wilde kijken. Ik zei natuurlijk ja en deed de motorkap voor hem open. Ik wist dat het niet uitmaakte wat hij vond. Ik had op dit moment toch geen geld om in dat oude busje te steken.

Na een paar minuten kwam hij terug en zei: "Zoals ik al vermoedde, heb je een kapotte koppakking. Rij naar huis en laat het repareren voordat je verder rijdt. Het kost maar zevenhonderd dollar."

Ik bedankte hem voor zijn advies en ging terug naar mijn kantoor. Het enige wat ik in mijn hoofd kon horen was: "Het kost je maar zevenhonderd dollar!" Voor mij klonk dat bedrag op dat moment als een miljoen dollar, en ik moest nog steeds die zestienhonderd dollar vinden om naar de deurwaarder te sturen. Daarnaast had ik nog een stapel andere rekeningen die betaald moesten worden.

Ik had geen antwoord, maar ik herinnerde me het gebed dat Drenda en ik eerder hadden gebeden: "God, leer ons hoe uw Koninkrijk werkt, en laat ons zien hoe we schuldenvrij kunnen leven."

Terugrijdend naar kantoor begon ik met de Heer te praten over mijn financiële situatie. "Heer, U weet alles over het geld dat ik nodig heb. U weet dat ik nog geld schuldig ben aan dit busje, en nu heb ik die zevenhonderd dollar nodig. Heer, eerlijk gezegd, met het geld dat ik de bank schuldig ben voor het busje en de kosten van de reparatie, zou het waarschijnlijk beter zijn als hij gewoon zou verbranden en de

verzekering alles zou dekken!" Ik zei dat hardop op een gefrustreerde, sarcastische manier, niet echt in een echt gebed.

Op het moment dat ik dat zei, viel me iets op. Ik wist niet zeker of het er altijd al was geweest, maar het leek erop dat er een kleine luchtbel op de bovenkant van de motorkap zat. Toen ik ernaar keek, leek hij langzaam groter te worden. En toen ik naar de bel bleef kijken, was ik ervan overtuigd dat hij inderdaad groter werd. Ik was op zijn zachtst gezegd geschokt. Ik zag geen andere rook dan de rook die altijd achter het busje leek te hangen, dus ging ik door naar het kantoor.

Toen ik de parkeerplaats van het kantoor opreed, barstte de voorkant van het busje plotseling uit in een vuurball! Vlammen gutsten uit de motorruimte een meter de lucht in. Ik zei toen echt hardop: "Heer, hebt U mij dat horen zeggen?"

De volgende dag dekte de verzekeringsmaatschappij inderdaad de schade. En ik had genoeg geld om de zestienhonderd dollar die ik de deurwaarder schuldig was, af te betalen en nog genoeg geld over om boodschappen te doen. We waren blij en geschokt tegelijk. Maar we hadden nu geen busje meer, terwijl we dat wel nodig hadden om ons met ons zessen te verplaatsen.

**TOEN ZEI IK ECHT
DEZE WOORDEN
HARDOP, "HEER,
HEBT U MIJ DAT
HOREN ZEGGEN?"**

Ik kon echt niet uitleggen wat er op dat moment gebeurde, maar het feit dat ik hardop had gezegd dat het busje brand zou vliegen, trok mijn aandacht. Ik moest toegeven dat ik nog nooit een voertuig dat ik bezat in brand had zien vliegen. Aan de andere kant had ik ook nog nooit hardop gezegd dat ik dat wilde.

Had dit te maken met het Koninkrijk? Had ik iets gedaan waardoor dit gebeurde, of was het gewoon toeval? We wisten het niet zeker. Hoewel we de overwinning van het afbetalen van de bestelwagen en de schuldeiser vierden, hadden we nog steeds een bestelwagen nodig, maar hoe?

Een nieuwe bestelwagen vinden

Mijn vader belde om te horen hoe het met ons ging en om hulp te bieden bij het vervangen van de verbrande bestelwagen. Mijn vader had geld, en ik hoopte stiekem dat hij er gewoon een voor ons zou kopen. Hij stelde voor dat we bij een paar dealers in de buurt zouden gaan kijken voor een goed tweedehands voertuig. Natuurlijk nam ik het aanbod van harte aan.

We gingen naar een paar dealers, en ik vond de perfecte Dodge Caravan. Hij was ongeveer een jaar oud en in perfecte staat. Ik vertelde mijn vader dat ik dacht dat Drenda deze zou willen, een bordeauxrode schoonheid, in de hoop dat hij iets zou zeggen als: "Geweldig! Nou, laten we het opschrijven." Maar dat zei hij niet. In plaats daarvan zei hij: "Ik geef je 5.000 dollar voor de aankoop." Ja, dat was een heel genereus aanbod, maar hij bood eigenlijk aan om de aanbetaling te doen, en mij de rest te laten financieren.

Ik was plotseling geschokt door de realiteit. Ik had geen kredietwaardigheid die een bank ertoe zou kunnen brengen me het geld te lenen. En tot dit moment had ik onze slechte financiële situatie voor mijn vader kunnen verbergen. Ten tweede vond ik dat ik niet nog meer schulden kon maken.

Maar omdat ik geen andere optie kende, besloot ik snel om in ieder geval de kredietaanvraag in te vullen. Maar ik wist dat ik daarvoor mijn vader mijn situatie zou moeten opbiechten en dat hij zou moeten meewerken. Met tegenzin vertelde ik mijn vader het hele verhaal, hij bood aan de lening mede te ondertekenen en we dienden de aanvraag in. De dealer vertelde me dat ze het me morgenochtend zouden laten weten.

Natuurlijk wist ik dat de bank de lening zou goedkeuren, omdat mijn vader perfect krediet had. Goedgekeurd worden voor de lening was niet wat me dwars zat toen ik naar huis reed. Ik wist dat ik die lening niet kon nemen, maar ik had een echte behoefte en geen geld. Wat moest ik doen? Ik was in de war en een beetje radeloos.

Toen ik thuiskwam en Drenda de situatie vertelde, wist zij ook dat we niet nog een contract met schuld konden tekenen, maar welke

andere optie hadden we? Die nacht konden we allebei moeilijk slapen, maar 's morgens waren we ervan overtuigd dat we het geld niet moesten lenen.

Dus belde ik mijn vader en bedankte hem voor het aanbod en vertelde hem dat we niet nog meer schulden konden aangaan om de auto te financieren. Vervolgens belde ik de dealer en liet hen weten dat we niet langs zouden komen. Ze vertelden me natuurlijk dat de lening voor het busje was goedgekeurd en dat het busje schoon was en klaar stond voor aflevering. Ik bedankte hen, maar hield vol dat ik het busje niet kon meenemen.

Toen ik ophing, had ik vrede, maar tegelijkertijd had ik geen idee hoe we een voertuig zouden kunnen kopen dat groot genoeg was voor ons hele gezin van zes personen. Ik had een tweedehands coupé met vijf zitplaatsen waarmee ik voor mijn werk reed, waarmee we het moesten doen tot we iets hadden bedacht. Er gingen ongeveer twee weken voorbij, en we behielpen ons met onze vijfpersoons coupé. Soms maakten we meerdere ritten als we ergens heen moesten.

Op een dag kreeg ik een telefoontje van een meneer die Drenda een paar maanden eerder was tegengekomen. Ze was op zoek naar een paar items om te verkopen op de antiekveiling van haar ouders die ze elke maand hielden in Atlanta, waar ze woonden. Ze kwamen eens per maand naar Ohio om items te kopen voor hun veiling, en Drenda hield haar ogen open voor alles waarvan ze dacht dat het interessant zou zijn voor haar ouders. Het bracht elke maand wat extra geld op, omdat ze haar een commissie gaven op alles wat ze vond.

Het bleek dat Drenda deze man ergens was tegengekomen, en ze waren in gesprek geraakt over wat zij deed en wat hij deed. Ze zei tegen hem dat als hij ooit iets te verkopen had, ze misschien geïnteresseerd zou zijn. Blijkbaar runde hij een vrij groot verpleeghuis, en af en toe moest een patiënt zijn bezittingen liquideren als hij naar het tehuis verhuisde. Als er geen familie was om zich te ontdoen van de huishoudelijke artikelen, sloeg hij ze op in een extra ruimte die hij had en verkocht ze uiteindelijk.

Ik kende hem niet, dus toen hij belde, maakte ik een notitie en

vertelde Drenda dat hij had gebeld. Om een lang verhaal kort te maken, toen zij hem terugbelde, vertelde hij haar dat hij drie kamers met meubels en huishoudelijke artikelen had die hij moest opruimen en vroeg of zij geïnteresseerd was. Hij bood alles aan voor een zeer lage prijs.

Drenda en ik gingen naar de kamers kijken, en hoewel we niet door de kamers heen konden om alles te zien, omdat de kamers van vloer tot plafond waren volgestouwd, zagen we een paar dingen waarvan we dachten dat ze, als ze verkocht zouden worden, de prijs die hij voor de hele partij vroeg zouden dekken. We belden haar ouders en zij maakten ons het geld over, brachten hun vrachtwagen en namen alles mee naar Atlanta voor hun maandelijks veiling.

De veiling was een groot succes, en voor onze commissie gaven ze ons een Peugeot stationwagon die slechts een paar jaar oud was en in uitstekende staat. Nu weet ik dat voor de meeste mensen het krijgen van een gebruikte auto geen reden is voor een groot feest. Maar voor ons was dit de eerste keer dat we in een auto reden zonder afbetaling. De auto was net overgespoten en zag er gloednieuw uit. We waren dolblij.

Ineens begon ik het te zien. Ik kon erop vertrouwen dat God me zou helpen met wat ik nodig had, zonder schulden.

Een omslag in denken

Een andere gebeurtenis die ik een jaar eerder met de Heer had gehad, toen we nog in Oklahoma woonden, werd me nu duidelijker. Terugkijkend zag ik dat de Heer mijn aandacht probeerde te trekken, maar we zaten zo diep in de schulden en de stress dat we om de een of andere reden niet zagen wat God ons probeerde te leren.

Ik hou van jagen, vooral op herten. Maar ik hou er ook van om wild te eten en iets te hebben om mijn jachtinspanningen te belonen. Zoals de zaken nu liepen, jaagde ik, maar had niets om mijn inspanningen van de afgelopen jaren beloond te zien. Ik trok erop uit, zat in de kou, terwijl dag na dag voorbijging zonder zelfs maar een

hert te zien. Dit werd een beetje ontmoedigend, want ik had kleine kinderen die eten nodig hadden en ik kon het wild zeker gebruiken. Hoewel ik in het verleden enig succes had gehad, was het jaren geleden dat ik een succesvol hertenseizoen had gehad en vlees mee naar huis had genomen.

Op een dag, toen ik nadacht over het komende hertenseizoen, hoorde ik de stem van de Heer. Hij zei: "Zal Ik je dit jaar laten zien hoe je je herten krijgt?" Daar schrok ik van. "Mijn laten zien hoe ik mijn herten krijgt?" Wat betekent dat?

Terwijl ik over deze woorden bad, voelde ik dat de Heilige Geest mij op het hart drukte om een financieel zaad of een gift te zaaien, precies met het doel om dat hert te oogsten. Ik had nog nooit geld gezaaid in de verwachting een hert te kunnen oogsten, en het voelde eerst een beetje vreemd aan. Maar ik voelde duidelijk dat de Heer mij leidde om dat zaad te zaaien met enkele zeer gedetailleerde instructies. Ik moest een cheque uitschrijven voor het bedrag dat ik me geroepen voelde om te zaaien. Drenda en ik moesten er allebei onze handen op leggen en verklaren dat we mijn bok van 1987 toen en daar hadden ontvangen op het moment dat we baden, niet later toen ik het zou oogsten, maar toen we baden.

Hoewel ik als christen altijd had gegeven en mijn kerk had gesteund, was dit zaaien met een gerichte intentie en het geloof dat ik ontvang als ik bid, nieuw voor mij.

Dus nam ik een cheque en schreef in het memo gedeelte, "Voor mijn 1987

herten." Ik legde mijn handen erop met Drenda, stuurde het naar een bediening waar ik vertrouwen in had, en verklaarde dat ik zojuist mijn hert had ontvangen toen ik het stuurde. Ik nam een stuk papier en schreef daarop de dag en de tijd dat ik geloofde dat ik het hert ontvangen had en stopte het in de zak van mijn jachtjas.

Toen ik in de stad Tulsa, Oklahoma, woonde, had ik niet echt een plek om te jagen, maar een vriend van mij uit de kerk nodigde me uit om op dankdag naar het huis van zijn oma op het platteland te komen. En hij zei dat er een paar herten rond de boerderij liepen.

Dus ging mijn familie op dankdag 's morgens naar beneden om te

genieten van een geweldige dag van eten en vriendschap en nu bovendien om mijn herten te vangen. Mijn vriend wist niet goed waar ik heen moest, maar er was een weiland dat grensde aan een bos op het terrein, en hij stelde voor dat ik naar het weiland ging en naast een grote boom ging zitten.

Ik wil dat je dit beeld voor ogen krijgt. Toen de zon mijn omgeving langzaam verlichtte, zag ik dat ik midden op een gemaaid hooiland zat met één grote boom in het midden. Ik voelde dat ik helemaal op de verkeerde plaats zat, want ik wist dat geen enkel zichzelf respecterend hert zich zou laten zien, als ik daar in de open lucht zat.

Ik wilde net opstaan en naar het bos gaan, dat ongeveer honderddertig meter voor me lag, toen ik beweging hoorde in het bos langs het hek links van me. Ik hoorde bladeren ritselen in de verte en wist dat het herten waren.

Plotseling zagen we drie hinden in het bos langs het hek lopen. Ik zag ze maar even toen ze zich een weg baanden door het struikgewas. De herten waren te ver weg, maar het liet mij inhoudenom een paar minuten te wachten voordat ik naar het bos ging, waarheen die herten volgens mij op weg waren. Toen rende, zonder dat ik het wist, een bok over het veld achter me, recht op mijn boom af.

Ik stond aan de andere kant van de boom toen de bok over het veld naar het bos voor mij liep, en hij zag mij niet. De bok rende naar de boom, rook mijn geur en stopte met een luid gesnuif, waar ik van schrok. Toen ik bij het plotselinge geluid naar rechts keek, zag ik tot mijn schrik een bok met zespuntig gewei op slechts vijf meter afstand naar me staren. De bok, die zich nu realiseerde wat er aan de hand was, rende met grote sprongen het bos in.

Nu is het niet gemakkelijk om je geweer te richten op een witstaartbok en die te raken wanneer hij op volle snelheid rent, en ik wist dat ik maar één schot zou kunnen lossen voordat hij het bos zou bereiken. Ik kon onmogelijk zorgvuldig mikken, want het hert sprong met grote passen. Met nog maar 20 meter te gaan voordat het hert bij het bos zou zijn, haalde ik de trekker over. Bij het schot viel de bok en bewoog niet meer. Ik was geschokt! Gebeurde dit echt? Het gebeurde

allemaal zo snel! Ik stond langzaam op en liep naar de plek waar de bok lag. Ik haalde snel het briefje uit mijn zak en begon God te danken voor het hert.

Toen hij het geluid van het schot hoorde, kwam mijn vriend naar buiten en feliciteerde me met mijn hert toen hij het zag liggen. Ik had mijn vriend niet verteld over wat de Heer mij had verteld, maar ik keek hem aan en zei: "Ik denk niet dat dit hert te danken was aan mijn grote jachtcapaciteiten." Toen liet ik hem het papiertje zien dat ik had geschreven op de dag dat Drenda en ik voor dat hert hadden gebeden. Er stond eenvoudigweg op: "Ik geloof dat ik mijn hert van 1987 op deze datum en tijd heb ontvangen, toen ik bad in de naam van Jezus." Ik hield het papier omhoog zodat mijn vriend het kon zien en begon hem toen te vertellen over wat de Heer mij had opgedragen.

Deze gebeurtenis trok mijn aandacht. Ik wist zonder twijfel dat het van God kwam. Maar om de een of andere reden had ik de zaak nog niet goed door. Het concept van Koninkrijksrecht en wat er gebeurd was met het hert dat mijn financiën beïnvloedde, was nog niet bij me opgekomen. Dat hert krijgen was geweldig, maar zou het weer gebeuren? Zonder het concept van de Koninkrijkswet zou ik

**DEZE GEBEURTENIS
TROK MIJN AANDACHT.
IK WIST ZONDER
TWIJFEL DAT DIT
VAN GOD KWAM.**

niet weten hoe of welke wetten het hert op mijn pad hadden gebracht. Maar ik keek ernaar uit om dit het volgende hertenseizoen opnieuw te testen.

Geloof werkt elke keer

Het volgende hertenseizoen bracht verandering toen we van Tulsa naar Ohio verhuisden. Deze verhuizing werd op een dag tijdens het joggen ingegeven. De Heilige Geest sprak tot mij en zei dat het tijd was om naar Ohio te verhuizen: daar zou ik mijn werk voor de eindtijd doen.

Ik had op dat moment tien jaar in Tulsa gewoond, en ik hield van Tulsa. Maar ik had niet blijer kunnen zijn met het vooruitzicht om te vertrekken. Een olie-recessie die een jaar eerder had toegeslagen, trof Tulsa uitzonderlijk hard omdat de economie voornamelijk op olie was gebaseerd. Onze financiën waren kritiek geworden en we konden nauwelijks rondkomen. Een nieuwe start was iets waar ik enthousiast over kon worden. Ik wist niet dat de volgende negen jaar nog meer financiële stress zouden brengen, die veel verder zou gaan dan wat we in Tulsa hadden meegemaakt.

We verhuisden naar Ohio in de vroege zomer, en ik keek uit naar wat Ohio voor ons in petto had. We ontdekten al snel dat het opnieuw beginnen van ons bedrijf en het meenemen van al onze schulden naar Ohio extreem stressvol was.

Natuurlijk kwam het hertenseizoen eraan en de geboorte van ons derde kind, Tom. Tom werd geboren op de tweede dag van het hertenseizoen in Ohio, dus ik had natuurlijk geen tijd om te jagen met de baby op komst en het opnieuw beginnen van de zaak. Ik kende maar één plek om te jagen.

Aan de overkant van het huis waar ik opgroeide, had ik een loopbrug gerund toen ik op de middelbare school zat. Het grondstuk van mijn ouders had een vijver, die gevoed werd door een klein

beekje dat door het land van de buren liep en vervolgens naar onze vijver. Ik moet toegeven dat, hoewel ik jarenlang langs dat beekje had gelopen toen ik opgroeide, ik nog nooit een hert had gezien of zelfs maar een hoefafdruk van een hert op dat land. Maar ik herinner me dat ik tijdens mijn studie een telefoontje kreeg van mijn broer die me vertelde dat hij geschokt was toen hij daar op een dag een hert zag en dat hij van plan was daar de komende herfst te gaan jagen. We waren allebei verrast. Ik sloeg dit gesprek, dat negen of tien jaar eerder was gevoerd, in mijn geheugen op.

Ik herinnerde me de exacte plek waarvan hij zei dat hij het hert had gezien, omdat ik de beek goed kende. Hij gaf aan dat hij het hert had gezien op de plek waar de beek zich splitste en waar een heel grote esdoorn stond. Hij vertelde me toen dat er een kleinere esdoorn naast de grote stond, en dat hij de kleinere boom kon gebruiken om in de grotere boom te klimmen, wat volgens hem een geweldige plek was om op herten te jagen.

Nou, mijn broer heeft nooit een hert afgeschoten bij die beek, hoewel hij zei dat hij er een keer één had gemist. Maar hij was er ook al jaren niet meer geweest, dus ik had geen idee of de boom er nog stond en of ik hem wel kon vinden in het donker op de ochtend van mijn geplande jacht.

Om het nog lastiger te maken: Ohio had een wet, die geen geweren met kogels toeliet; alleen hagelgeweren waren toegestaan tijdens het hertenseizoen. Ik had op dat moment alleen een dubbelloops punt 20 kaliber hagelgeweer en had er geen vertrouwen in dat ik er een hert mee kon raken, behalve op een afstand van minder dan 20 meter. Maar dat was alles wat ik toen had, dus dat was mijn plan.

Drenda en ik zaaiden ons zaad, legden onze handen op de cheque op dezelfde manier als het jaar daarvoor, en maakten aanspraak op mijn hert volgens Markus 11:24. Om een lang verhaal kort te maken, op de vierde dag van Ohio's jachtseizoen, mijn eerste dag, oogstte ik een hinde en een bok in veertig minuten, beide van een afstand van 75 meter: een afstand die ik normaal nooit zou kunnen overbruggen met een hagelgeweer. Ohio had toen een limiet van twee herten, daarom

heb ik dat jaar twee herten geogst. En het is echt waar: ik had mijn twee herten binnenveertig minuten.

Nogmaals, ik wist dat ik iets op het spoor was. Maar in die tijd van deze hertenogst, waren onze financiën er slecht aan toe, en de stress was verstikkend. Het kwam nooit bij me op om ditzelfde principe toe te passen op onze financiën.

Te veel "toevalligheden"

Die eerste winter en de volgende twaalf maanden in Ohio waren verschrikkelijk toen ik vocht tegen extreem emotionele problemen, paniekaanvallen en depressies, zoals ik in de inleiding van dit boek heb verteld.

Het was die volgende november, vlak voor het hertenseizoen, dat het busje in brand vloog. Hoewel ik de verbazingwekkende hertenogst van de vorige twee hertenseizoenen had gezien, had ik nog steeds geen openbaring van het Koninkrijk. Toen het busje in brand stond en God tot me sprak over het Koninkrijk, besepte ik dat er meer achter deze drie verhalen zat dan ik eerst had gedacht. Ik voelde me erg bemoedigd, maar zelfs op dat moment had ik nog geen idee van het Koninkrijksrecht.

Het volgende hertenseizoen brak aan, en ik had mijn herten weer in ongeveer veertig minuten, net als altijd. We begonnen in te zien, dat het Koninkrijk ook werkte in onze financiën, waar ik het in hoofdstuk 2 over zal hebben. Maar in die eerste jaren zag ik verbazingwekkende dingen.

Natuurlijk leek God me altijd iets nieuws te leren als het ging om mijn hertenjacht. Ik denk dat de reden daarvoor is dat het hertenseizoen draait om de oogst, en die vindt plaats in een gecontroleerde en zeer beperkte hoeveelheid tijd. Het jachtseizoen in Ohio is meestal maar twee weken geopend. Met zo'n gericht

**EERLIJK GEZEGD:
GOD ZAL ALLES
GEBRUIKEN OM
JE AANDACHT
TE TREKKEN.**

oogstseizoen wil je geen tijd verspillen. In plaats daarvan zijn de meeste hertenjagers zeer gefocust en doelgericht op weg naar het seizoen. De meesten besteden uren aan scouting en voorbereiding voor die twee weken. Dus dit alles zorgt voor een geweldig laboratorium om het Koninkrijk te bestuderen.

Excuses dus voor alle hertenjachtverhalen, maar ze waren heel belangrijk voor mij. Ze onthulden verborgen wetten die ik anders niet zou hebben gezien. Eerlijk gezegd zal God alles gebruiken om je aandacht te trekken. Hij gebruikte vissen om de aandacht van Petrus, Jacobus en Johannes te trekken in Lucas 5, toen ze zoveel vis vingen dat hun boten bijna zonken. In mijn geval gebruikte Hij toevallig de hertenjacht.

Nadat God die dag in mijn slaapkamer tot mij over het Koninkrijk had gesproken, en nadat ik het busje zag branden en me de hertenjacht herinnerde; en vervolgens toen God een deur voor ons opende om die geweldige tweedehands stationwagen zonder schuld te ontvangen, hadden we het plotseling door. Drenda en ik waren er helemaal klaar voor.

Ik begon de Bijbel op een heel nieuwe manier te bestuderen. Ik noemde mezelf een geestelijke wetenschapper. Ik begon vragen te stellen. "Waarom gebeurde dat? Waarom gebeurde dat niet?" Ik zocht naar aanwijzingen voor de geestelijke wetten achter de verhalen die ik in de Bijbel las.

God bleef me dingen laten zien; en opnieuw gebruikte Hij de hertenjacht om me meer van het Koninkrijk te laten zien. Dit volgende verhaal trok echt mijn aandacht. Het was weer zo'n "Zag je dat?" moment.

Het was Halloweenavond, en ik had nog ongeveer vijfenveertig minuten voordat ons gezin naar de kerk zou gaan voor een feest dat we hielden als alternatief voor de traditionele, door demonen geïnspireerde viering.

Drenda en ik hadden ons zaad voor een hertenbok gezaaid, onze handen op de cheque gelegd, het naar een bediening gestuurd waarvan we geloofden dat God dievoor ons had aangewezen. En we hadden een paar weken eerder verklaard dat het was afgerond

volgens Markus 11:24. Dit zou mijn eerste keer in het seizoen zijn, en ik ging met pijl en boog jagen op het land dat we huurden.

Ook al had ik weinig tijd, sinds God me vertelde hoe ik door geloof moest jagen, kreeg ik mijn hert meestal binnen veertig minuten, dus ik wist dat het krap zou worden, maar dat ik tijd had om mijn bok te vangen. Op deze specifieke dag ging ik naar mijn boomstandaard achter in het dennenbos achter onze oude boerderij en klom omhoog. Ik was er nog geen tien minuten toen ik de bok zag, ongeveer tweehonderd meter van mij vandaan, op weg naar het bos van mijn buurman. Ik wist dat het mijn bok was, maar hij ging de verkeerde kant op!

Dit was pas het tweede jaar dat ik met de boog jaagde, en ik wist er eigenlijk niet zoveel van. Ik droeg geen camouflage, had geen apparaat voor de knorroep en had zelfs nog nooit gehoord van het gebruik van geuren om herten aan te trekken. Mijn boomstandaard was een plank die ik tussen twee takken had gespijkerd, op een hoogte van slechts een meter, wat, als je iets weet over boogschieten vanuit een boomstandaard, echt niet hoog genoeg is. Maar het jaar daarvoor, mijn eerste jaar in het jagen met pijl en boog, had ik twee herten geogst in de twee keer dat ik mijn geloof had gebruikt, en ik verwachtte dit jaar niet anders.

Terwijl ik de bok de verkeerde kant op zag gaan, wist ik niet wat ik moest doen, dus begon ik te bidden. Plotseling hoorde ik de Heilige Geest tot me spreken. Hij zei, "Zeg de bok dat hij naar je toe moet komen." Ik schrok daar een beetje van. Zeg het hert naar mij te komen? Ik wist dat ik niet hard kon schreeuwen, dus ik zei gewoon met een praatstem: "Hert, stop! Draai je om, en kom onder mijn boom staan." Gek, toch? Geen geknor, niets. Maar op het moment dat ik dat zei, stopte de bok, keek beide kanten op, draaide zich om en begon de 200 meter naar mij toe te lopen. Hoewel het bos waarin ik me bevond ongeveer 400 meter breed was, liep die bok recht op mijn boom af, liep er recht onderdoor en bleef staan.

Natuurlijk kon ik dat schot niet missen. Wauw! Zag ik dat echt daarnet? Het hert viel onder me met een zuiver schot. Ik keek op mijn horloge en realiseerde me dat als ik het feest wilde halen, ik het hert

beter daar kon laten tot ik terug kon komen om het naar de schuur te brengen. Ik moet toegeven dat ik nog weken nadacht over wat ik zag. Maar God was nog niet klaar met het trekken van mijn aandacht.

Door het perceel waarop de de boerderij stond die we huurden, liep een beek met veel struikgewas erlangs. Er werd altijd goed op konijnen gejaagd. Deze dag had het 's nachts gesneeuwd, en sneeuw maakt het altijd makkelijker om de konijnen te zien. Ik kon het niet laten, dus mijn zoon Tim en ik baanden ons een weg over de bodem van de kreek, terwijl we tegen de struiken schopten, toen er plotseling een fazant uit de struiken vloog.

Ohio had een fazantenseizoen, maar ik zag bijna nooit een fazant op de boerderij, misschien één per jaar. Nou, toen deze opsteeg, was ik blij dat ik er een kon schieten. Toen ik het schot loste, viel de vogel, maar kwam rennend op de grond terecht. Ik wist meteen wat ik had gedaan. Ik had zijn vleugel geraakt. De vogel rende op volle kracht de heuvel op vanaf de kreek, en een fazantenhaan kan tot vijfenvijftigkilometer per uur rennen. Natuurlijk, met de sneeuw, ging hij niet zo snel, maar hij ging snel.

Omdat de kreek op de bodem van een lang ravijn lag, had ik volledig zicht op elke vierkante centimeter van de heuvel. De heuvel was het jaar ervoor gebruikt om graszoden te verbouwen, dus hij was erg vlak met slechts af en toe een plukje gras dat omhoog stak.

Toen de vogel in volle vaart de heuvel op rende, wist ik dat ik hem onmogelijk kon vangen en dat hij buiten bereik van het geweer was. Maar opeens herinnerde ik me hoe de bok naar me toe kwam toen ik sprak. Dus riep ik luid: "Fazant, STOP!" Op het moment dat ik dat zei, verdween de fazant. Ik had vrij zicht op de hele helling, die bedekt was met sneeuw met slechts af en toe een plukje gras dat boven de sneeuw uitstak, en toch was hij weg. Tim riep: "Waar is hij gebleven, pap?" "Ik weet het niet," antwoordde ik.

We volgden zijn sporen de heuvel op, en daar zat hij met zijn hoofdje onder de sneeuw. Ik dacht: "Heb ik hem geraakt en is hij weggerend tot hij stierf?" Ik reikte naar beneden en greep de vogel, en hij barstte uit in een krijsende, met vleugels slaande, wilde fazant. Hij was springlevend! Die avond toen ik de vogel slachtte, bekeek ik hem

nauwkeurig. Er waren geen kogelssporen op de vogel, maar ik zag wel waar ik de rechtervleugel had geraakt. Dus de vogel leefde nog, maar was gestopt op het moment dat ik "Stop" riep.

Ja, Heer, U hebt mijn volledige aandacht!

HOOFDSTUK 2

EEN NIEUWE MANIER VAN DENKEN

Toen Drenda en ik het Koninkrijk in ons leven zagen werken, konden we niet ophouden mensen erover te vertellen. We wisten dat we ons op een opwindende weg van ontdekking en bevrijding bevonden. Ik verkocht nog steeds verzekeringen en effecten, maar ik voelde dat er iets veranderde. Ik wist niet wat, maar ik wist dat er antwoorden moesten komen voor mijn financiën, net zoals ik had gezien bij mijn hertenjacht en zoals ik had gezien bij het verkrijgen van die geweldige tweedehands stationwagen. Ik wist dat ik meer nodig had dan alleen een geweldige tweedehands stationwagen, hoewel ik er zeker blij mee was.

Ik had nog veel schulden op dit punt in ons verhaal. Ik wilde vrij zijn van schulden, maar had geen idee wat ik moest veranderen. Ook al wist ik niet wat ik moest veranderen, ik wist zeker dat ik er achter zou komen. Ik wist dat ik mijn antwoord had ontdekt, maar nogmaals, ik moest meer leren over hoe ik de beelden die ik in de Bijbel zag metterdaad in mijn leven werkelijkheid kon zien worden. Mijn bedrijf was op dat moment nauwelijks kostendekkend. Maar dat was beter dan toen we elke maand verder in de schulden raakten.

Drenda en ik bleven de Bijbel lezen en zoeken naar meer aanwijzingen over de werking van het Koninkrijk. We zaaiden ons geld, ook voor de financiën die we nodig hadden.

Op een nacht had ik een droom. In de droom zag ik een rups langzaam omhoog kruipen langs de stengel van een plant. Toen kroop hij op een stengel en weefde een cocon. Plotseling kwam er een prachtige vlinder uit de cocon, die vervolgens wegvloog. Een stem

zei toen: "Zo zal het je vergaan."

Ik werd wakker en begreep wat de droom betekende. Een rups kan alleen maar kruipen en is zeer beperkt in zijn leven, meestal leeft hij zijn hele leven op dezelfde plant. Maar er vindt een transformatie plaats die het potentieel en het hele leven van die rups verandert. Hij verandert in een vlinder, die kan vliegen waarheen hij maar wil. Sommige, zoals de Monarch, kunnen duizenden kilometers vliegen om de wintermaanden op het noordelijk halfrond te vermijden. Hoewel ik op het moment van de droom niet wist hoe deze transformatie zou plaatsvinden, wist ik dat God me liet zien dat dit zou gebeuren. Ik werd bemoedigd.

Een verbazingwekkende ontdekking

Zoals mijn gewoonte was sinds mijn terugkeer naar Ohio, pleegde ik 's morgens negentig telefoontjes naar mogelijk nieuwe klanten. Ik wou dat ik je kon vertellen dat ik daar een geweldig systeem voor had, maar eerlijk gezegd ging ik elke dag gewoon door het telefoonboek (dit was nog vóór de bel-me-niet-lijst).

Aangezien ik een regionale vice-president was voor het bedrijf waarvoor ik werkte, was mijn belangrijkste functie het aannemen en opleiden van nieuwe verkopers. Ik belde en zei dat mijn bedrijf aan het uitbreiden was in Ohio, en dat ik wat telefoontjes in de omgeving deed om te zien of ze iemand kenden die misschien geïnteresseerd was. Meestal kreeg ik een antwoordapparaat en liet een boodschap achter. Als ze interesse hadden, belden ze terug. Door negentig telefoontjes per dag te plegen, kon ik twee tot drie gesprekken en een mogelijke verkoop verwachten.

Door dit proces ontmoette ik Dave. Toen ik met hem aan de telefoon sprak, zei hij dat hij op zoek was naar een nieuwe baan en dat hij graag wilde zien wat ik te bieden had. Ik bood aan die avond bij hem thuis te komen, en hij zei dat dit goed was. Toen ik bij hem en zijn vrouw ging zitten, begon ik alle normale vragen te stellen over waar hij nu werkte, waarom hij van carrière wilde veranderen en waar ze

financieel stonden. Meestal vroeg ik potentiële kandidaten altijd naar hun persoonlijke financiën, want als ze uiteindelijk niet besloten dat ze belangstelling hadden voor het bedrijf, benaderde ik het gesprek als een potentiële verkoop. Dus het verzamelen van financiële gegevens stelde me in staat om een idee te krijgen van hoeveel verzekering ze zouden moeten overwegen en om te zien welke andere verzekeringsproducten ze misschien al hadden.

Tot mijn verbazing, terwijl we hun huidige financiële situatie bespraken, begon de vrouw te huilen van wanhoop. Hun financiën stonden op hun kop en ze hadden geen idee wat ze moesten doen of wat ze moesten veranderen. Ik realiseerde me dat hun probleem niet de verzekering was. Ze moesten hun geldstroom vergroten en uit de schulden komen, dus noemde ik ook het Koninkrijk van God en hoe Drenda en ik leerden hoe dat werkte. Ik verzekerde hen dat ik alles zou doen om hen te helpen en dat ik hen over een week opnieuw zou ontmoeten om eventuele veranderingen te bespreken.

Op weg naar het kantoor na die afspraak was ik verontrust. Er moest iets zijn wat ik kon doen!

Toen ik terugkwam op kantoor, ging ik achter mijn bureau zitten en had plotseling een idee. Ik zou opties onderzoeken voor elk product of dienst die zij gebruikten, om hopelijk dezelfde dienst te vinden tegen een lagere prijs. Mijn doel was om te zien hoeveel geld ik zou kunnen vrijmaken dat zij zouden kunnen gebruiken voor schuldvermindering. Dit was in de tijd vóór het internet, dus al mijn zoekwerk moest gebeuren via de Gouden Gids en telefoontjes.

Na een week had ik elk product of dienst dat zij gebruikten op prijs gecontroleerd en ik was echt verbaasd over wat ik had gevonden. Door hun huidige leveranciers te herschikken of te vervangen door leveranciers of bedrijven die minder duur waren, maakte ik meer dan 600 dollar per maand aan uitgaven vrij. Vervolgens nam ik mijn financiële rekenmachine en paste de vrijgekomen uitgaven toe op hun huidige schuldenstructuur en drukte op de knop berekenen.

Toen het getal op het scherm verscheen, zat ik met stomheid geslagen. Ik had zeker ergens een fout gemaakt. Uit mijn berekening

bleek dat dit stel in minder dan zeven jaar volledig uit de schulden kon zijn, inclusief de hypotheek op hun huis, zonder hun inkomen te veranderen. *Onmogelijk*, dacht ik. Dus werkte ik de cijfers opnieuw uit met dezelfde resultaten.

Ik ging toen naar mijn la met dossiers en haalde een paar dossiers van mijn andere klanten tevoorschijn en bewerkte die de rest van de week. Net als mijn huidige cliënt kon ieder van hen binnen vijf tot zeven jaar volledig uit de schulden zijn, inclusief hun hypotheek, zonder dat hun huidige inkomen veranderde. Als dit mogelijk was, en dat wist ik nu, waarom schreeuwde niemand dit dan van de daken? Ik typte een blad met gegevens voor mijn cliënt die lieten zien hoe ze in minder dan zeven jaar volledig uit de schulden konden zijn. Ik was enorm enthousiast om hen opnieuw te ontmoeten en hen te laten zien wat ik had ontdekt, en ik was benieuwd hoe zij die informatie zouden ontvangen.

Terwijl ik met Dave en zijn vrouw ging zitten, nam ik de cijfers stuk voor stuk door en legde uit hoe het geld kon worden vrijgemaakt. Ik hield met opzet de eindresultaten verborgen totdat ik alle posten die geld zouden kunnen vrijmaken volledig had doorgenomen. Tijdens mijn presentatie zaten mijn klanten bijna in shock. Vanuit hun perspectief was er geen geld en geen manier om uit de schulden te komen—nooit! Toen ik de laatste pagina omsloeg en onthulde dat ze in minder dan zeven jaar vrij konden zijn, inclusief hun hypotheek, sprong de echtgenoot plotseling op met tranen in zijn ogen. Hij was zo opgewonden. Ze braken nu allebei in tranen uit en bedankten me keer op keer voor mijn komst. Ik besteedde toen enige tijd door met hen te delen wat God mij had geopenbaard en wat ik tot nu toe had geleerd over het Koninkrijk van God. Ze waren een en al oor!

Ik verdiende geen cent aan die klant, maar ik was nog nooit zo blij geweest met een klant. En nu draaiden mijn gedachten met een snelheid van een miljoen kilometer per uur. Ik wilde doen wat ik net deed voor elke klant die ik zag, en ik vroeg de Heer om wijsheid over hoe ik dit proces te gelde kon maken. Ik wist dat dit mijn nieuwe bedrijfsmodel zou worden, als ik maar kon uitzoeken hoe ik er geld mee kon verdienen. Na wat vallen en opstaan vonden we een manier om onze plannen gratis aan te bieden aan iedereen die erom vroeg en toch ook geld te verdienen voor ons bedrijf via een systeem van

verwijzing dat we hadden ontworpen. Het was te mooi om waar te zijn, en Drenda en ik waren dolenthousiast.

Ik wist dat dit de transformatie was die ik in de droom had gezien. Hoewel ik wist dat we nog maar in de coconfase van de droom waren, was ik zo klaar om te vliegen! Ik moest nog veel leren om echt te kunnen vliegen, maar ik wist dat ik op de goede weg was.

We richtten ons nieuwe bedrijf op en noemden het Faith-Full Family Finances, omdat we wisten dat met geloof je financiën vol zouden blijven; en dat was de boodschap die we echt wilden overbrengen, meer nog dan de financiële antwoorden die we boden. We behielden die naam meer dan 20 jaar, maar beseften dat de naam duidelijk een christelijke naam was, en we wilden meer ongelovigen bereiken, dus besloten we onze naam te veranderen in Forward Financial Group, wat het nu is.³ Hoewel we bij de lancering van ons bedrijf nog flink in de schulden zaten, wisten we dat we de goede kant opgingen. Het bedrijf werd een groot succes, en Drenda en ik werden schuldenvrij in ongeveer twee en een half jaar. Ik kan je niet vertellen hoe opwindend dat was! Opeens werd ons leven niet meer in beslag genomen door overleven; er begon visie in ons op te komen.

Contant betalen voor een nieuwe auto was geweldig. Het kopen en contant betalen voor tweeëntwintig hectare van het mooiste land in Ohio was te gek. Het bouwen van ons droomhuis van 715 vierkante meter en ervoor betalen was ongelooflijk! Ik zal nooit vergeten dat ik daar met Drenda stond te kijken hoe de kelder van ons nieuwe huis werd gegraven. De kelder was groter dan de hele, kleine boerderij waarin we woonden. We stonden daar allebei met tranen op onze wangen te kijken. We keken toe hoe we negen jaar hel op aarde achter ons lieten, in de wetenschap dat het nooit meer hetzelfde zou zijn. We ontdekten het Koninkrijk van God, en we wisten nu waarom het door de profeet Jesaja goed nieuws werd genoemd.

³We doen trouwens nog steeds die gratis schuldplannen en helpen mensen om marktrisico's voor hun pensioenrekeningen te vermijden. U kunt Forward Financial Group bereiken online op Forwardfinancialgroup.com.

De geest van God, de HEER, rust op mij, want de HEER heeft mij gezalfd. Om aan armen het goede nieuws te brengen

—Jesaja 61:1 NBV

Om eerlijk te zijn moesten Drenda en ik onszelf steeds weer knijpen omdat er zulke ongelooflijke dingen gebeurden. Volledig uit de schulden zijn was ooit een onmogelijke droom, maar nu was het werkelijkheid!

Luister, het is niet omdat ik zo goed ben! Je hebt mijn staat van dienst gezien. Ik heb het jarenlang op mijn manier geprobeerd en hard gewerkt met niets dan hartzeer en stress. Ik leerde het leven op Gods manier te doen, en het werkte. En daarom lees je dit boek, om te ontdekken wat ik ontdekt heb; en dat *zul* je ontdekken. Maar eerst moet je je realiseren dat ik een nieuw systeem had aangeboord, een nieuw Koninkrijk, en een compleet nieuwe manier van leven. Dit is ook jouw antwoord. Dit is het antwoord dat je nodig hebt. Dit is het goede nieuws waarop je hebt gewacht. Ik weet het; jouw kerk onderwijst dit niet. De mijne deed dat ook niet, maar het staat allemaal in de Bijbel.

God is goed—altijd

Dus laat me je een belangrijke sleutel geven om te begrijpen wat ik zeg—zeg nee tegen de religie! Dit is geen religieuze kwestie. Het gaat over God, wat Hij wil dat je hebt, en hoe Hij door Jezus de prijs betaalde om jou het Koninkrijk te geven. Dus laten we ons verdienen in het Koninkrijk en uitzoeken hoe het werkt.

Toen Drenda en ik het Koninkrijk van God in ons leven begonnen te zien werken, waren we vaak geschokt door wat we zagen. We realiseerden ons dat de meerderheid van de gelovigen geen idee had hoe het werkte.

Ik las bijvoorbeeld net een krantenkop over een zevenjarig kind dat op de operatietafel stierf tijdens het verwijderen van keelamandelen. Hoewel het een heel gewone en meestal heel veilige

operatie is, stopte haar hart gewoon tijdens de operatie: een uiterst pijnlijke uitkomst. Ik denk dat wij allemaal diep zuchten als we zo iets horen. Maar hoe tragisch de gebeurtenis ook was, er was nog een ander tragisch deel van het verhaal dat dit gezin voor de rest van hun leven zou kunnen beïnvloeden. Laat me citeren wat de vader zei tegen een verslaggever, en ik herhaal het letterlijk:

"Je begrijpt niet waarom deze dingen gebeuren, maar we weten dat het Gods plan was. En dat is het enige wat ons erdoorheen kan slepen, omdat we weten dat het God was."⁴

Laat me ook Aaron Rodgers, de quarterback van de Green Bay Packers, citeren, wiens verhaal op 22 januari 2020 verscheen in *People* magazine.⁵

Rodgers legde uit dat hij als kind vraagtekens zette bij religie en zich sindsdien verwant heeft verklaard met een "ander soort spiritualiteit" naarmate hij ouder werd. "De meeste mensen die ik kende, en ook de kerk... nou ja, dat was allemaal gewoon ... je moest gewoon gaan." Hij zei ook: "Ik weet niet hoe je kunt geloven in een God die het grootste deel van de planeet wil veroordelen tot een vurige hel. Welk liefhebbend, gevoelig, alomtegenwoordig, almachtig wezen wil zijn prachtige schepping veroordelen tot een vurige hel aan het eind van dit alles?"

Gekke opmerkingen! Maar als dit is wat zij geloven over God, dan moet je het ermee eens zijn: wie kan een God vertrouwen of willen dienen die hun zevenjarige dochter wil afnemen? Niemand! En wie wil een God dienen die het grootste deel van de planeet "wil" veroordelen tot de hel? Niemand! Maar dat is wat de meerderheid van de christenen gelooft. Je hebt het je hele leven gehoord: "God liet het toe," "God deed het," "Het was Gods plan," "Het was hun tijd om te

⁴<https://nypost.com/2020/02/26/7-year-old-south-carolina-girl-dies-during-tonsillectomie>

⁵<https://people.com/sports/aaron-rodgers-opens-up-about-religion-to-danica-patrick-i-dont-know-how-you-can-believe-in-a-god>

gaan" en nog veel meer van dat soort uitspraken. In feite durf ik te wedden dat u waarschijnlijk hetzelfde denkt. Dus ik zal er geen doekjes om winden. Als je echt gelooft dat God zo is, dat Hij vrijwillig een kind zou doden of iemand kanker zou geven, dan moeten we eens serieus met elkaar praten. Laat ik het zo zeggen:

JE ZULT NOOIT IEMAND GELOVEN DIE JE NIET VERTROUWT!

Als je geleerd hebt God te wantrouwen, omdat Hij onschuldige mensen doodt, en als je het ermee eens bent dat Hij de almachtige Schepper van het universum is, dan kunnen we maar beter allemaal ons best doen om Hem in een goed humeur te houden. En dat is precies wat mensen in het verleden deden in vele primitieve culturen. Ze brachten allerlei offers om de god van toorn gunstig te stemmen. Ze onderwierpen zichzelf aan allerlei beperkingen, zelfs aan verschillende soorten pijn, om te laten zien dat ze werkelijk aan hem onderworpen waren en, hopelijk, om zijn toorn te vermijden. Maar is dit werkelijk het karakter van de God van de Bijbel? Moeten we in angst voor God leven? Nee, natuurlijk niet. Het concept dat God tegen ons is of niet te vertrouwen, is allemaal het gevolg van slecht onderwijs dat begon in de hof met Adam en Eva.

De slang was listiger dan alle andere dieren die de Here God had gemaakt. Hij zocht de vrouw op en vroeg: 'God heeft jullie zeker wel verboden van de bomen in de hof te eten, hè?'

'Nee hoor,' antwoordde de vrouw, 'wij mogen van alle bomen eten, behalve van die in het midden van de hof. Wij mogen hem zelfs niet aanraken, want dan zullen wij sterven.'

'Dat is een leugen,' zei de slang, 'jullie zullen niet sterven. God zegt dat alleen omdat Hij weet dat jullie aan Hem gelijk zullen zijn als je daarvan eet. Je ogen zullen open gaan en net als God zul je het onderscheid kennen tussen goed en kwaad.'

De vrouw keek naar de boom en zag dat de vrucht eetbaar

was en er prachtig uitzag. Die vrucht kon haar verstandig maken! Ze plukte wat vruchten en at ervan.

—Genesis 3:1-6

Satan heeft sinds het begin der tijden Gods karakter in twijfel getrokken. Vreemd genoeg beschikte Eva al over alle wijsheid, die zij meende te missen, door haar relatie met God zelf. Toch kon satan haar ervan overtuigen dat zij iets miste wat God haar onthield. Adam en Eva geloofden een leugen over God en wierpen vrijwillig hun positie in Zijn Koninkrijk opzij om een ander koninkrijk na te streven. Zij geloofden dat satan een betere toekomst voor hen had. Natuurlijk bracht hun beslissing alleen maar pijn, verdriet en dood.

Satans tactiek is nooit veranderd, en het is niet verwonderlijk dat zijn grootste doelwit de kerk zelf is. Omdat de kerk al het gezag heeft om satan onder de voet te lopen en hem op alle fronten te verslaan, zijn enige wapens die hij heeftnet zoals toen: misleiding en leugens.

Het karakter van God

Met betrekking tot jouw toekomst en jouw voorziening is dit het belangrijkste onderwerp dat we eerst moeten aanpakken, het karakter van God. Als we dit onderwerp niet oplossen, dan kun je dit boek net zo goed opzij leggen als het zoveelste boek om rijk te worden. Ik hoop dat je me de tijd geeft om je hier doorheen te leiden. Ik hoop dat je werkelijk financieel vrij wilt zijn en naar wijsheid en kennis verlangt. Deze keer komt het onderwijs niet van de leugenaar satan, die Adam en Eva misleidde, maar van God zelf.

Ten eerste kan ik begrijpen waarom je denkt dat God slechte dingen laat gebeuren. Ik bedoel, als Hij God is, dan heeft Hij de macht om alles te doen, toch? Dus als de zevenjarige sterft en God had de macht om het te stoppen, dan moet Hij het hebben toegestaan. Nou, die verklaring is slechts gedeeltelijk waar. Hoewel God de macht had om het te stoppen, had Hij niet de wettelijke bevoegdheid om het te stoppen. Ik zal in het volgende hoofdstuk op deze bevoegdheidskwestie ingaan, maar ik moet eerst de karakterkwestie

behandelen en er dan voor zorgen dat je zonder enige aarzeling of twijfel weet dat God goed is en Zijn Woord waarheid.

Je vraagt je misschien af waarom dit zo belangrijk is. Als we verder gaan in dit boek, zal ik de wetten van het Koninkrijk bespreken, hun functie, en hoe die wetten mij hebben bevrijd van de financiële hel waarin ik leefde. Als je de Koning zelf niet vertrouwt, zullen Zijn wetten niets voor je betekenen.

Vergeet niet dat mijn eerste ontdekking op deze reis was dat het Koninkrijk van God een regering is. Deze regering heeft een Koning die de wetten van het Koninkrijk vaststelt. Deze wetten bepalen de beschikbare voordelen en de verantwoordelijkheden van de burgers die in het Koninkrijk leven. Zij beschermen en garanderen elke burger in het Koninkrijk dat de wil van de Koning voor zijn leven tot gelding komt. Het karakter van de Koning begrijpen is een voorwaarde om de wetten zelf te begrijpen.

Zoals ik al eerder zei, toen ik eenmaal begreep dat het Koninkrijk van God een regering is met wetten en voordelen die wettelijk aan iedere burger van het Koninkrijk toebehoren, werd ik een geestelijk wetenschapper. Ik wist toen dat er achter elke actie van het Koninkrijk een geestelijke wet schuilging die daaraan ten grondslag lag. Ik had toen hoop. Ik kon de wetten leren kennen! Dat kan iedereen! Dit is wat Keith en Kathy ontdekten.

Vier jaar veranderden hun leven

Keith en Kathy verdienden gewoon hun loon met een normale baan en leefden een normaal leven. Ze hadden net een nieuw huis gekocht toen Keith zijn baan verloor. Keith had echter iets meer dan een jaar eerder van onze *Fixing the Money Thing* TV show gehoord en had tijd besteed aan het bestuderen en mediteren van een deel van mijn materiaal, het leren over het Koninkrijk en zijn wettelijke rechten als burger.

Toen hij zijn baan verloor, bad hij erover en besloot dat hij, in plaats van een andere baan te zoeken, zijn eigen vrachtwagenbedrijf

zou beginnen.

Hij gaf toe dat hij niet veel wist over het vak, maar hij voelde dat hij het kon leren. Hij begon zijn transportbedrijf met één vrachtwagen en vervoerde auto's en wat hij maar kon vinden om te vervoeren. Terwijl Keith en Kathy bleven leren, deed zich een nieuwe kans voor om te gaan rijden voor een nationaal bedrijf dat hulp nodig had. Dit was een grote stap voor Keith, waarvoor hij zijn eigen truck moest bezitten en veel meer wetten moest leren met betrekking tot het vrachtvervoer—maar hij nam die stap en vertrouwde erop dat God hem leidde.

Sindsdien heeft het bedrijf een hoge vlucht genomen. Nu heeft hij acht trucks die elke dag fulltime rijden. Keith vertelde me dat hij bij

**ALLES OF IEDEREEN
DIE JE VERTELT DAT
GOD NIET GOED IS,
VERTELT JE EEN
LEUGEN!**

zijn baan in het bedrijfsleven ongeveer vijftienhonderd dollar per week verdiende. In het eerste jaar dat hij zijn eigen vrachtwagenbedrijf had, zei Keith dat hij bijna vierduizend dollar per week verdiende. Het tweede jaar, sprong Keith naar meer dan

vijftienduizend dollar per week. Het volgende jaar ging hij naar vijfentwintigduizend per week, en het volgende jaar naar meer dan achtendertigduizend per week. Keith ging in vier jaar van achtenzeventigduizend dollar per jaar naar twee miljoen per jaar!

Ik kreeg een sms van Keith toen ik dit hoofdstuk aan het schrijven was. Hij zei dat hij net vier extra chauffeurs had aangenomen, en dat zijn cashflow nu zeventigduizend dollar per week is. Van achtenzeventigduizend dollar per jaar, naar zeventigduizend per week in vier jaar tijd! Dat trekt mijn aandacht! Keith en Kathy verwachten dat er nog grotere dingen in het verschiet liggen, want ze zijn nu van plan om nog twee bedrijven te starten.

Als je Keith en Kathy zou vragen hoe ze dit hebben gedaan, zouden ze alle eer geven aan het leren hoe het Koninkrijk werkt.

Het eerste wat Keith en Kathy je zouden vertellen is dat ze veel van de religieuze troep moesten afleren die hun hele leven was

geleerd over God en hoe Hij werkt. Een van de sleutels waarop zij zich moesten concentreren was dat God goed is, ALTIJD GOED, en dat Hij NOOIT liegt. Alles of iedereen die je vertelt dat God niet goed is, vertelt je een leugen!

Dwaal niet, mijn geliefde broeders! Elke goede gave en elk volmaakt geschenk is van boven en daalt neer van de Vader der lichten, bij Wie er geen verandering is, of schaduw van omkeer.

—James 1:16-17 HSV

Ten tweede zouden ze zeggen dat ze op een heel nieuwe manier moesten leren om gevers te zijn. Het ondersteunen van Gods opdrachten met het geld dat zij inbrengen is een essentiële sleutel tot hun succes.

De Bijbel is duidelijk. God de schuld geven van de verschrikkelijke dingen die mensen overkomen is niet juist. De Bijbel zegt dat satan degene is die komt om te stelen, te doden en te vernietigen.

De dief komt alleen om te stelen, te doden en te vernietigen. Ik ben gekomen om mijn schapen leven in overvloed te geven.

—Johannes 10:10

En let op wat Jezus zegt na die eerste uitspraak: "Ik ben gekomen om mijn schapen leven in overvloed te geven," of zoals sommige versies het weergeven: "in meer overvloed." God is niet je vijand. Maar als je denkt dat Hij dat wel is, dan ben je volgens Jakobus 1:16 door iemand misleid. Je zult je moeten afvragen: wie jou heeft verteld dat God liegt? Wie heeft je verteld dat God die zevenjarige heeft vermoord? Wie heeft je verteld dat God soms geneest en er soms voor kiest dat niet te doen? Ik kan het wel raden—een predikant die niet beter wist. Maar hier is een uitspraak die je moet vasthouden als je van God wilt ontvangen. God liegt niet! In feite zegt de Bijbel dat het onmogelijk is, dat Hij zou liegen (Hebreeën 6:18).

Nogmaals, de reden waarom mensen geloven dat God niet altijd goed is, is omdat zij het rechtssysteem van het Koninkrijk hier in het aardrijk niet begrijpen. Zoals ik al eerder zei, zullen we daar in het volgende hoofdstuk dieper op ingaan, en het zal een heleboel van je vragen beantwoorden. Maar als je wilt begrijpen hoe het Koninkrijk werkt, moet je weten dat God goed is en nooit liegt.

De constanten in Gods Koninkrijk

Lang geleden op de middelbare school leerde ik iets, dat volgens mij hier van toepassing is. We leerden dat wanneer je te maken hebt met fysieke stoffen, er bepaalde eigenschappen zijn die nooit veranderen en constant zijn. Je raadt het al! Deze wetten worden in de natuurkunde constanten genoemd. Bijvoorbeeld, de temperatuur waarbij water bevriest is 0°C. Dat is een constante; die verandert nooit. Op dezelfde manier is het feit dat God goed is, een constante. Met betrekking tot water zou je dus de constante van de vriestemperatuur van water gebruiken in al je vergelijkingen over water.

Hetzelfde geldt voor het begrijpen van Gods karakter. Als je weet dat God goed is en nooit verandert, kun je een Schriftgedeelte interpreteren door de lens van die constante. Laten we als voorbeeld eens kijken naar Exodus 4:11 in de Herziene Statenvertaling:

Maar de HEERE zei tegen hem: Wie heeft de mens een mond gegeven? Of wie maakt iemand stom, doof, ziende of blind? Ben Ik het niet, de HEERE?

Op het eerste gezicht lijkt het alsof God mensen met opzet blind maakt en doof. Maar we moeten niet vergeten dat God altijd—goed is. Laten we eens kijken naar hetzelfde Schriftgedeelte in een andere versie (NLT):

Toen vroeg de Heer aan Mozes: "Wie maakt iemands mond?"

Wie beslist of mensen spreken of niet spreken, horen of niet horen, zien of niet zien? Ben Ik het niet, de Heer?"

De context van deze passage is dat God Mozes heeft opgeroepen om naar zijn eigen volk, de Hebreëën, te gaan en hen te vertellen dat God hem heeft opgeroepen om naar Farao te gaan om te eisen dat de Hebreëën worden bevrijd. Maar Mozes geeft God het volgende antwoord: "Wat als de Hebreëërs niet geloven dat U aan mij verschenen bent?" God vertelt hem een paar manieren om het hun te bewijzen. Maar dan smeekt Mozes de Heer:

"Och Here, ik ben helemaal geen goede spreker! Ik ben het nooit geweest en zal het ook nooit worden, ook niet nu U met mij gesproken hebt. Mijn tong raakt in de knoop en mijn woorden raken in de war."

Toen vroeg de Heer aan Mozes: "Wie maakt iemands mond? Wie beslist of mensen spreken of niet spreken, horen of niet horen, zien of niet zien? Ben Ik het niet, de Heer? Ga nu! Ik zal bij u zijn als u spreekt, en Ik zal u onderwijzen in wat u moet zeggen."

—Exodus 4:10-12 (NLT)

Laat me parafaseren wat God tegen Mozes zei. Heb Ik de mond van de mens gemaakt om te spreken of niet om te spreken? Heb Ik de ogen van de mens gemaakt om te zien of niet om te zien? Het antwoord is duidelijk. De mond is gemaakt om te spreken, en de ogen zijn gemaakt om te zien. Dat is alles wat God Mozes probeert duidelijk te maken. Eigenlijk zegt God: "Als ik de mond heb gemaakt, dan kan ik je zeker helpen hem te gebruiken!" God probeert Mozes duidelijk te maken dat hij Hem kan vertrouwen om hem te helpen spreken als hij naar de Hebreëën gaat.

Maar zonder een juist beeld van God zouden we de bedoeling hier verkeerd kunnen interpreteren. Ik denk dat we allemaal gehoord hebben dat Mozes stotterde. De meeste mensen zouden dat als een

absoluut feit stellen, maar is dat ook zo? U zou zeggen: "Zeer zeker. Mozes zei zelf dat hij niet goed sprak." Ik ben het ermee eens dat hij dat zei, maar met welk doel? Als Mozes niet goed kon spreken, dan moeten we het volgende Bijbelvers uitleggen.

En Mozes werd onderwezen in alle wijsheid van de Egyptenaren en was machtig in woorden en in daden.

—Handelingen 7:22 (HSV)

We zien dus dat in werkelijkheid Mozes juist het tegenovergestelde was van iemand die het moeilijk had met woorden. Hij was krachtig in het spreken. Dus wat bedoelt Mozes als hij zegt: "O Heer, ik ben niet zo goed met woorden. Dat ben ik nooit geweest, en dat ben ik nu ook niet, ook al hebt U tot mij gesproken. Mijn tong raakt in de knoop en mijn woorden raken in de war"?

Wanneer in Exodus 4 wordt gesproken over Mozes die traag van spraak is, wordt daarmee bedoeld dat Mozes de Hebreeuwse taal niet goed sprak. Hij was niet met de Hebreeërs opgevoed. Hij was opgevoed als Egyptenaar en sprak voornamelijk de Egyptische taal. God verzekert Mozes dat Hij, omdat Hij de mond van de mens heeft gemaakt, hem zou helpen om met de Hebreeërs te spreken. Maar weer talmde Mozes.

Maar Mozes wierp tegen: 'Here, stuur toch alstublieft iemand anders!' Toen werd de Here boos en zei: 'Goed, uw broer Aäron is een goed spreker. Hij komt hierheen om u te zoeken en zal erg blij zijn u te vinden. Ik zal u zeggen wat u hem moet vertellen en dan zal Ik u beiden helpen bij het spreken en u zeggen wat u moet doen. Hij zal in uw plaats het volk toespreken. Net zoals Ik u vertel wat u moet zeggen, zult u het hem vertellen.'

—Exodus 4:13-16

De conclusie is dat Aäron de Hebreeuwse taal heel goed kende, omdat hij als Hebreeër was opgevoed, en in Mozes' plaats met de

Hebreeërs kon spreken. Het betekent dus niet dat Mozes stotterde.

Dus nu zie je hoe belangrijk een juist en constant beeld van Gods karakter is. Als we weten dat Hij altijd goed is, kunnen we de veronderstelde betekenis van de tekst in twijfel trekken en dieper graven naar een juiste interpretatie. Dus nogmaals, je basis in het Koninkrijk is het karakter van de Koning zelf te kennen. Als dat niet bekend is, kan satan je, net als Eva, misleiden door te geloven dat God niet de hele waarheid vertelt of, erger nog, dat Hij tegen je heeft gelogen.

**ER STAAN MEER DAN
7.000 BELOFTEN
IN DE BIJBEL DIE
JOUW WETTELIJKE
RECHTEN ALS EEN
KIND VAN GOD BEPALEN**

Gods beloften begrijpen

Er staan meer dan zeventuizend beloften in de Bijbel die jouw wettelijke rechten als kind van God bepalen. Elke belofte is je gegeven door de Koning zelf en is dus betrouwbaar. Of toch niet? Als je kunt twijfelen aan Gods goedheid, dan kun je ook twijfelen aan Zijn beloften.

Ik zal je een voorbeeld geven. Laten we zeggen dat ik je een cheque voor duizend dollar zou geven. Je zou me bedanken, en ingedachten zou je duizend dollar hebben. Je zou doen alsof je duizend dollar hebt, praten alsof je het hebt, en me nogmaals bedanken voor die duizend dollar. Maar de werkelijkheid is dat je geen duizend dollar hebt, maar een promesse. De cheque is gewoon een belofte die ik je gaf, waarin staat dat je een wettelijk recht hebt om duizend dollar van mijn bank te ontvangen. Je moet de cheque nog verzilveren om het geld daadwerkelijk te hebben! Maar omdat je mijn bedoeling kent, omdat ik je de cheque vrijwillig gaf en ik hem ondertekende, en omdat je erop vertrouwt dat ik de duizend dollar heb, zou je zeggen dat je duizend dollar hebt, terwijl je eigenlijk

alleen maar een belofte hebt.

God is zeker groter dan ik. Zijn Woord is absolute waarheid. Hij geeft ons Zijn grote en kostbare beloften. Als God je Zijn belofte geeft, is het even goed als al vervuld! Het enige wat satan kan doen om te voorkomen dat de belofte uitkomt, is je wantrouwig maken tegenover Gods Woord. Daarom is het van vitaal belang dat je weet dat God goed is en niet liegt.

Ik zal je een ander voorbeeld geven. Ik weet dat velen hebben gehoord dat wonderen voorbij zijn en dat God niet meer dezelfde dingen doet als in de tijd van Jezus toen Hij op aarde wandelde. Ik ben opgegroeid in een zeer traditionele kerk. En om eerlijk te zijn heb ik de kracht van God nooit gemanifesteerd gezien, tenminste niet voor zover ik me kan herinneren. Dus alleen omdat ik geen mensen zag die genezen werden, betekent dit dat God niet meer geneest? Om dat te beantwoorden kunnen we niet afgaan op onze ervaring. We moeten uitzoeken wat de Bijbel zegt, wat de wet van de Koning zegt over genezing.

*U hebt vast wel gehoord van Jezus van Nazareth, de man aan wie God **de Heilige Geest en grote kracht gaf**. Hij trok het land door en deed heel veel goeds. Hij genas alle mensen die in de macht van de duivel leefden, **want God was met Hem**.*

—Handelingen 10:38

Zoals we kunnen zien, was genezing een belangrijk kenmerk van Jezus' bediening. De tekst zegt dat Jezus iedereen genas omdat God met Hem was. Die zin "God was met Hem" is een uitspraak die je moet begrijpen. Natuurlijk was God zijn hele leven op aarde bij Jezus. Maar deze zin verwijst eigenlijk naar het moment waarop Jezus werd gedoopt met water, toen de Heilige Geest als een duif op Hem neerdaalde. Tot dat moment had Jezus geen wonderen verricht. We hebben geen verslag van Jezus die zijn muesli vermenigvuldigt of als kind ook maar één persoon geneest. Pas nadat Hij was gezalfd met de Heilige Geest begon Zijn bediening. God was met Hem om het werk te doen.

Je zou kunnen zeggen: "Ja, Jezus genas, maar Hij is hier niet meer." Nou ik ben het met je eens; je hebt gelijk. Maar Hij gaf die opdracht door aan de kerk. Zie je, diezelfde kracht die over Jezus kwam werd ook aan de kerk gegeven. Als Jezus op het punt staat de aarde te verlaten, vertelt Hij zijn discipelen het volgende:

Maar als de Heilige Geest op jullie neerkomt, zullen jullie kracht ontvangen om de waarheid over Mij te vertellen aan de mensen in Jeruzalem en ook in Judea en Samaria, en zelfs tot in de verste uithoeken van de wereld..

—Handelingen 1:8

Diezelfde kracht, de Heilige Geest, kwam over de gemeente om dezelfde wonderen te doen die Jezus deed.

Je kunt me niets anders vertellen. Mijn eigen dochter Amy had een tumor van 13 pond in haar onderbuik. We baden allemaal voor haar genezing op basis van Gods Woord, en ze ging naar bed en werd 's morgens volledig genezen wakker. De tumor van 13 pond was weg, en haar ruggengraat (die verdraaid en krom was) was volledig gereconstrueerd. Je kunt haar verhaal zien en lezen in haar boek *Healed Overnight*.

Mijn schoondochter had een tumor ter grootte van een sinaasappel in haar zij, waarvan de artsen zeiden dat die met een operatie verwijderd moest worden. Ze zeiden dat ze een zeldzame vorm van kanker had en nog één tot twee maanden te leven had. Ook zij geloofde in de beloften van God en werd 's morgens volledig genezen wakker. De tumor was weg.

Mijn vrouw, Drenda, had ook een enorm gezwel ter grootte van een muntstuk van 50 cent op haar rug. Ze begon te bevelen dat het haar lichaam zou verlaten, en binnen twee weken was ook dat volledig verdwenen.

Heeft God ervoor gekozen om deze dames te genezen? Was het iets waarvoor God een keuze moest maken? Vond Hij deze drie dames beter dan jou? Nee! Zij begrepen de wetten en zegeningen van het Koninkrijk en maakten er eenvoudigweg aanspraak op. "Nou,"

zou je kunnen vragen, "waarom zijn er dan zoveel mensen ziek? Waarom worden niet vaker mensen genezen in onze kerken?"

Ik ben blij dat je dit vraagt. Laten we daar in het volgende hoofdstuk op ingaan.

HOOFDSTUK 3

DE KWESTIE VAN RECHTSBEVOEGDHEID

Zoals ik al eerder zei, woon ik op het platteland met vierentwintig hectare van het mooiste land in Ohio om mij heen. Oorspronkelijk had ik tweeëntwintig hectare, maar mijn buurman verkocht me een stuk land dat aan mijn land grensde, waardoor mijn totaal op vierentwintig kwam. We hebben zeker genoten van dit land in de afgelopen tweeëntwintig jaar. Bossen om op herten te jagen, een moeras om op eenden te jagen en velden om op konijnen en fazanten te jagen en om op onze vierwielers rond te rijden; dat alles is een zegen. Maar als je goed naar mijn huis kijkt, zie je aan de rand van het terrein bordjes “NO TRESPASSING” (VERBODEN TOEGANG). De borden staan er zodat mensen weten waar mijn eigendom begint.

De wet in Ohio zegt dat een persoon die zich op mijn land wil begeven altijd een schriftelijk toestemmingsformulier bij zich moet hebben. Hebben zij dat niet, dan heet dat een 'overtreding', en kunnen zij volgens de wet van mijn land worden afgegooid. En verder kunnen zij daarbij boetes en dwangsommen krijgen. De kwestie is dat iedereen die ervoor kiest mijn land te betreden zonder dat ik het weet, niet de wettelijke bevoegdheid heeft om die beslissing te nemen, aangezien het niet hun land is. Als ik tegen hen zeg dat ze van mijn land af moeten gaan, hebben ze geen keuze!

Kortom, je kunt niet iets in bezit nemen waarover je geen rechtsbevoegdheid hebt.

Deze illustratie van verboden terrein geeft antwoord op veel vragen die mensen hebben over waarom dingen wel of niet gebeuren in het Koninkrijk van God. Inzicht in de kwestie van rechtsbevoegdheid in het Koninkrijk is een eerste vereiste om doeltreffend te kunnen werken in het Koninkrijk.

Waarom werden zij niet genezen?

Je hebt vast wel eens zo'n verhaal gehoord. Iemand wordt ziek die bekend is, en er wordt voor hem gebeden. Miljoenen mensen bidden mee voor de genezing van deze persoon, en toch sterft deze persoon. Waarom? Of iemand vertelt je dat zijn grootmoeder gestorven is, hoewel er voor haar gebeden werd. En hij wil weten waarom. Of iemand vertelt je dat hij geld heeft gezaaid voor een financiële nood, en toch blijven ze blut. Zijn er antwoorden voor dit soort vragen?

Voordat ik daarop antwoord, moeten we erkennen dat we niet alles weten wat er in het geestelijke rijk gebeurt. En ik pretendeer niet dat ik dat wel weet. Maar op grond van het Woord van God weten we dat als iemand ziek is, Jezus de prijs heeft betaald voor zijn of haar genezing. We weten dat er in de Bijbel staat, dat als we ruimhartig zijn en geven, we zullen ontvangen. Toch zien we dagelijks in het leven van veel mensen dat het Woord van God kennelijk niet werkt zoals het geschreven staat. Is het de schuld van God?

Als we kijken naar wat we in het vorige hoofdstuk hebben geleerd, en als we dit onderwerp in dit hoofdstuk bespreken, zul je merken dat het antwoord volmondig NEE is. Als het inderdaad 'nee' is, wat is dan het probleem? Dit is een belangrijk onderwerp. Voor de meerderheid van de mensen—die niet eens het meest elementaire basisbegrip hebben dat God altijd goed is—geldt dat wanneer hun gevraagd wordt of God schuldig is aan een tragedie, zij aannemen dat dit zo is. Nogmaals, omdat ze weten dat Hij de macht heeft om slechte dingen tegen te houden, en dat blijkbaar niet heeft gedaan, denken ze dat Hij het moet hebben toegelaten. Maar als je zou begrijpen dat God goed is en niet kan liegen, zou je weten dat het probleem ergens anders moet liggen, en zou je op zoek gaan naar het antwoord.

De discipelen demonstreerden deze denkwijze toen zij de boze geest niet uit de door boze geesten geplaagde jongen konden verdrijven. In plaats van te vragen: "Waarom heeft God ervoor gekozen die boze geest daar te laten?" vroegen zij Jezus: "Waarom konden wij hem niet uitdrijven?"

Dit zou onze allereerste vraag moeten zijn wanneer

omstandigheden het Woord van God lijken tegen te spreken. Dus nogmaals, het is van cruciaal belang dat we ten eerste weten dat God goed is en ten tweede dat Hij niet liegt. Dit is ook de reden waarom ik zoveel tijd heb besteed aan het uiteenzetten van wat voor mij een open deur lijkt, maar voor het grootste deel van de kerkwereld verrassend genoeg een mysterie is. Vragen stellen is de manier waarop je de Bijbel moet lezen als je wilt leren hoe het Koninkrijk werkt.

**HET KONINKRIJK
VAN GOD IS EEN
KONINKRIJK EN
HET WERKT MET
WETTEN EN
PRINCIPES DIE
NOOIT VERANDEREN.**

Vergeet niet dat die grote Bijbelverhalen er niet voor niets zijn. Jezus probeert je iets te laten zien. Dus, laten we overgaan tot de vraag waarom iemand niet heeft ontvangen wat het Woord van God zei. Nou, er kunnen veel zaken zijn die de bevoegdheid van de hemel kortsluiten. Sommige kwesties zijn niet direct duidelijk, en sommige zijn persoonlijk en verborgen.

Het Koninkrijk van God is een koninkrijk en werkt met wetten en principes die nooit veranderen. Die principes kunnen, zoals ik al zei, worden geleerd en gebruikt, net zoals een boer de wetten van zaaitijd en oogst hier op aarde begrijpt en die wetten gebruikt om voorspoed te hebben. Omdat het Koninkrijk werkt met wetten, die aan iedere burger zijn gegeven om te begrijpen en te gebruiken, kan iedereen ze leren. Soms kan het al dan niet weten hoe deze wetten werken, een kwestie van leven en dood zijn.

Een beslissing van leven en dood

Mark en Hannah kwamen naar onze kerk en wilden graag een baby. Tot op dat moment was aan Hannah door artsen verteld dat het door verschillende problemen in haar lichaam bijna onmogelijk zou zijn voor haar om zwanger te worden of een kind te krijgen. Maar

terwijl ze hoorde van de goedheid van God en de wet van het Koninkrijk leerde in *Faith Life Church*, ontdekte ze dat ze zwanger was. Ze was onvoorstelbaar enthousiast. Maar al snel kreeg ze hevige pijn in haar buik. Een paar keer was de pijn zo hevig dat ze flauwviel.

Na één van deze episodes wilde ze zich laten onderzoeken en ging ze naar haar dokter. Haar eigen huisarts was er niet, maar de dienstdoende arts wilde een echo maken om te zien wat er aan de hand was. Wat de dokter zag was een grote bloedprop, en hij vertelde haar dat ze een miskraam had gehad, er was geen hartslag. De dokter bood haar aan de volgende dag langs te komen om haar dode baby uit haar baarmoeder te laten halen, maar Hannah weigerde. In plaats daarvan bemoedigde haar man, Mark, Hannah met het Woord van God en Gods beloften en moedigde hij haar aan om haar vertrouwen met betrekking tot de baby niet op te geven. Dat weekend ontving ze gebed in de kerk en was ze ervan overtuigd dat ze een gezonde baby zou krijgen, ondanks wat de dokter haar had verteld.

Die maandag ging ze naar haar eigen arts (die arts was er immers niet op de dag dat ze in de praktijk was geweest). Haar arts stelde voor nog een echo te laten maken. Hannah zei dat de arts een geschokte blik op haar gezicht had toen ze naar het scherm van de echo starde en meteen naar de scans keek die een paar dagen eerder waren gemaakt. Toen zei ze tegen Hannah: "Ik doe dit al 30 jaar, en ik heb dit nog nooit eerder gezien. Ik zie de grote bloedprop op de scans van vorige week en de afwezigheid van een hartslag. Als ik vandaag naar je kijk, is de hele bloedprop weg en is er een perfecte baby, levend, met een perfecte hartslag." Een paar maanden later beviel Hannah van een gezonde baby, die ze Evelyn noemde. Nieuwsgierig geworden naar de betekenis van de naam Evelyn, zocht ze die op en was verbaasd dat de naam eigenlijk 'leven' betekent!

Dit verbazingwekkende verhaal was duidelijk het werk van God, maar als geestelijk wetenschapper zou je nu aan een paar van deze vragen moeten denken. Waarom gebeurde het? Is Hannah één van Gods favorieten? Heeft God er zomaar voor gekozen haar baby te genezen? Dit zijn vragen die beantwoord moeten worden. Nogmaals, voor de gemiddelde christen heeft er een wonder plaatsgevonden.

Maar ik moedig mensen aan het woord wonder te heroverwegen, omdat het iets buitengewoons impliceert. In het Koninkrijk was dit gewoon een functie van de wet van het Koninkrijk.

Als ik een steen liet vallen en die viel op de grond, zou je denken dat ik gek was als ik riep: "Wauw, zag je dat? De steen viel gewoon op de grond; dat is een wonder!" Je zou het er niet mee eens zijn dat het een wonder was, omdat je weet dat de actie gewoon de werking van de wet van de zwaartekracht was, en die werkt voor iedereen op dezelfde manier. De steen zal altijd op de grond vallen. Als geestelijk wetenschapper moet je dus zoeken naar aanwijzingen over wat er gebeurde; geestelijke aanwijzingen die de wet of wetten van het Koninkrijk zullen onthullen die in het verhaal aanwezig waren.

Een sleutel onthuld

Laten we overgaan naar een ander verhaal waar we meer kunnen leren over de functie van het Koninkrijk met betrekking tot deze vragen. Een van de schitterendste verhalen in de Bijbel die ons zal helpen enkele antwoorden te vinden, staat in Lucas 8:42-48.

Jezus ging met hem (Jairus) mee en baande Zich een weg door de opdringende mensenmenigte. Onderweg slaagde een vrouw erin bij Hem te komen en Hem van achteren aan te raken. Twaalf jaar lang had zij voortdurend bloed verloren. Niemand had haar kunnen genezen. Maar zodra zij de kwast van Jezus' mantel aanraakte, hield het bloeden op.

“Wie heeft Mij aangeraakt?” vroeg Jezus.

De mensen zeiden allemaal dat ze Hem niet hadden aangeraakt. “Maar Meester,” protesteerde Petrus, “De mensen dringen immers van alle kanten tegen U op!”

Maar Jezus hield vol: “Er is iemand die Mij opzettelijk heeft

aangeraakt, want Ik voelde dat er kracht uit Mij wegstroomde.”

Toen tot de vrouw doordrong dat Jezus het wist, kwam zij naar voren. Bevend viel zij voor Hem neer en vertelde waarom zij Hem had aangeraakt en dat zij nu genezen was. Allen die erbij stonden, hoorden het. “U bent genezen door uw geloof,” zei Hij. “Ga in vrede.”

In dit verhaal komen we een vrouw tegen die al jaren erg ziek was en maar niet beter kon worden. Toen ze achter Jezus aankwam, raakte ze Zijn mantel aan en werd onmiddellijk genezen. Er zijn in dit verhaal enkele zeer cruciale aanwijzingen over de werking van het Koninkrijk die we kunnen leren en die enkele van de antwoorden die we zoeken aan het licht zullen brengen.

Ten eerste: alle mensen in de menigte die Jezus omringde, raakten Hem aan. Zoals het verhaal zegt: het was een opdringende menigte die Hem bijna platdrukte. Toen Jezus vroeg: "Wie heeft mij aangeraakt?" was Petrus verbaasd over deze vraag, want, nogmaals, iedereen raakte Hem aan. Maar Jezus zei dat deze specifieke persoon Hem op een andere manier had aangeraakt, omdat Hij de kracht van de Heilige Geest uit Hem had voelen stromen.

Na het lezen van dit verhaal zouden er in je geest allerlei toeters en bellen moeten gaan rinkelen die je aansporen te stoppen en na te denken over wat er zojuist is gebeurd. Je geest zou onmiddellijk op onderzoek uit moeten zijn gegaan met een groot aantal vragen. Als geestelijke wetenschappers moeten we weten waarom deze vrouw werd genezen en niemand anders. Ik mag aannemen dat er vele anderen waren die Hem fysiek aanraakten en die ook ziek waren en toch niet werden genezen. Dus moeten we ons afvragen: "Waarom stroomde de zalving alleen naar deze vrouw en niet naar alle anderen die Hem op dat moment aanraakten?"

Het traditioneel religieuze antwoord is dat zij werd genezen, omdat Jezus haar genas. Maar deed Hij dat? Zorgde Jezus opzettelijk

voor haarzodat ze werd genezen? Legde Hij haar de handen op? Beval Hij de ziekte haar lichaam te verlaten? Het antwoord is 'nee'. In feite wist Jezus niet eens dat ze er was. Hij moest vragen wie Hem had aangeraakt. Koos Jezus er dan voor om haar op dat moment te genezen? Nogmaals, Hij wist niet eens dat ze er was. Dus, hoe werd ze genezen? Waarom werd ze genezen?

Als geestelijke wetenschappers kunnen we de gedachte uitsluiten dat zij één van Gods speciale kinderen was of dat zij een speciale band met Jezus had, want in Handelingen 10:34 staat, dat God dat God geen onderscheid maakt tussen mensen. We kunnen ook aannemen dat, aangezien Jezus niet eens wist dat zij er was, Hij geen rol had in haar beslissing om die dag genezen te worden. We zijn het er wel over eens dat Hij het reservoir van de zalving was, maar Hij maakte geen deel uit van de beslissing die zij op dat moment nam om genezen te worden.

Jezus vertelt ons precies hoe ze de autoriteit en de kracht van het koninkrijk aanboorde. Hij zei: "Dochter, je geloof heeft je genezen. Ga in vrede." Deze zin vertelt ons alles wat we moeten weten en beantwoordt onze vraag waarom en hoe zij die dag ontving. Laten we als geestelijke wetenschappers dit verhaal nader bekijken en kijken of we aanwijzingen kunnen vinden waarom zij ontving.

Allereerst noemt Jezus haar dochter, wat betekent dat zij deel uitmaakte van het volk Israël, een afstammeling van Abraham. Als kind van Abraham bezat zij de zegen die aan Abraham was gegeven en de voordelen van het verbond dat God met Abraham had gesloten.

Als u naar de stem van de Here, uw God, luistert, Hem gehoorzaamt en doet wat recht is in zijn ogen, zal Ik u niet laten lijden onder de straffen die Ik de Egyptenaren heb gegeven. Want Ik, de Here, ben uw Heelmeester.

—Exodus 15:26

Dus toen Jezus haar dochter noemde, betekende dit dat zij een wettelijk recht had op alles wat was opgenomen in Abrahams verbond dat hij met God sloot. Dit feit alleen kan echter niet de enige

reden zijn waarom zij ontving, want iedereen die daar die dag tegen Jezus aandrong, had diezelfde rechtsbevoegdheid. Er moest iets anders zijn waardoor de kracht van het Koninkrijk van God stroomde. Jezus vertelt ons daarna nog een reden waarom zij ontving. In feite zei Jezus dat dit precies de reden was waarom zij persoonlijk ontving. Hij zei dat haar geloof haar had genezen.

Dus nu weten we waarom ze kon ontvangen. Het was wettelijk haar recht om te ontvangen, omdat zij een dochter van Abraham was. En ten tweede was haar geloof de schakelaar die de kracht op dat moment persoonlijk in haar lichaam liet stromen. Het feit dat zij een dochter was, is te vergelijken met de elektriciteitsmaatschappij die de stroom aanzet en de draden in je huis laat komen. De stroom is er, maar dat betekent nog niet dat je licht aangaat. Je moet ook de schakelaar op aan zetten, voordat het licht aangaat.

Dus als wettige afstammeling van Abraham had deze vrouw een wettig recht om genezen te worden. Maar omdat zij rechtsbevoegdheid had over de aarde en over haar eigen leven, moest zij persoonlijk de schakelaar omzetten om die macht in werking te zetten. Maar waar zit die schakelaar? Hoe zetten we die aan? Om daar achter te komen, moeten we onze begrippen definiëren.

Wat is geloof?

Geloof is een term die christenen te pas en te onpas uitspreken. En ik ben ervan overtuigd dat velen, zo niet de meerderheid, niet weten wat geloof eigenlijk is, waarom het nodig is, hoe je kunt weten of je in geloof bent, en hoe je geloof kunt verkrijgen. Als geloof de schakelaar is, waardoor de zalving naar deze vrouw stroomde en haar genas, dan moeten we het geloof eens goed bekijken! Onze definitie van geloof vinden we in Romeinen 4:18-21.

**GELOOF IS EEN TERM
DIE CHRISTENEN TE
PAS EN TE ONPAS
UITSPREKEN.**

Hoewel alle hoop vervlogen was, bleef Abraham verwachten en geloven dat hij de stamvader van vele volken zou worden, want God had het gezegd! Hij besepte maar al te goed dat hij op honderdjarige leeftijd te oud was om nog een kind te verwekken. En zijn vrouw Sara was ook al veel te oud om nog een kind te krijgen. Toch werd zijn vertrouwen daardoor niet minder. Hij ging niet twijfelen. Integendeel! Hij hield zich vast aan de belofte van God. Zijn vertrouwen bleef sterk en hij gaf God alle eer. Hij was er absoluut van overtuigd dat God in staat was te doen wat Hij beloofd had.

Laten we de setting van dit verhaal begrijpen. Abraham en Sara konden geen kinderen krijgen. Ik bedoel niet dat ze moeite hadden om een kind te verwekken en het hadden moeten blijven proberen. Ik bedoel dat ze bijna honderd jaar oud waren en dat het voorbij was. Hun lichamen konden geen kinderen krijgen; het was onmogelijk! Toch beloofde God Abraham een kind, ook al was het in het natuurlijke volstrekt onmogelijk. De Bijbel zegt dat Abraham er volledig van overtuigd was, dat God de macht had om te doen wat Hij zei, ondanks de natuurlijke feiten die een ander verhaal vertelden.

Hier is dan onze definitie van geloof: "er absoluut van overtuigd zijn dat God in staat is om te doen wat Hij heeft beloofd." Ik formuleer het zo: "**je hart is in overeenstemming met de hemel.**" Dat is niet alleen geestelijk instemmen met wat God zegt, maar absoluut overtuigd zijn.

Onze definitie van geloof is:

laat me het nog een keer zeggen om er zeker van te zijn dat we dit begrepen hebben. Geloof is absoluut overtuigd zijn van wat God zegt! Het is ons hart en verstand die beide in overeenstemming zijn met de hemel, in volledige overtuiging.

Waarom is geloof nodig?

Waarom kan God niet iedereen in het ziekenhuis genezen

wanneer Hij dat wil? Waarom kan Hij geen oorlogen stoppen? Waarom kan Hij geen engelen sturen om ons het evangelie te verkondigen? Ik weet zeker dat je al deze vragen eerder hebt gehoord. Het antwoord is dat Hij dat niet kan. Het is niet dat God de macht niet heeft om dat te doen, maar Hij heeft niet de bevoegdheid om dat te doen. Om te begrijpen wat ik zeg, moeten we kijken naar Hebreëen 2:6-8.

David zegt tegen God:

“Wat is de mens, dat U zoveel om hem geeft? Wat is een mensenkind dat U Zich om hem bekommert? Hoewel U hem een korte tijd lager dan de engelen hebt gezet, hebt U hem nu gekroond met heerlijkheid en eer. En U hebt hem het beheer gegeven over alles wat er is.”

Toen God dit zei, bedoelde Hij ook dat alles aan hem onderworpen zou zijn, niets uitgezonderd. Wij hebben nog niet gezien dat het al zover is.

God gaf de mens volledige rechtsbevoegdheid over het gehele aardrijk toen hij hier werd geplaatst. Er was niets dat niet onder zijn rechtsbevoegdheid viel. Hij regeerde over dit rijk met absolute bevoegdheid en gezag. Zijn vermogen om met gezag te heersen werd ondersteund door de regering die hem hier had geplaatst. In wezen regeerde hij met de gedelegeerde autoriteit van het Koninkrijk van God. Hij droeg de kroon van die regering: en die vertegenwoordigde de glorie van God, de zalving en de positie van eer of gezag die hij bekleedde.

Nu droeg hij natuurlijk geen echte, metalen kroon, maar toch had hij een kroon in de zin van het gezag waarover een kroon spreekt. Om een goed beeld te krijgen van hoe dit eruit ziet, denk aan een natuurlijke koning. Hoewel hij een natuurlijk mens is en in zijn natuurlijk wezen geen echte macht bezit, draagt hij een kroon, wat betekent dat hij niet alleen zichzelf vertegenwoordigt, maar een heel koninkrijk en regering. Zijn woorden hebben alleen gezag omdat ze

ondersteund worden door alle macht en natuurlijke middelen van de regering en het koninkrijk dat hij vertegenwoordigt.

Als je denkt aan een sheriff die het verkeer regelt, zal hij een enorme vrachtwagen met aanhanger tegenhouden met de woorden: "Stop in naam der wet."

Ja, de vrachtwagen is veel groter dan de man—en de man is op zichzelf geen partij voor de vrachtwagen—maar de vrachtwagen stopt niet vanwege de man, maar vanwege het insigne dat de man draagt, dat een regering vertegenwoordigt. In dit geval is de regering veel groter dan de man die de badge draagt. Bij die vrachtwagenchauffeur is er geen angst voor de sheriff als man, maar wel voor de regering die de man vertegenwoordigt, en dus stopt hij.

Hetzelfde geldt hier. Adam heerste over alles wat in het aardrijk geschapen was. Gods macht en heerschappij, vertegenwoordigd door de kroon van heerlijkheid en eer, gaf de mens de zekerheid dat zijn woorden heersten namens het Koninkrijk van God.

Het is heel belangrijk op te merken dat, toen Adam zijn vermogen om over de aarde te heersen verloor door verraad te plegen tegen Gods regering, hij zijn kroon verloor, zijn positie van gezag in het Koninkrijk van God, maar hij verloor niet zijn wettige aanspraak op de aarde zelf. De mens was nog steeds wettelijk de baas over de aarde. God had hem de aarde gegeven om over te heersen. Als we teruggaan naar onze tekst in Hebreeën, kunnen we dit zien.

David zegt tegen God:

“Wat is de mens, dat U zoveel om hem geeft? Wat is een mensenkind dat U Zich om hem bekommert? Hoewel U hem een korte tijd lager dan de engelen hebt gezet, hebt U hem nu gekroond met heerlijkheid en eer. En U hebt hem het beheer gegeven over alles wat er is.”

Toen God dit zei, bedoelde Hij ook dat alles aan hem onderworpen zou zijn, niets uitgezonderd. Wij hebben nog niet gezien dat het al zover is.

—Hebreeën 2:6-8

Hoewel deze tekst spreekt over de tijd dat Adam en Eva werden geschapen, zegt de tekst: "*Toen God dit zei, bedoelde Hij ook dat alles aan hem onderworpen zou zijn, niets uitgezonderd.*"

*De hemel, de hemel is van de HEERE, maar de aarde heeft Hij aan de **mensenkinderen gegeven.***

—Palm 115:16 HSV

De mens heeft God eruit geschopt

Ook al heeft de mens de wettelijke bevoegdheid over de aarde, hij heeft zijn gezag om geestelijk te heersen verloren. In wezen schopte Adam in de hof God uit de zaken van de mensen; en door de zondeval werd het aardrijk bezoedeld en veranderd. De dood drong het aardrijk binnen, en satan maakte nu wettige aanspraak op invloed in de aangelegenheden van de mensen. Maar ook al is dit alles gebeurd, het is noodzakelijk dat je begrijpt dat de mens nog steeds de wettige bewoner van de aarde is.

**DAAROM MOET
GOD MENSEN
GEBRUIKEN DIE
MET ZIJN GEEST
VERVULD ZIJN, OM
ZIJN WIL IN HET
LEVEN VAN DE
MENSEN TOT STAND
TE BRENGEN.**

Zelfs in zijn gevallen toestand heeft hij nog steeds de leiding. Ja, hij heeft niet langer de kroon van Gods regering om hem te steunen. Hij heeft geen autoriteit om te regeren met Gods macht en glorie, en hij heeft zijn positie van eer verloren. Maar hij is nog steeds het enige levende wezen dat wettelijk het recht heeft om over de aarde te heersen.

Daarom moet God mensen gebruiken, die met Zijn Geest vervuld zijn, om Zijn wil in het leven van de mensen tot stand te brengen. Op dezelfde manier gebruikt satan door demonen geïnspireerde mensen om het aardrijk te beïnvloeden in de richting van zijn plan voor de

mens. Dit principe van de jurisdictie van de mens over de aarde is van cruciaal belang voor je begrip van de wet van het Koninkrijk en vooral waarom geloof vereist is voor God om wettige jurisdictie te krijgen in een situatie.

Je zult misschien zeggen: "Maar ik dacht dat God de aarde en de volheid daarvan bezat?" Klopt, dat doet Hij ook. Ik hoop dat het volgende voorbeeld je zal helpen te begrijpen wat ik bedoel. Als ik een huis dat ik bezit aan jou verhuur, geef ik wettelijk het recht op om langs te komen wanneer ik maar wil. In de meeste huurovereenkomsten staat een clausule die bepaalt wanneer verhuurders legaal het gehuurde pand mogen betreden—bijvoorbeeld voor noodgevallen of reparaties—en hoe lang van tevoren ze dit moeten aankondigen. Als ik het huis probeer te betreden buiten deze overeenkomst om, wordt dat beschouwd als inbraak, zelfs als ik de eigenaar ben. Als ik de wet overtreed zoals bepaald in de huurovereenkomst, kan ik wettelijk worden gedwongen het pand te verlaten, ook al ben ik eigenaar van de woning.

Dit illustreert waarom satan via Adam toegang moest krijgen tot het aardrijk. Alleen Adam had de sleutel! Satan moest door de deur en moest de sleutel hebben gekregen van degene die deze legaal bezat, anders zou hij er wettig zijn uitgezet. Op dezelfde manier moest God, toen Adam de regering van God uit het aardrijk schopte, een manier vinden om Zijn regering legaal terug te brengen in het aardrijk. Opnieuw moest Hij het via de mens doen. In dit geval was het een man genaamd Abram die de deur opende.

Eerder had de Here Abram de opdracht gegeven: 'Verlaat uw land en uw familie en ga naar het land dat Ik u zal wijzen. Dan zal Ik u de vader van een groot volk maken. Ik zal u zegenen en uw naam overal beroemd maken. U zult vele anderen tot een zegen zijn. Als iemand u zegent, zal Ik hem zegenen en als iemand u vervloekt, zal Ik hem vervloeken. U zult voor alle volken een zegen zijn.

—Genesis 12:1-3

Abraham wordt de vader van ons geloof genoemd, omdat hij de man is die voor God de deur van het aardrijk opende, waardoor alle volken op aarde gezegend zouden worden. Natuurlijk wordt hier gesproken over Jezus Christus en Gods reddingsplan voor de mensheid. Abrahams geloof opende een wettige deur die God permanent opende door een wettige overeenkomst te sluiten tussen Abraham en Zichzelf. Deze overeenkomst was ook bindend voor Abrahams zaad, en dit is wat bedoeld wordt in Genesis 12 wanneer de Bijbel zegt: "U zult voor alle volken een zegen zijn." "U zult een zegen zijn" verwijst naar Jezus die uit het geslacht van Abraham komt en herstelt wat Adam verloor.

Laat me dus parafraseren wat ik zeg. Een man of vrouw die wettelijke bevoegdheid heeft in het aardrijk moet in overeenstemming zijn met de hemel om de hemel wettelijke toegang te geven tot het aardrijk. Deze overeenkomst met de hemel wordt geloof genoemd. Dit is hetzelfde principe waardoor satan wettelijke toegang kreeg tot het aardrijk via een man die de sleutel bezat, Adam.

De duivel nam Jezus mee naar een hoogvlakte en liet Hem in een oogopslag alle koninkrijken van de wereld zien. 'Kijk,' zei hij, 'dat zal ik U allemaal geven, met al hun roem en eer erbij. Want het is allemaal van mij. Ik geef het aan wie ik wil. Als U mij aanbidt, krijgt U het allemaal.

—Lucas 4:5-7

Je ziet in dit vers dat satan beweert dat het gezag en de pracht en praal (rijkdom) van de koninkrijken van de mensen aan hem zijn gegeven. Hij claimt absolute autoriteit over de aarde met betrekking tot de mensheid. Wie heeft hem dit gezag gegeven? Degene die het had, en dat was Adam! Dus God kan niet zomaar binnenvallen in de zaken van de mensen zonder een legale ingang, of het zou illegaal zijn. Satan zou 'vals spel' roepen. Nee, God moet door dezelfde deur als satan, via een man of vrouw op aarde.

Jezus kon hen niet genezen—een krachtige les komt aan het licht

*Jezus zei: 'Een profeet wordt door iedereen geëerd, maar niet door de mensen uit zijn eigen stad en ook niet door zijn familie.' Omdat zij niet geloofden, **kon Hij bij hen geen grote wonderen doen**. Wel genas Hij een paar zieken door hun de handen op te leggen. Hij verbaasde Zich erover dat de meeste mensen Hem niet geloofden.*

—Markus 6:4-6

Als ik mensen op straat zou vragen of Jezus iets kon doen, zouden ze waarschijnlijk zeggen dat Hij dat kon. Als ik dan zou vragen of er een plaats in de Bijbel is waar Jezus het probeerde maar geen wonderen kon doen, wat zouden ze dan zeggen? Ik verzeker je dat ze me zouden vertellen dat zo'n plaats in de Bijbel niet voorkomt. Maar toch heb je er net één gelezen. Jezus kon ze niet genezen. Als geestelijk wetenschapper wil ik weten waarom. Het antwoord is simpelweg dat Hij het niet kon, en nu weet u waarom. Het was omdat ze geen geloof hadden, wat betekent dat er geen overeenkomst was met de hemel, en dus had de hemel geen rechtsbevoegdheid in die situatie. Zorg dat je goed begrijpt wat we hebben ontdekt.

De hemel heeft geen rechtsbevoegdheid op aarde, tenzij het hart van een man of vrouw volledig overtuigd is van wat de hemel zegt; en dat heet GELOOF.

Als we teruggaan naar de vragen die ik in het eerste deel van dit hoofdstuk stelde over onbeantwoord gebed, kunnen we nu onze antwoorden krijgen. Vergeet niet dat ik een mogelijke situatie noemde waarin miljoenen mensen voor iemand zouden kunnen bidden en diegene toch zou sterven. Waarom? De voornaamste reden is, nogmaals, geen geloof. De meeste mensen verwarren veel lawaai met geloof.

En wees bij het bidden niet langdradig en gebruik geen zinloze woorden, zoals de andere volken doen. Want die

denken dat hun gebeden worden verhoord als zij veel woorden gebruiken. Doe niet zoals zij. Bedenk dat uw Vader precies weet wat u nodig hebt, al voor u Hem erom vraagt!

—Mattheüs 6:7-8

Veel mensen geloven dat hoe meer mensen bidden, hoe groter de kans is dat God hoort en bewogen wordt om te helpen. Ik hoop dat we nu genoeg stof hebben behandeld, dat je weet dat dit volkomen onjuist is. En als we zeggen dat er geen geloof was, dan gaat het er vooral om dat degene die van God moet ontvangen, geloof heeft.

Als het gaat om ons verhaal in Markus 6 moet je het ermee eens zijn dat Jezus meer dan genoeg geloof had, en toch kon Hij hen niet genezen. Dus als jij en ik het zouden hebben over de zieke vriend met miljoenen gebeden, zou ik je vragen: "Wat zegt de zieke man?" Weet je, geen enkel aantal mensen heeft geestelijke autoriteit over een ander. We kunnen 20 miljard mensen hebben die voor iemand bidden, maar als die persoon niet in geloof is en zegt dat hij gaat sterven, zal hij sterven.

Nogmaals, laten we ons voorbeeld uit Markus 6 eens bekijken. We weten dat Jezus geloof had om te genezen, maar Hij kon niets doen voor de mensen zonder dat hun geloof erbij betrokken was.

Ik heb veel mensen gehad die bij mij kwamen en zeiden dat hun grootmoeder of hun grootvader of een familielid ziek is en dat ze voor hen hadden gebeden, maar dat er niets gebeurde. Ik vraag dan altijd: "Wat zegt de grootmoeder? Wat zegt de grootvader? Is er geloof?" Zie je, je hebt geen geestelijke autoriteit over een ander. Je kunt het geloof wel met hen delen en voor hen bidden, maar ze moeten er zelf bij betrokken zijn. Dus wat ik mensen vertel als ze een effectieve bediening willen, is eerst het beeld veranderen. Ik heb het over het beeld dat de zieke ziet van zijn eigen situatie. Geef ze niet een heleboel religieuze citaten; geef ze een beeld. Ik zal je laten zien waar ik het over heb.

De leerlingen van Johannes de Doper hoorden wat Jezus allemaal deed en vertelden het aan Johannes. Die

stuurde twee van hen naar Jezus toe met de vraag: 'Bent U het op wie wij hebben gewacht? Of moeten wij uitkijken naar iemand anders?'

Toen de twee mannen Jezus vonden, brachten zij Hem de vraag van Johannes over:

Jezus was juist bezig vele mensen te genezen van allerlei ziekten en kwalen. Uit verschillende mensen verjoeg Hij boze geesten en Hij genas de ogen van vele blinden. 'Ga terug naar Johannes,' antwoordde Hij, 'en vertel hem wat u hier hebt gezien en gehoord. Blinden kunnen weer zien, lammen lopen zonder hulp, melaatsen zijn genezen, doven kunnen horen, doden zijn weer levend geworden en arme mensen horen het goede nieuws.

—Lucas 7:18-22

ZO IS DAN HET GELOOF UIT HET HOREN EN HET HOREN DOOR HET WOORD VAN CHRISTUS

—ROMEINEN 10:17 NBG51

Merk op dat Jezus niet verwees naar een Bijbeltekst. Hij had kunnen zeggen: "Ga terug en vertel Johannes deze ... Bijbeltekst of die." Maar nee, Hij vertelde hen over alle goede dingen die gebeurden door het Koninkrijk van God. Jij zou hetzelfde doen. Vertel je

vriend die ziek is een verhaal over hoe Jezus iemand anders genas. Indien mogelijk, vertel hen een verhaal over iemand die genezen is van precies dezelfde ziekte die hun lichaam aantast. Dit beeld zal hen inspireren en hoop brengen. Hoop draagt altijd een beeld met zich mee, en dit is het beeld dat je wilt dat je vriend ziet: dat er genezing is voor die ziekte.

Zodra je vriend ziet dat genezing mogelijk is, zal hij je vragen hoe dat mogelijk is. Dit is het moment waarop je hebt gewacht. In plaats van tegen hen te preken, staan zij nu open voor onderricht uit het

Woord van God en over de beginselen van het Koninkrijk. Ten eerste zul je hen in het Koninkrijk willen brengen als zij niet wedergeboren zijn, en ten tweede zul je enige tijd met hen moeten doorbrengen om de Schrift uit te leggen over genezing. Laat, indien mogelijk, wat materiaal bij hen achter om wat je hebt verteld kracht bij te zetten.

We weten nu wat geloof is (instemming met de hemel) en waarom geloof wettelijk vereist is, maar we moeten nog weten hoe we geloof krijgen en hoe we kunnen weten of we echt geloven.

Hoe komen we aan geloof?

Zo is dan het geloof uit het horen, en het horen door het woord van Christus.

—Romeinen 10:17 NBG51

Hoe komt geloof door het horen van het Woord van Christus? Wat is het proces? Is alleen het horen van het Woord voldoende om geloof te ontwikkelen in de menselijke geest? Om te begrijpen hoe geloof ontstaat en waar Romeinen 10:17 over spreekt, kunnen we kijken naar Markus 4. Ik zeg altijd dat als je je Bijbel in de lucht gooit, hij open moet vallen bij Markus 4; zo belangrijk is het! Jezus zei in Markus 4:13 dat als je niet begrijpt wat Hij in dat hoofdstuk leert, je geen enkele andere gelijkenis in de Bijbel zou kunnen begrijpen. Ik zou zeggen dat dat behoorlijk belangrijk is!

Waarom is dit hoofdstuk zo belangrijk? Omdat het ons vertelt hoe de hemel zich verhoudt tot het aardse rijk, hoe de hemel rechtsbevoegdheid krijgt, en waar dat gebeurt. Niets is belangrijker voor je leven dan te weten waar dit hele hoofdstuk over gaat.

In dit hoofdstuk vertelt Jezus ons drie gelijkenissen over hoe geloof wordt voortgebracht in de menselijke geest, wat, zoals je nu weet, een vereiste is voor de hemel om legaal de aarde binnen te treden. De drie verhalen in dit hoofdstuk zijn de gelijkenis van de zaaier, de gelijkenis van de boer die zijn land inzaait, en het verhaal van het mosterdzaadje. Laten we beginnen met te kijken naar het tweede verhaal dat Jezus vertelt in Markus 4, het verhaal van de boer die zijn land inzaait.

Het Koninkrijk van God kan vergeleken worden met een boer die zijn land inzaaide. Na verloop van tijd kwam het zaad op. Het groeide vanzelf zonder dat de boer er iets aan deed. Eerst kwamen er jonge halmpjes uit de grond. Later kregen ze aren. Ten slotte kwamen er dikke, volle graankorrels in de aren. Zodra het graan rijp was, nam de boer zijn sikkel en haalde de oogst binnen.

—Markus 4:26-29

Het eerste wat we moeten doen is onze begrippen definiëren. Wat is het zaad waar Jezus het over heeft en wat is de grond? Jezus definieert deze twee termen in de voorafgaande gelijkenis van de zaaier in hetzelfde hoofdstuk. Het zaad is het Woord van God; en de grond is het hart van de mens of de geest van de mens.

In deze gelijkenis zegt Jezus dus dat een mens het Woord van God in zijn hart strooit. Dan begint de grond, of het hart van de mens, vanzelf geloof—of overeenstemming met de hemel—voort te brengen. Dit is het natuurlijke proces en de functie van je menselijke geest. Het gaat ontkiemen en laten uitspruiten wat je erin stopt. Voordat ik verder ga, is het essentieel dat je je herinnert wat onze definitie van geloof is: het hart van een man of een vrouw dat vast overtuigd is van de waarheid van wat de hemel zegt. Het lastige is dat instemming met de hemel niet hetzelfde is als mentaal instemmen met het Woord van God. De Bijbel zegt dat Abraham volledig overtuigd was.

Volledig overtuigd

Om je een duidelijk beeld te geven van hoe volledig overtuigd aanvoelt en eruit ziet, moet je je voorstellen dat ik tegen je zeg om van de top van het Empire State Building in New York City te springen. Om je te overtuigen het te proberen, vertelde ik je dat als je hard genoeg met je armen zou wapperen, je veilig naar de aarde kon vliegen. Je zou mij in mijn gezicht uitlachen omdat je WIST wat er

met je zou gebeuren. Je was volledig overtuigd van het resultaat. Zo voelt volledig overtuigd. Je weet dat je overtuigd bent; er is geen andere mogelijkheid. Je zou sterven als je sprong.

Dus laten we een andere situatie nemen en kijken hoe je daarmee omgaat. Laten we aannemen dat je een zeer zichtbare, grote knobbel op je lichaam hebt, en dat de dokter zegt dat je nog ongeveer een maand te leven hebt: je hebt kanker. In feite zegt de dokter dat jouw vorm van kanker zo zeldzaam is dat niemand met die diagnose dit ooit heeft overleefd. Laten we aannemen dat je weet wat 1 Petrus 2:24 zegt.

Hij heeft onze zonden gedragen in zijn eigen lichaam, toen Hij stierf aan het kruis. Daardoor zijn wij nu dood voor de zonde en kunnen wij voortaan leven zoals God het wil, want de wonden in zijn lichaam hebben ons genezen.

—1 Petrus 2:24

De Schrift vertelt ons het antwoord, maar jij en ik hebben een ernstig probleem. Wij zijn opgegroeid in het koninkrijk der duisternis, en verdraaiing van de waarheid en dood waren overal om ons heen. We zijn opgegroeid in het koninkrijk van de angst, en zijn volledig overtuigd van wat angst zegt. Dus in bovenstaande illustratie zijn we getraind dat kanker dodelijk kan zijn. We hebben het bewijs in elke media-uitzending dat dit waar is. Dus hoe gaan we onze instemming veranderen; hoe kunnen we volledig overtuigd raken van wat God zegt? Nou, in werkelijkheid kunnen we dat zelf niet. Maar het Woord van God is levend en vol kracht, en door het in je geest te planten, beginnen je geest en het Woord uit zichzelf overeenstemming te produceren met wat de hemel zegt.

Overeenstemming met de hemel

Het Koninkrijk van God kan vergeleken worden met een boer die zijn land inzaaide. Na verloop van tijd kwam het zaad op. Het groeide vanzelf zonder dat de boer er iets aan deed.

Eerst kwamen er jonge halmpjes uit de grond. Later kregen ze aren. Ten slotte kwamen er dikke, volle graankorrels in de aren. Zodra het graan rijp was, nam de boer zijn sikkel en haalde de oogst binnen.

—Markus 4:26-29

De grond (je hart) brengt vanzelf overeenstemming voort. Merk op dat je niet kunt bidden om geloof; het is een functie van je hart en het Woord. Als we naar deze tekst kijken, zien we dat de overeenstemming van ons hart met de hemel een proces is; het gebeurt niet onmiddellijk.

Deze illustratie vertelt ons dat in het begin, wanneer ons hart het Woord ontvangt, het geloof begint te groeien, net zoals een sprietje of scheut van een pas geplant zaad groeit. Daarna gaat het verder en groeit het als een stengel, en dan vormt het de aar. De aar is waar het zaad of de vrucht zich begint te vormen. In deze fase van het leven van de plant is er nog niets te eten. De plant heeft nog geen rijpe vruchten voortgebracht, maar groeit wel.

Zo is het ook met het Woord van God. Er is nog geen zichtbare verandering in de natuur als het geloof groeit. Er is nog geen overeenstemming, maar wees ervan verzekerd dat de plant groeit, dat er geloof ontstaat en dat er overeenstemming is. Jezus legt verder uit dat wanneer het zaad in de aar volledig rijp is, de oogst is gekomen: er is overeenstemming en nu is er geloof.

Dus hier is het begrip. Wanneer je een zaad in de grond plant, begint door het proces van ontkieming de plant te groeien, maar er is nog geen vrucht. De plant blijft groeien zolang hij in de juiste omgeving blijft; en als hij volwassen wordt, komen de vruchten tevoorschijn. Laten we zeggen dat je maïs kweekt. De maïsplant brengt een kolf voort, maar in het begin is het maar een kleine kolf zonder rijpe maïs die je zou kunnen eten. Maar na een seizoen wordt het maïs in de kolf volwassen en rijp. En op dit punt moet je echt heel goed opletten! Op het moment dat de maïskorrel in de kolf overeenkomt met de maïskorrel die in de grond is gezaaid, is er overeenstemming.

Wanneer het zaad dat in de aar of kolf van de plant zit, rijpt,

zal het er precies—EXACT—hetzelfde uitzien als het zaad dat werd gezaaid.

Zaai maïs, en het rijpe zaad in de kolf zal precies overeenkomen met het zaad dat je hebt gezaaid. Ze zijn hetzelfde. Ze zien er hetzelfde uit en smaken hetzelfde; je kunt ze niet uit elkaar houden.

Laat me dus parafraseren wat Jezus zegt. Als we het Woord van God horen (Romeinen 10:17), verspreiden we in feite Gods Woord in onze geesten, onze harten. Als we dat Woord in ons hart bewaren, zal het groeien en rijpen; en als het rijp is, zal ons hart volledig overtuigd zijn van wat de hemel heeft gezegd. Hemel en aarde komen overeen, en de hemel heeft nu rechtsbevoegdheid gekregen in het aardrijk door de persoon die volledig overtuigd is. Onze gedachten en ons geloof komen precies overeen met wat de hemel zegt, met absoluut vertrouwen. Dit is geen mentaal iets. Dit is nu wat we werkelijk geloven, net zo zeker als we geloven dat een steen zal vallen als we hem laten vallen. De hemel zaait het Woord in het aardrijk, waar het overeenstemming en Gods wil tot stand zal brengen. Als de hemel zegt dat je genezen bent, dan zul je, wanneer dat Woord in je hart rijpt, alleen nog maar zien wat de hemel zegt. Geen angst meer. Als je je ogen sluit, zul je jezelf genezen zien! Daarom staat er in Hebreëen 11:1 (HSV):

Het geloof nu is een vaste grond van de dingen die men hoopt, en een bewijs van de zaken die men niet ziet.

Je ziet het misschien nog niet in het natuurlijke, maar je hebt het gezien in je geest, en het is net zo echt als wanneer je het in je hand zou houden. Die overeenkomst heet geloof, en dat geloof zal dat beeld hier in het aardse rijk, in jouw leven, een werkelijkheid maken!

De schakelaar omzetten

Maar wacht even; dit is niet waar Markus 4 stopt. Nadat het ons heeft geleerd hoe ons hart in overeenstemming komt met de hemel en

het geloof er is, geeft het ons instructies over hoe we die vrucht moeten oogsten.

Zodra het graan rijp was, nam de boer zijn sikkel en haalde de oogst binnen.

—Markus 4:29

Merk op dat hoewel het hart in overeenstemming is met de hemel en er geloof is, er nog niets gebeurt. Waarom? Zoals we de hele tijd hebben gezegd, hebben jullie de wettelijke bevoegdheid hier in het aardse rijk. Herinner je je onze discussie over Lucas 8 met betrekking tot de vrouw die leed aan bloedingen? Weet je nog dat Jezus zei: "Dochter, uw geloof heeft u genezen"? Ik zei toen dat de term 'dochter' impliceerde, dat zij een wettige positie ten opzichte van de hemel had; omdat zij als dochter van Abraham wettelijke rechten had.

Ik vergeleek het met het hebben van de draden van de elektriciteitscentrale aangesloten op je huis. De stroom is er en is beschikbaar, maar je moet zelf het licht aandoen. Dit is hetzelfde.

Zodra het geloof is volgroeid en vaststaat, is de stroom beschikbaar, maar er gebeurt nog niets omdat je de schakelaar moet omzetten. Je moet de kracht van het Koninkrijk van God hier op aarde in werking zetten. Want alleen jij, een man of vrouw op aarde, kan dat legaal doen.

Dit principe is precies hoe je gered bent, zoals vermeld in Romeinen 10:10.

**JE MOET DE KRACHT
VAN HET KONINKRIJK
VAN GOD HIER OP AARDE
IN WERKING ZETTEN,
OMDAT ALLEEN JIJ, EEN
MAN OF VROUW OP
AARDE, DIT LEGAAL
KAN DOEN.**

*Als uw hart gelooft, zult u rechtvaardig worden verklaard;
als uw mond belijdt, zult u worden gered.*

—Romeinen 10:10 NBV

Met het hart gelooft de mens het Woord en wordt gerechtvaardigd. Rechtvaardigen is een juridische term die de uitvoering van de wet aangeeft. Dus wanneer het hart van een man of vrouw in overeenstemming is met de hemel, wanneer zij geloven wat de hemel zegt, zijn zij gerechtvaardigd voor hemel en aarde. Het is nu legaal voor de hemel om in en door hun leven te stromen en de aarde te beïnvloeden namens het Koninkrijk van God. Maar vreemd genoeg gebeurt er nog steeds niets, ook al is het nu wettig en zijn ze in geloof. "Maar, Gary, ik dacht dat je zei dat als ik in geloof was, het de hemel hier wettelijke bevoegdheid gaf." Correct, maar iemand moet het gezag van de hemel hier gebruiken zodra dat geloof bestaat. Laten we nog een keer naar onze Bijbeltekst kijken.

*Als uw hart gelooft, zult u rechtvaardig worden verklaard; **als uw mond belijdt, zult u worden gered.***

—Romeinen 10:10 NBV

Als je eenmaal in geloof bent, of gerechtvaardigd bent, is het vanaf dat moment legaal voor de hemel om de aarde binnen te stromen, maar merk op dat er vervolgens staat: met je mond belijdt je en zul je gered worden. Zie je de twee delen? Het deel van de hemel is het Woord in je hart brengen, waar het hier op aarde instemming tot ontwikkeling brengt. Zodra er overeenstemming of geloof is, moet je handelen naar die overeenstemming en de autoriteit van de hemel in je situatie loslaten om daadwerkelijk te ontvangen wat de hemel zegt. In onze tekst in Markus 4:29 staat dat wanneer de oogst rijp is, de man (op aarde) de sikkel erin steekt. Hij is degene die moet handelen naar het Woord van God zodra het geloof er is, zodat hij daadwerkelijk die oogst binnenhaalt.

Ontvangen in Gods Koninkrijk

Laat me even teruggaan en wat meer zeggen over de sikkel hier in Markus 4. Ik geloof dat het grootste deel van de kerkelijke wereld niet

geleerd heeft hoe ze de sikkels moeten gebruiken. En dat betekent dat ze niet geleerd hebben hoe ze moeten oogsten wat ze nodig hebben. Ik wist dit ook niet totdat de Heer mij begon te leren hoe het Koninkrijk werkte. Hier is het verhaal hoe mijn eerste openbaring van dit cruciale proces in het Koninkrijk plaats vond.

Ik was uitgenodigd om te spreken in een kerk in Atlanta. Het was een woensdagavonddienst; en de kerk was niet zo groot, maar dat vond ik prima. Ik hield er gewoon van mensen te onderwijzen over het Koninkrijk. Toen ik bij de kerk aankwam, vond ik het vreemd dat de deuren op slot waren en dat er niemand was. Het was tien minuten voordat de dienst zou beginnen. Ik hoorde een heel luide vrachtwagen achter me, en toen ik omkeek, zag ik een oude pick-up in de steeg achter de kerk aan komen rijden. Ik dacht er verder niet over na, want ik stond tenslotte in het centrum van Atlanta.

Terwijl ik wachtte, kwam een man achter het gebouw vandaan en stelde zich voor als de pastor. Hij zei dat het hem speet dat hij te laat was, maar dat zijn oude truck niet wilde starten. Hij vertelde me dat hij hem moest starten door hem van een heuvel te laten afrijden, omdat de koppeling eruit lag. Verder zei hij dat hij soms helemaal niet startte, en dat hij dan gedwongen was de vijf mijl naar de kerk te lopen. Ik moet toegeven dat ik een beetje verrast was door dit gesprek.

Hij legde verder uit dat deze kerk eigenlijk vooral een hulpverleningsbediening was en dat hij elke maand duizenden mensen voedde, gewoonlijk in totaal meer dan tienduizend maaltijden per maand, vanuit die ene locatie. Terwijl de voorganger sprak, raakte ik van streek. Hier is een man van God die tienduizend mensen per maand te eten geeft, en hij heeft niet eens een fatsoenlijke auto? Daar zou ik voor kunnen zorgen. Ik had thuis een vrij jonge auto met dertigduizendkilometer op de teller. En die zou ik hem kunnen geven. Ik vertelde hem van mijn plan en dat ik een van mijn medewerkers naar Atlanta zou sturen met de auto. Hij was natuurlijk dolblij.

Ik bracht die avond door bij hem en zijn kleine gemeente om te onderwijzen over het Koninkrijk van God en hoe dat functioneert in

relatie tot geld. Ik wist dat het van cruciaal belang was dat zij begonnen te demonstreren hoe het Koninkrijk eruitzag voor degenen die het zo wanhopig nodig hadden.

Toen ik naar huis ging, regelde ik dat de auto naar Atlanta werd gereden. Toen mijn medewerker de auto kwam ophalen, wist ik dat ik een geestelijke transactie in de hemel deed. Terwijl ik die auto in het Koninkrijk van God aan het werk zette, wist ik dat ik God kon geloven voor een voertuig dat ik ook nodig zou hebben. Ik ben geen automens; dat wil zeggen dat ik niet echt van auto's houd. Sommige mensen wel, maar ik niet. Dus legde ik mijn hand op die auto toen mijn medewerker hem kwam ophalen, en ik zei eigenlijk: "Vader, ik zet deze auto in voor deze opdracht in Atlanta. Terwijl ik hem inzet, zaai ik hem als zaad en geloof ik dat ik een _____ ontvang." Ik kon geen auto bedenken die ik wilde hebben. Dus ik zei: "Ik kom hier bij U op terug!"

Nou, in de maanden daarna dacht ik eigenlijk niet veel na over een auto, maar op een ochtend vroeg ik Drenda wat voor auto zij zou willen hebben. Nadat ze even had nagedacht, zei ze dat een cabriolet leuk zou zijn. Nou, ik vroeg haar wat voor cabriolet ze wilde, en we konden geen van beiden modellen bedenken die we kenden. Omdat ik de auto voor Drenda zou kopen, wilde ik er zeker van zijn dat ze de auto kreeg die ze mooi vond. Ik vroeg haar om online te zoeken of rond te kijken en het me te laten weten als ze een cabriolet vond die haar beviel. We vertelden niemand over ons verlangen naar een nieuwe auto, maar ondertussen hielden we onze ogen open terwijl we rondreden, op zoek naar een auto die onze aandacht zou kunnen trekken.

Op een dag stopten we bij een plaatselijk restaurant voor de lunch, en plotseling riep Drenda: "Daar is hij!" "Wat is er?" vroeg ik. "De auto die ik mooi vind." Ze wees naar de overkant van het parkeerterrein, dus ik reed om het terrein heen en stopte achter een BMW 6-serie Ci cabriolet, zeker een mooie auto. En een dure auto ook. Ik complimenteerde haar met haar smaak en zei dat het een mooie auto was.

Nu moet u weten dat Drenda en ik geen dure auto's kopen. Zoals

ik al zei, ik ben nooit echt een autoliefhebber geweest. Omdat ik in de financiële wereld zit, wist ik ook hoe snel en hoeveel je er op moet afschrijven en dat het altijd het beste was om een auto van één tot twee jaar oud te kopen. Dus dat was mijn plan; ik zou op zoek gaan naar een goede gebruikte.

Nou, een week later belde een man van de kerk me op en zei: "Ik heb Drenda's auto gevonden!" Ik was verbaasd, want we hadden niemand verteld over de BMW die we die dag tijdens de lunch hadden gezien. Dus vroeg ik hem wat voor auto het was, en hij zei dat het een BMW 6-serie Ci cabriolet was. Hij zei dat toen hij rondreed, hij de auto had gezien, en dat de Heer tegen hem zei dat het Drenda's auto was. "Oké, nu heb je mijn aandacht," zei ik tegen hem. De auto was een jaar oud en in perfecte staat. Ik betaalde er uiteindelijk contant voor, en Drenda kreeg haar auto.

Wauw, hoe is dat gebeurd?

Laten we het verhaal vergelijken met wat we leerden over in geloof zijn en de sikkel erin steken. Toen ik mijn auto weggaf, was ik in geloof. Maar toen Drenda hardop zei: "Dat is 'em!" sloeg ze de sikkel erin, en een paar dagen later verscheen de auto. Hoewel ik haar hardop hoorde zeggen, "Dat is 'em!" had ik haar verklaring nooit gekoppeld aan Markus 4 en de sikkel. Maar dit volgende verhaal maakte het glashelder.

De kracht van je woorden

Zoals ik al zei, ik bezit vierentwintig hectare grond, waarvan ongeveer vier hectare moeras. Ik hou van jagen in de herfst. En hoewel ik op de middelbare school al op eenden had gejaagd, had ik dat hier in Ohio nog nooit gedaan. Maar dat jaar stond het moeras vol water, en grote zwermen eenden bleven er maar invliegen. Honderden per dag kwamen er 's nachts op bezoek. Dus pakte ik op een avond mijn geweer en schoot een paar eenden voor het avondeten.

Die herfst hebben mijn jongens en ik genoten van een goede eendenjacht. Eén ding viel me echter op, en dat was dat de eenden

vaak op mijn maximale schietafstand zaten. Bij de eendenjacht mag je wettelijk alleen stalen hagel gebruiken in plaats van de traditionele loden hagel. Loodhagel is zwaarder en behoudt zijn energie veel langer dan staalhagel. Vandaar het probleem met het schieten op lange afstand tijdens de eendenjacht.

Maar toen ik in de herfst met een paar collega eendenjagers sprak, vertelden ze me over nieuwe geweren die speciaal voor de eendenjacht waren ontworpen. Ze konden zwaardere ladingen schieten en waren ook gecamoufleerd. Ik was zeer geïnteresseerd om er eventueel een te kopen, maar het was december, het eendenseizoen liep ten einde, en ik dacht er niet veel meer over na.

Begin januari ging ik toevallig voor iets langs bij Cabela's (onze plaatselijke sportwinkel). En ik herinnerde me die eendengeweren. Ik wilde er een zien. Dus liep ik op weg naar buiten langs de wapenbalie, en ik zag een hele afdeling nieuwe geweren gewijd aan de jacht op watervogels. Ik herinner me dat ik, zonder erbij na te denken, met mijn vinger wees naar degene die ik het mooiste vond en hardop zei. "Heer, die wil ik hebben." Ik had er niet over nagedacht toen ik het zei; het kwam gewoon uit mijn mond. Het eendenseizoen ging pas in de herfst weer open, dus ik was niet van plan het geweer te kopen voordat het seizoen wat dichterbij kwam.

Twee weken later werd ik uitgenodigd om te spreken op een zakelijke conferentie. Toen ik klaar was, kwam de directeur me bedanken en zei dat hij een cadeau voor me had gekocht. En verbazingwekkend genoeg bracht hij het geweer, het exacte model, waar ik twee weken eerder in Cabela's naar had geweest. Ik was natuurlijk totaal verrast door zo'n gulle gift, maar ik wist dat dit geen toeval was. Ik herinnerde me toen wat ik in de Cabela's winkel had gezegd en besepte wat ik had gedaan. Ik had de sikkels erin geslagen!

Het Koninkrijk van God kan vergeleken worden met een boer die zijn land inzaaide. Na verloop van tijd kwam het zaad op. Het groeide vanzelf zonder dat de boer er iets aan deed. Eerst kwamen er jonge halmpjes uit de grond. Later kregen ze aren. Ten slotte kwamen er dikke, volle graankorrels in de aren.

*Zodra het graan rijp was, **nam de boer zijn sikkel en haalde de oogst binnen.***

—Markus 4:26-29

De sikkel erin steken illustreert hetzelfde principe over geloof dat we eerder in Romeinen 10:10 bespraken.

*Als uw hart gelooft, zult u rechtvaardig worden verklaard; **als uw mond belijdt, zult u worden gered.***

—Romeinen 10:10 NBV

Met mijn hart geloofde ik, en met mijn mond had ik het Koninkrijk in het aardrijk losgelaten. Ik had meer dan dertig wapens weggegeven, maar dit was de eerste keer dat ik me kan herinneren waarop ik hardop zei: "Die neem ik." Maar toen ik er even over nadacht, was er maar één andere keer dat ik hetzelfde had gedaan—maar toen had ik geen idee hoe het Koninkrijk werkte.

Toen Drenda en ik terug verhuisden naar Ohio, kwamen we uit Oklahoma, waar de jacht op herten werd gedaan met een geweer. Maar in Ohio waren geweren niet legaal; alleen jachtgeweren met hagel waren toegestaan. Alles wat ik toen had was die 20-kaliber dubbelloops geweer waarmee ik in het eerste jaar dat we verhuisden twee herten wist te vangen. Maar ik wilde echt een goed jachtgeweer dat speciaal was ontworpen om op herten te jagen. Ik herinnerde me dat ik na dat eerste hertenseizoen in Ohio tegen Drenda had gezegd dat ik echt een Remington model 11-87, kaliber 12, met een zwarte synthetische kolf wilde voor de hertenjacht. Kerstmis was een paar weken later, en ik was verrast toen mijn vader me precies dat jachtgeweer gaf voor Kerstmis. Ik had hem niet eens verteld dat ik een geweer nodig had. Ik weet nog dat ik dacht: "Tjonge jonge, dat was raar." Ik had de sikkel erin geslagen zonder het te weten.

HOOFDSTUK 4

WEET JE HET NIET MEER?

Toen ik in het begin leerde hoe het Koninkrijk werkte, was ik verbouwereerd door de dingen die ik zag. Dat kwam vooral omdat mij nooit iets was geleerd van de dingen die ik zag. Maar zoals ik al zei in het eerste deel van het boek, leek God mijn hertenjacht te gebruiken voor veel van de lessen die Hij mij leerde. Ik ben in wezen een vrij eenvoudig persoon, en ik denk dat dit een geweldige manier was om mijn aandacht te trekken. Nadat ik geleerd had hoe ik voor mijn herten moest zaaien en ze begon te oogsten—meestal binnen ongeveer veertig minuten na het beginnen van de jacht—begon God mijn lessen te verfijnen voor groter inzicht in de werking van het Koninkrijk.

Ik was in Tulsa, Oklahoma, toen God me liet zien hoe ik door geloof moest jagen op die bok met een zespuntig gewei. En zoals ik al zei, verhuisden we het jaar daarop terug naar Ohio. Ohio had een groot hertenbestand en daar mocht je twee herten meenemen, waarvan slechts één bok. Dus toen ik naar Ohio kwam, begon ik elk jaar te zaaien voor twee herten, één bok en één hinde. En het liep telkens als een trein: dat is precies wat ik kreeg.

Maar in één van die jaren merkte ik iets dat me verbaasde. Ik dacht: "Nee, dit kan niet waar zijn." Toen ik dat hertenseizoen afsloot, merkte ik dat de herten kwamen in de volgorde waarin ik ze had opgeschreven op mijn cheque toen ik mijn zaad zaaide. Bijvoorbeeld, als ik schreef "voor een bok en een hinde," kwam de bok eerst en de hinde als tweede. Toen ik nadacht over de afgelopen seizoenen in Ohio, dacht ik dat dit elk jaar gebeurde. Ik wist het niet zeker, want ik

had er nooit veel aandacht aan besteed, maar om de een of andere reden begon ik me af te vragen of dit waar was.

Dus het volgende jaar wist ik dat ik het moest uitzoeken. Ik geef toe dat het een gekke gedachte was, maar ik dacht dat het zo leek te werken, en ik zou het nooit weten tenzij ik een paar experimenten deed. Dus draaide ik de volgorde om toen ik dat jaar mijn zaad zaaide. Deze keer zette ik de hinde als eerste op de lijst. Tot dan toe schreef ik altijd de bok eerst bij het zaaien. Dat was precies de volgorde waarin ze kwamen. Dus het volgende jaar deed ik het opnieuw, en ze kwamen in de volgorde waarin ik ze had opgeschreven. Ik had nooit gedacht dat zoiets zou kunnen gebeuren. Ik bedoel, was het Koninkrijk zo specifiek?

Om uit te vinden of dit echt gebeurde of gewoon toeval was, besloot ik het zekere voor het onzekere te nemen en een experiment uit te voeren dat wat dieper ging. Dat jaar zaaide ik mijn zaad voor een bok met een zevenpunts gewei. Ik wist dat een normaal, typisch hert aan elke kant even punten zou hebben, dus koos ik een oneven aantal en een exact aantal. Dus dat is waar Drenda en ik voor gezaaid hebben, hoe vreemd dit ook mag klinken. We baden en lieten ons zaad los voor een bok met zevenpunts gewei.

Hoe specifiek is geloof?

Oktober kwam er eindelijk aan en het seizoen voor pijn en boog werd geopend. Gewoonlijk kan ik niet wachten om met mijn boog het bos in te gaan, maar ik merkte dat ik me vreemd voelde toen het seizoen begon. Ik had geen zin om erop uit te gaan. Het gevoel was sterk en, vreemd genoeg, wist ik dat ik het moment nog niet was aangebroken. Destijds dacht ik dat dit gebrek aan zin om te gaan jagen zou verdwijnen naarmate het seizoen vorderde en de bladeren begonnen te vallen. Maar nee, ik kon het gewoon niet verklaren; ik had geen zin om erop uit te gaan, totaal niet. Ik weet nog dat ik dacht: "Is dit wat er gebeurt als je ouder wordt; dat je dingen niet meer doet?" Ik bedoel, ik kon dit vreemde gevoel dat ik had niet verklaren. Het

was alsof het me niets kon schelen of ik ooit nog op hertenjacht zou gaan. Nou, toen brak november aan en ik begon me een beetje zorgen te maken. Ik had de mooiste tijd in het bos al gemist, en ook de warmste, mag ik wel zeggen. Het was toen midden november, en ik had nog steeds geen zin om op hertenjacht te gaan. Ik vroeg me af of ik überhaupt wel zou gaan; zo voelde het.

Drenda's ouders waren uit Alabama gekomen om een paar dagen bij ons te logeren. Terwijl we in de woonkamer zaten te praten, wist ik ineens dat ik de volgende dag het bos in moest. Het was alsof er een schakelaar was omgezet. Ik vertelde ze allemaal dat ik er morgen op uit moest om mijn bok te halen. Ineens was ik opgewonden en vol verwachting terwijl ik mijn spullen klaarmaakte voor de volgende ochtend.

Ik wist dat mijn bok met zevenpunts gewei er zou zijn. En toen begreep ik het. De zevenpunter was er niet in oktober, en de dag ervoor ook niet. Dat moet de reden zijn geweest dat ik me zo rot voelde over de hertenjacht. Ik kan me voorstellen hoe moeilijk het zou zijn geweest als ik anderhalve maand lang elke dag uit mijn raam had gekeken in het verlangen daar ergens buiten te zijn. Dat zou deprimerend zijn geweest. Op dit moment was dit alles slechts een theorie, maar ik zou het de volgende ochtend testen.

Het was donker toen ik die ochtend opstond, en ik had 's nachts gebeden naar welke boomhut ik zou gaan. Ik heb er meerdere staan op mijn terrein, en terwijl ik erover bad, wist ik zeker dat ik naar de moerasstandaard zou gaan. We noemen het de moerashut omdat hij aan de ene kant grenst aan een moerasgebied en aan de andere kant aan struikgewas. Ik wist dat herten soms langs de rand van het moeras trekken. De hut had in het verleden zijn vruchten afgeworpen, en ik verwachtte vol overtuiging dat ik die dag mijn hert bij de moerashut zou zien.

Terwijl ik me naar de boomhut begaf, herlas ik wat God me in het verleden had laten zien over Zijn Koninkrijk door de hertenjacht, en ik voelde dat Hij me nog meer leerde. Ik was benieuwd naar het resultaat van mijn experiment.

Het ochtendlicht kwam langzaam tevoorschijn. En de

gebruikelijke geluiden en geuren van een herfstochtend waren voor mij een welkome afwisseling. Ik had het echt gemist. Er was bijna een uur van het ochtendlicht voorbij, en er was geen teken van herten. Toch wist ik van het hertenpatroon op mijn terrein dat de herten later in de ochtend naar dit gebied kwamen omdat het een uitstekende slaappleaats was. Hoewel ik al ongeveer een uur in de boomhut zat, was er pas ongeveer veertig minuten legaal schietlicht.

Terwijl ik daar zat, hoorde ik een autodeur bij het huis dichtslaan. Toen herinnerde ik me dat Drenda's ouders die ochtend zouden vertrekken naar Alabama, en ik wilde afscheid van hen nemen. Dus stapte ik met tegenzin uit mijn hut met de gedachte dat ik dan maar een andere dag moest komen voor mijn zevenpunter.

Toen ik bij het huis kwam, was iedereen op en klaar voor het ontbijt. Ik ben altijd de ontbijtkok in de familie, ik maak bijna elke dag ontbijt voor Drenda en mezelf en wie er nog meer is. Dus ging ik aan het werk om hetklaar te maken terwijl Drenda's ouders inpakken van hun auto al hadden afgerond. Natuurlijk vroegen ze naar mijn bok, en ik moest ze vertellen dat ik had besloten van mijn plan af te zien, zodat ik de ochtend met hen kon doorbrengen. Ja, ik was een beetje teleurgesteld. Ik had verwacht dat ze wat later in de ochtend zouden vertrekken, zodat ik tijd had om mijn bok als buit binnen te halen.

Maar toen ik boven het fornuis stond te roeren in eibeslag, keek ik uit het keukenraam dat zicht had op onze bossen en velden. Ik zag een bok een hinde achtervolgen aan de achterkant van het veld, op weg naar het moerasgebied waar mijn standplaats was. Ik wist gewoon dat dat mijn bok moest zijn. Ik riep plotseling luid dat iemand het koken moest overnemen en zei dat ik net mijn bok had gezien en dat ik hem ging halen. Ik wist dat ik niet veel tijd had.

Ik zou om het terrein heen moeten rennen vanuit de tegenovergestelde richting om niet door de bok gezien te worden. Ik dacht dat hij misschien op weg was naar het pad waar ik stond. Ik rende zo snel als ik kon rond het veld en kwam bij de standplaats zonder een hert te zien, wat goed was. Ik wist toen dat ik ze voor was, als ze ervoor zouden kiezen mijn spoor te volgen. Ik klom snel in de

standaard met een hart dat tekeer ging en het zweet stroomde over mijn gezicht.

Plotseling, net toen ik ging zitten, kwamen ze. De hinde kwam vlak onder mijn stand voorbij draven, en ik bereidde me voor want ik wist dat de bok niet ver achter me zat. Natuurlijk, daar kwam hij. Ik had geen tijd om te controleren of het inderdaad een zevenpunter was of niet. Ik had nauwelijks tijd om mijn boog omhoog te houden om te schieten. Bij het schot wist ik dat ik de bok had geraakt, maar net iets te laag, wat me zorgen baarde. De bok sprong in het onkruid bij het schot. Ik wachtte ongeveer 20 minuten in de standaard en ging uiteindelijk naar beneden, enthousiast om de pijl te controleren op tekenen van een treffer. Helaas was er weinig bloed op de pijl en de grond.

Ik was een beetje boos over mijn schot, maar ik wist dat de bok zou gaan liggen in het onkruid, en ik wilde hem er nog niet uitjagen. Ik heb eerder bokken geschoten met heel weinig bloed en wist dat het het beste was om ze een tijdje te laten zitten. Dus ging ik terug naar het huis en maakte het ontbijt af, vertelde iedereen het verhaal, en vertelde mijn jongens dat ze me moesten helpen het veld af te lopen om te zien of we de bok konden vinden. Mijn hoop was dat we zouden vinden dat de bok beter geraakt was dan de pijl aangaf en dat hij misschien al gestorven was. Maar ik wist dat er altijd een kans was dat ik te laag had geraakt en dat de bok gewoon gewond was.

Na een paar uur wachten gingen we naar buiten, en we verspreidden ons met z'n drieën over het veld. Ik had mijn boog gespannen en klaar als het nodig was. Plotseling, aan de andere kant van het veld, had Tim de bok laten schrikken en opspringen. Hij had mij niet gezien en rende in mijn richting. Terwijl hij rende, zag hij plotseling Tom, en hij kwam tot stilstand om te zien welke kant hij op moest.

De bok was ongeveer 60 tot 65 meter weg, te ver voor een goed kruisboogschot met de minder krachtige kruisbogen van die dag, maar ik wist dat dit mijn enige kans was. Ik hief snel de boog en richtte boven het hert en liet de pijl los. Vol verbazing boog de pijl naar het hert en raakte het precies in het midden van zijn nek. Het

**JA, HET KONINKRIJK
WAS ZO SPECIFIEK!
NIEMAND HEEFT ME
OOIT VERTELD DAT
HET KONINKRIJK
ZO WERKTE, DAT HET
KONINKRIJK ZO
SPECIFIEK WAS, EN
DAT WE WERKELIJK DAT
SOORT GEZAG HADDEN.**

sprong de heuvel af, uit het zicht. Ik was stomverbaasd. Wauw. We gingen langzaam in de richting van de bok, en ik zag hem ongeveer 100 meter voor ons liggen. Hij had zijn kop omhoog, maar had ons niet gezien, dus we gingen achteruit en besloten later terug te komen.

Nou ja, later was echt veel later, want ik had nog een hele dag in de kerk voor de boeg en kon pas na donker thuis komen. Tim en ik pakten een

zaklamp en gingen terug naar de plek waar we het hert hadden zien liggen. Daar vonden we het een paar meter van waar het gelegen had. Ik keek snel naar het gewei, en daar voor me lag de zevenpunter. Ik staarde vol ontzag naar de bok. Tim en ik dankten God voor het hert. En terwijl we het naar het huis sleepten, spraken we over het Koninkrijk en wat we zojuist hadden gezien.

Ja, het Koninkrijk was zo specifiek! Niemand had me ooit verteld dat het Koninkrijk zo werkte, dat het Koninkrijk zo specifiek was, en dat we werkelijk dat soort gezag hadden.

Een andere ontdekking

Ik herinner me een andere hertenjacht waarbij ik mijn zaad had geplant voor een knopbok. Een knopbok is een bok van een jaar oud, die zeer kleine hoorns heeft. Omdat ze zo klein zijn, kan de knopbok van een afstand op een hinde lijken. Daarom tellen knopbokken in de staat Ohio als hinden. Let op, het zijn geen baby herten. Ze zijn niet zo groot als een volwassen hert, maar bijna wel.

Dus op deze dag zat ik in mijn boomhut, en er kwam een hele groep herten aan, ongeveer negen of tien. Ze waren net buiten bereik

van mijn boog, maar kwamen langzaam naar me toe. Plotseling startte de buurman zijn vierwieler. Bij dat geluid rende de hele kudde weg, recht van mij vandaan. Ik zei hardop: "Knopbok, ik beveel je terug te komen en onder mijn boom te gaan staan." Dus neem dit beeld in je op. Het is een maïsveld net na de oogst. En alle negen herten rennen weg van mij. Bij mijn bevel verlaat een hert de kudde, rent in een cirkel terug, komt recht onder mijn boomhut en stopt! Ik nam dat hert mee naar huis, en ja, het was een knopbok.

Dit is wat ik steeds weer zag. Ik zal later in dit boek meer vertellen over hoe ongelooflijk gedetailleerd en specifiek het Koninkrijk is, maar voor nu moeten we ons realiseren dat hier iets ongelooflijks aan de hand is.

Het Koninkrijk heeft ons leven veranderd, en we konden niet ophouden mensen erover te vertellen. We hebben zoveel verhalen, en we hebben zoveel gezien. We hebben de doden weer tot leven zien komen, tumoren op slag zien verdwijnen, verbazingwekkende financiële gebeurtenissen meegemaakt, en ontzagwekkende verhalen van bevrijding en leiding. Met een honger om mensen te vertellen over de goedheid van Gods Koninkrijk, voelden Drenda en ik ons geleid om in 1995 *Faith Life Church* te beginnen om mensen te helpen het Koninkrijk te begrijpen. God leidde ons toen om in 2006 *Faith Life Now* te lanceren, onze mediadienst, die onze tv-bediening dagelijks uitzendt in elke tijdzone op de planeet. We ontdekten dat mensen overal willen weten hoe ze zich deze levensstijl van het Koninkrijk in vrijheid en overwinning eigen kunnen maken.

Gods Koninkrijk werkt voor iedereen

Toen ik vanochtend ging zitten om dit hoofdstuk te schrijven, controleerde ik mijn e-mails. We krijgen elke dag e-mails van mensen die ons vertellen hoe het Koninkrijk van God ook hun leven verandert. Ik wilde jullie een deel van mijn dag laten meemaken, want deze e-mail kwam een paar minuten geleden binnen.

Wie ben ik dat Hij acht op mij slaat? Een paar jaar geleden

begon ik naar uw lessen te luisteren, en sindsdien heb ik wonderen gezien. Ik heb genezingen en financiële wonderen gezien. Op dit moment is mijn geest echt totaal overweldigd als ik om me heen kijk en Zijn goedheid zie. Ik zie mensen in nood en deuren die opengaan voor het evangelie en de waarheid. Ik zie deuren geopend voor de waarheid! En wat me verbaast is dat ik mijn schatkist vol zie. Hij heeft mij verrijkt zodat ik kan geven, zodat anderen Hem kunnen zien! Ik ben ZZP-er en werkzaam als huisinspecteur. Ik begeleid regelmatig jongere inspecteurs. En ik ben een christelijke bedrijfsgroep begonnen waar we praten over de roeping om vrijgevig te zijn en de volgende generatie op te leiden... dat de manier van het Koninkrijk geen concurrentie is maar overvloed. Serieus, uw onderwijs heeft mijn leven veranderd. En nu wordt het doorgegeven aan anderen. Zoals Hij mij heeft opgericht, luisteren anderen nu en zien Zijn glorie. Het is zo verootmoedigend om te zien wat Hij heeft gedaan en hoe Hij blijft voorzien. Dank u voor uw bediening!

Hoogachtend,
B.F.
Knoxville, TN

Dit soort e-mails krijgen we de hele tijd. Maar we krijgen ook veel vragen over de werking van het Koninkrijk. Mensen vragen hoe ze in het Koninkrijk moeten werken en hoe ze de dingen kunnen ervaren die Drenda en ik hebben meegemaakt. Dat is het doel van dit boek, het vierde in mijn serie “Uw financiële revolutie” Als je mijn andere boeken hebt, dan weet je dat ik tot nu toe wat tijd heb genomen om enkele van de belangrijkste concepten door te nemen, die iedereen die in het Koninkrijk wil werken, moet kennen.

Maar nu wil ik wat dieper ingaan op de functie van het Koninkrijk en u hopelijk helpen meer te begrijpen over hoe u in het Koninkrijk kunt leven waarbij resultaten zichtbaar worden. Ik wil beginnen met wat ik de vijf basisstappen noem om de voorziening te ontvangen

die je nodig hebt van het Koninkrijk van God, zoals God mij geleerd heeft.

De 5 basisstappen om de voorziening te ontvangen die je nodig hebt

Laten we beginnen met een verhaal in Markus 8:14-21.

Maar zijn leerlingen hadden vergeten eten te kopen. Het enige wat zij bij zich hadden, was één brood. Onderweg waarschuwde Hij hen: 'Pas op voor de gist van Herodes en de Farizeeën!'

Zij dachten dat Hij dit zei omdat zij geen brood bij zich hadden.

*Jezus wist wel wat er in hen omging en zei: '**Waarom maken jullie je zorgen over brood?** Begrijpen jullie het dan niet? Heb je het nu nog niet door? Jullie hebben nu al zoveel gezien en zoveel gehoord! Het lijkt wel of het jullie niets heeft gedaan. **Zijn jullie alweer vergeten** wat er gebeurde toen Ik vijf broden uitdeelde aan die vijfduizend mensen? Hoeveel manden hadden jullie nodig om het overschot op te halen?'*

'Twaalf,' antwoordden zij.

'En toen Ik zeven broden aan die vierduizend mensen gaf? Hoeveel bleef er toen over?'

'Zeven manden,' was hun antwoord.

Jezus zei: 'Begrijpen jullie het nu nog niet?'

—Markus 8:14-21

Eigenlijk zei Jezus: "Hé, jongens, weten jullie het niet meer? We hebben dit al behandeld, en jullie hebben al gezien hoe we het tekort

aan brood in het verleden hebben aangepakt." Maar de discipelen konden het niet behappen. Dus zei Jezus tegen hen terug te denken aan wat er in het verleden was gebeurd. Hij gaf hen een serieuze aanwijzing. "Denk terug aan de laatste keer dat we met deze situatie te maken hadden, en daar zul je het antwoord vinden." Ik stel voor dat dit ook ons antwoord is. Ja, we zien dat het brood en de vis zich vermenigvuldigden, dat kan iedereen zien, maar als geestelijke wetenschappers willen we dieper kijken. Hoe gebeurde het? Laten we dus teruggaan naar de verhalen waarnaar Jezus verwees en zoeken naar aanwijzingen.

Tegen de avond zeiden zijn leerlingen: 'Het is al laat. U moet de mensen maar wegsturen, dan kunnen ze naar de dorpen en boerderijen gaan om eten te kopen. Hier kunnen zij niets krijgen, er woont hier niemand.'

Maar Jezus antwoordde: 'Geven jullie hun maar te eten.' 'Moeten wij dan brood gaan kopen?' vroegen ze. 'Het kost een kapitaal om al die mensen te eten te geven!'

'Hoeveel brood hebben jullie?' vroeg Hij. 'Ga eens kijken.' 'We hebben vijf broden,' zeiden ze, 'en ook nog twee vissen.'

Jezus zei tegen de mensen dat zij in groepen in het gras moesten gaan zitten. Even later zaten zij op het gras in groepen van vijftig en honderd personen. Hij nam de vijf broden en de twee vissen, keek op naar de hemel en dankte God voor dit eten. Daarna brak Hij de broden in stukken. Zijn leerlingen moesten die uitdelen onder de mensen. Ook de vissen verdeelde Hij. Iedereen at tot hij genoeg had. Na de maaltijd werd het overschot opgehaald en in manden gedaan: dat waren twaalf manden vol! Er waren daar heel veel mensen, het aantal mannen alleen al bedroeg vijfduizend.

—Markus 6:35-44

Ik weet zeker dat de discipelen geschokt waren toen zij Jezus vroegen of Hij de mensen weg wilde sturen om voedsel te zoeken. Maar Hij kaatste de bal terug en zei: "Geven jullie hun maar te eten."

**JEZUS WILDE ER
ZEKER VAN ZIJN, DAT
ZE ZOULDEN WETEN
HOE ZE ZICH IN HET
LEVENMOESTEN
OPSTELLEN VANUIT EEN
ANDER PERSPECTIEF,
NAMELIJK DAT VAN
HET KONINKRIJK.**

En het ging in dit geval eigenlijk om meer dan 5.000 mensen. De Bijbel zegt dat er 5.000 mannen waren, dus ik kan aannemen dat er ook vrouwen en kinderen waren, wat het werkelijke aantal op 15.000 tot twintigduizend mensen brengt. Ik denk dat iedereen het ermee eens zal zijn dat dit veel mensen zijn om te voeden, vooral zonder enige waarschuwing of voorbereiding vooraf.

Natuurlijk geloof ik dat Jezus geïnteresseerd was in het voeden van de mensen, maar ik denk dat Hij waarschijnlijk meer dan iets anders van plan was om deze situatie te gebruiken voor het trainen van zijn discipelen. Ik geloof dat Hij daarom tegen hen zei: "Geef ze te eten." Ze hadden Jezus veel wonderen zien doen, maar nu was het hun beurt. Hij zou immers binnenkort vertrekken. En Jezus wilde er zeker van zijn dat zij zouden weten hoe zij zich het leven moesten opstellen vanuit een ander perspectief, namelijk dat van het Koninkrijk.

Stap #1: Wat heb je?

'Hoeveel brood hebben jullie?' vroeg Hij. 'Ga eens kijken.'

'We hebben vijf broden,' zeiden ze, 'en ook nog twee vissen.'

Hier is een belangrijke sleutel. Jezus zei niet: "Laten we de rotsen in brood veranderen." Dat zou geestelijk onwettig zijn. In plaats daarvan vroeg Hij hen wat ze al hadden. Hij vroeg specifiek hoeveel ze al hadden van wat ze nodig hadden. Hij wist dat er niet genoeg brood en vis was om die menigte te voeden, en dat was niet de bedoeling van Zijn onderzoek. Nou, voor ons natuurlijk verstand, klonk het hele vooruitzicht om die mensen te voeden gek. De discipelen wisten zonder te kijken dat er niet genoeg voedsel zou zijn om twintigduizend mensen te voeden, waar ze ook keken. Kun je je voorstellen wat ze dachten toen Jezus hen zei te gaan kijken hoeveel brood en vis er eigenlijk was? En dan terug te komen met hun verslag dat ze alleen maar vijf broden en twee vissen konden vinden? Gek, toch?

Laat me dit gesprek in perspectief plaatsen. Als pastor heb ik in het verleden gezinnen in moeilijke financiële omstandigheden geholpen, misschien door hen te helpen een maand hypotheek of huur te betalen, een paar rekeningen van nutsbedrijven te betalen, of wat boodschappen te kopen. Maar laten we aannemen dat ik wist dat het echte antwoord niet het geven van een aalmoes was, maar dat het antwoord het Koninkrijk was.

Het gesprek zou ongeveer zo gegaan zijn. "Hé, dominee Gary, we kwamen deze maand echt tekort, en we worden bijna uit ons huis gezet. Kan de kerk ons helpen?" "Zeker, ik kan jullie helpen. Hier is mijn advies. Betaal de hypotheek af, dan hoef je je geen zorgen meer te maken over betalingen." Ze zouden me aankijken en zeggen: "Dominee, ik denk niet dat u het begrijpt. We hebben het geld niet om de huur voor de volgende maand te betalen, laat staan om de hypotheek af te betalen." "Ik weet het," antwoord ik, "daarom zei ik dat jullie het huis moesten afbetalen, zodat jullie geen huur of hypotheek meer hoeven te betalen."

En als ik ze dan zou vragen om te gaan kijken hoeveel geld ze eigenlijk hadden dat gebruikt kon worden om het huis af te betalen, zouden ze echt denken dat ik gek was. Maar als ze uit gehoorzaamheid aan mij gingen kijken en terugkwamen en zeiden: "We hebben het nog eens nagekeken, dominee. Alles wat we konden vinden was \$20, maar het saldo van de hypotheek is \$360.000." Ik

denk dat je het begrijpt. Ze zouden denken dat ik mijn verstand had verloren, toch?

Zo moeten de discipelen zich die dag gevoeld hebben, totaal in de war. Vijf broden en twee vissen om twintigduizend mensen te voeden?

JE OOGST WAT JE ZAAIT

Nou, voordat we dieper op dit verhaal ingaan, moet ik even een zijsprong maken om een andere Koninkrijkswet te onthullen die gaat spelen. Brood vermenigvuldigt zich tot brood, en vis vermenigvuldigt zich tot vis. Dus schrijf dit op.

JE MOET IETS VAN WAT JE NODIG HEBT LOSLATEN IN HET KONINKRIJK OM HET TE LATEN VERMENIGVULDIGEN!

Laat me naar een ander voorbeeld in de Bijbel overstappen, en daarna kom ik terug bij ons verhaal in Markus 6. Laten we naar 2 Koningen 4:1-7 gaan.

Op een dag kwam de vrouw van een van de jonge profeten bij Elisa om te vertellen dat haar man was overleden. 'Hij was een man die met God leefde,' zei zij. 'En nu eist een schuldeiser zijn geld op. Als ik niet betaal, zal hij mijn twee zonen als slaven meenemen.'

'Hoe kan ik u helpen?' vroeg Elisa. **'Wat hebt u in huis?'**

'Helemaal niets, afgezien van een kruikje olijfolie,' antwoordde zij.

'Leen zoveel mogelijk kruiken van uw vrienden en burenen,' zei hij. 'Ga dan met uw zonen het huis in en doe de deur achter u dicht. Giet daarna de olijfolie uit het kruikje in de andere kruiken en zet die opzij als ze vol zijn.'

Zij deed wat Elisa had gezegd. Haar zonen brachten haar

kruiken en zij vulde de één na de ander met olie. Al gauw zat alles tot de rand toe vol. 'Breng mij nog een kruik,' zei zij tegen haar zonen.

'Maar er zijn er geen meer,' zeiden de jongens. Toen hield de olie op te stromen.

Toen zij Elisa vertelde wat er was gebeurd, zei hij tegen haar: 'Ga de olie nu verkopen en betaal uw schuld. Er zal dan nog genoeg overblijven om met uw zonen van te leven.'

—2 Koningen 4:1-7

De profeet zei niet: "Laten we naar de schatkist gaan en kijken wat we hebben." Nee, hij wist een betere manier om dit op te lossen. Hij zei: "Hoe kan ik u helpen?" De vrouw was misschien een beetje verward toen ze antwoordde: "Hoe kunt u mij helpen? Ik heb geld nodig!" Maar hij probeerde haar niet te kleineren. Hij stelde een heel belangrijke vraag, waarvan hij wist dat die tot haar antwoord zou leiden. Het is dezelfde vraag die ook tot jouw antwoord zal leiden.

"Hoe kan ik je helpen? Vertel me, wat heb je in huis?"

Wat heb je in huis?

Wat heb je in huis? Ik weet zeker dat ze een beetje schrok van de vraag omdat ze al had uitgelegd waarom ze daar was. "Uw dienaar heeft daar helemaal niets," zei ze, "behalve een klein kruikje olijfolie."

Let op haar nadruk, "helemaal niets." Maar had ze echt niets?

Nee, haar verklaring was technisch gezien niet correct. Ze zei dat ze een klein kruikje olijfolie had. Bingo! Dat is alles wat de profeet wilde weten.

En dat is alles wat jij je ook moet afvragen. God heeft gewoon iets nodig dat onder jouw rechtsgebied valt om mee te werken.

Dus laten we de eerste stap opnieuw bekijken. Je zult God iets

**ALS JE HET GEEFT
AAN HET KONINKRIJK
VAN GOD, VERANDERT
HET VAN JURISDICTIE,
WAARDOOR HET ONDER
GODS WETTIGE
HEERSCHAPPIJ KOMT,
ZODAT HET ZICH KAN
VERMENIGVULDIGEN.**

moeten geven van wat je nodig hebt. Wanneer je het aan het Koninkrijk van God geeft, verandert het van jurisdictie, waardoor het onder Gods wettelijke heerschappij komt, zodat het zich kan vermenigvuldigen. Laten we niet vergeten dat vermenigvuldigen niet betekent wat we in dit verhaal zagen, dat je brood zich vanzelf vermenigvuldigt als

het in je kast staat, hoewel ik dat soort dingen wel heb zien gebeuren. Maar meestal zorgt God ervoor dat het brood zich vermenigvuldigt door interactie met andere mensen. Iemand kan vrijgevig voor je zijn, of je krijgt die opslag op je werk, of er komt een onverwachte terugbetaling. Er zijn talloze manieren waarop God je brood kan vermenigvuldigen.

Je kunt je geld een naam geven

Ik wil wijzen op een heel belangrijk punt over geld.

Geld kan gebruikt worden als zaad voor alles.

Je geeft elke dag van je leven een naam aan geld als je iets koopt. Als je bijvoorbeeld in de supermarkt brood koopt, ruil je je geld voor dat brood, of in werkelijkheid noem je je geld "brood." Laten we eens kijken wat ik bedoel. Als je brood nodig hebt, begrijp je nu een wet van het Koninkrijk die zaaien en oogsten heet. Door die wet toe te passen, weet je dat als je brood zaait, je brood zult krijgen. Maar laten we aannemen dat je brood nodig hebt, maar je hebt geen brood om te zaaien. Wat zou je dan doen? Je zou geld kunnen zaaien en het brood noemen terwijl je het zaait. Vergeet niet, geld is gewoon een ruilhandel systeem. We noemen het elke dag voor alles wat we nodig hebben, van melk en huur tot schoenen en voedsel. Dus je kunt geld

bij het geven ook een naam geven.

Je kunt je geld bij het geven een naam geven.

Faith Life Church, in New Albany, Ohio, is de kerk die Drenda en ik 25 jaar geleden begonnen. We bouwden het *Now Center*, de campus waar *Faith Life Church* is gevestigd, in 2008. Het was een formidabel project dat destijds 6,5 miljoen dollar kostte, een groot project voor ongeveer 550 mensen.

In de afgelopen 10 jaar hebben we dat gebouw maximaal benut. Met ongeveer 3.000 mensen in het weekend hebben we onze maximum capaciteit wel bereikt. Elk weekend vier diensten draaien is echt alles wat ik kan doen. Dus besloten we ons huidige gebouw uit te breiden. Het zou een project van 10 miljoen dollar worden, dat ons in staat zou stellen te groeien door de grootte van onze aula te vergroten en ruimte voor kinderen toe te voegen. Tegelijkertijd realiseerden we ons dat de tijd die nodig was om het geld bij elkaar te krijgen en vervolgens de tijd die nodig was om het gebouw daadwerkelijk te bouwen een probleem zou zijn. Het betekende dat we tweeënhalf jaar zouden moeten wachten om de extra ruimte daadwerkelijk te kunnen gebruiken.

Met dat in gedachten vonden we dat we verder moesten gaan met de uitbreiding van ons gebouw, maar tegelijkertijd moesten beginnen te kijken naar een campus, die volgens ons in ongeveer zes maanden klaar zou kunnen zijn. We geloofden dat dit de druk van de hoofdcampus zou wegnemen en tegelijkertijd de kerk in staat zou stellen te groeien. Dus stelden we een team samen om de zoektocht naar een campus te beginnen. We bestudeerden onze demografische gegevens en kwamen uit bij een stadsdeel waarvan we dachten dat het een geweldige locatie in onze stad zou zijn. We keken en keken en stonden een paar keer op het punt om over te gaan naar een beslissing over verschillende locaties. Maar toen we gingen zitten om het erover eens te worden dat dit de locatie was, waren we het er allemaal over eens dat er nog steeds iets niet klopte. We voelden allemaal dat er iets ontbrak.

Laten we nu zes maanden vooruit spoelen, en we zijn nog geen stap dichterbij onze nieuwe campuslocatie dan op de eerste dag. Ik moet toegeven dat Drenda en ik in de verleiding kwamen om een

beetje ontmoedigd op zoek te gaan. We hadden elke beschikbare optie in ons zoekgebied bekeken en nog steeds geen gebouw gevonden dat echt ideaal zou zijn. Ja, we hadden ons zaad gezaaid aan het begin van de reis, en we wisten dat God het perfecte gebouw voor ons had, maar we hadden niet verwacht dat het zo lang zou duren voor het werkelijkheid zou worden. Hier is een hint: perfect duurt soms langer!

Op dat moment stonden we gepland om deel te nemen aan eentelethon voor een liefdadigheidsproject om geld in te zamelen voor een nieuw tv-netwerk. Dit zou een driedaags evenement zijn dat al die drie dagen 's morgens en 's avonds live zou worden uitgezonden. Ik denk dat het de derde dag was, en ik zat net op de set toen ik de Heer tot me hoorde spreken. Hij zei: "Neem een cheque van 100.000 dollar van de bediening en zaai dat in deze TV-uitzending met de bedoeling de impasse op de campus te doorbreken. Neem de cheque mee naar elk van de vier diensten, en laat de gemeente bidden over die gift terwijl je hem vrijgeeft en de campuslocatie als afgehandeld benoemt!" Hij zei verder dat toen ik bij het bidden satanmoest bestraffen om de verwarring en vertraging te laten ophouden. Nou, dat deden we het volgende weekend in onze diensten op zaterdag en zondag.

De volgende dag, en dat was maandag, zei mijn campusteam dat de makelaar had gebeld, en dat hij net had gehoord over een campus van een particuliere middelbare school die net op de markt was gebracht. Ze besloten er een kijkje te nemen. Toen ze dat deden, vonden ze een complete campus voor kleuterleerlingen tot achttien jarigen. Het stond te koop voor veel meer dan we aan een campus wilden uitgeven, omdat we eigenlijk onze nieuwe locatie wilden huren om cashflow te behouden voor de uitbreiding van de hoofdcampus. Hoewel de prijs niet echt ook maar in de buurt lag van wat we konden overwegen, besloten Drenda en ik op dinsdagochtend een kijkje te nemen.

Wat we zagen was een geweldige campuslocatie op een terrein van 8.000 vierkante meter, met vier gebouwen, een atletiekbaan, een fitnessruimte, vier tennisbanen, een speciaal kunstgebouw, wetenschappelijke laboratoria: dus eigenlijk alles wat een campus

voor kleuters, basis- en middelbare school nodig heeft. Het ongelooflijke van het verhaal is dat het volledig was ingericht en bevoorrad. Drenda en ik waren onder de indruk, maar zagen geen mogelijkheid om het complex te kopen.

Toevallig hadden we die avond een afspraak met een van onze partners om samen te komen en bij te praten. We hadden deze afspraak waarschijnlijk drie of vier keer verzet in de afgelopen twee maanden, omdat we het allebei zo druk hadden. Maar die avond lukte het. Terwijl we daar aan het avondeten zaten, begonnen we te praten over de uitbreiding van de hoofdkerk. Het echtpaar vroeg ons hoe snel het ging, en we vertelden hen over enkele grote vertragingen in vergunningen en blauwdrukken en andere problemen die we hadden. We vertelden hen dat het ernaar uitzag dat we de uitbreiding pas eind 2022 of in het voorjaar van 2023 zouden kunnen realiseren in het huidige tempo.

Ze vroegen meteen of we er ooit aan gedacht hadden een campus te starten, en we zeiden ja. We legden uit dat we al zes maanden aan het zoeken waren zonder een geschikte locatie te vinden. We vertelden hen toen van de geweldige school die we die ochtend net hadden bekeken, en zeiden dat zoiets perfect zou zijn, maar dat het voor miljoenen op de markt was.

Het echtpaar zat daar en gaf geen kik, maar zei gewoon: "Nou, wat als het gratis was?" We hadden het niet meteen door, en ze vroegen opnieuw: "Wat als het gratis was?" Weer dachten we dat ze een grapje maakten, maar deze keer zei de meneer: "Drenda, wat als de campus gratis was?" "Wat bedoelt u?" vroegen we. Ze zeiden: "Wij schrijven de cheque er voor uit!" We waren een tijdje volledig verbijsterd toen we daar zaten. Maar om een lang verhaal kort te maken, dat deden ze.

Dus twee dagen nadat we dat zaad voor onze campus hadden gezaaid, leidde God ons naar de perfecte locatie. We bezitten nu een campus van 12 miljoen dollar, volledig schuldenvrij! Wie had dat ooit gedacht of, eerlijk gezegd, zelfs maar kunnen dromen? Nadat we dat gezien hadden, waren Drenda en ik het er allebei over eens dat we, zelfs met alles wat we gezien hebben, groter moeten denken. God kan geweldige dingen doen!

Ik denk dat het voor de discipelen die dag na het voeden van twintigduizend mensen met vijf broden en twee vissen hetzelfde moet hebben gevoeld. Ik wed dat ze naar bed gingen en zeiden: "Wauw, heb je dat gezien?"

HOOFDSTUK 5

KRACHT VERLENEN AAN JE VOORZIENING

We spraken in het vorige hoofdstuk over de eerste stap bij het inschakelen van de Koninkrijkswet voor je voorziening.

JE MOET IETS VAN WAT JE NODIG HEBT VRIJGEVEN VOOR HET KONINKRIJK, ZODAT HET ZICH KAN VERMENIGVULDIGEN!

Ik vertelde je toen dat ik een paar vragen zou beantwoorden over deze uitspraak. De eerste was: "Wat betekent het om iets voor het Koninkrijk vrij te geven zodat het zich vermenigvuldigt?"

Laten we opnieuw teruggaan naar ons verhaal in Markus 6 voor meer inzicht.

Tegen de avond zeiden zijn leerlingen: 'Het is al laat. U moet de mensen maar wegsturen, dan kunnen ze naar de dorpen en boerderijen gaan om eten te kopen. Hier kunnen zij niets krijgen, er woont hier niemand.'

Maar Jezus antwoordde: 'Geven jullie hun maar te eten.' 'Moeten wij dan brood gaan kopen?' vroegen ze. 'Het kost een kapitaal om al die mensen te eten te geven!'

'Hoeveel brood hebben jullie?' vroeg Hij. 'Ga eens kijken.' 'We hebben vijf broden,' zeiden ze, 'en ook nog twee vissen.'

Jezus zei tegen de mensen dat zij in groepen in het gras moesten gaan zitten. Even later zaten zij op het gras in

groepen van vijftig en honderd personen. Hij nam de vijf broden en de twee vissen, keek op naar de hemel en dankte God voor dit eten. Daarna brak Hij de broden in stukken. Zijn leerlingen moesten die uitdelen onder de mensen. Ook de vissen verdeelde Hij. Iedereen at tot hij genoeg had. Na de maaltijd werd het overschot opgehaald en in manden gedaan: dat waren twaalf manden vol! Er waren daar heel veel mensen, het aantal mannen alleen al bedroeg vijfduizend.

—Markus 6:35-44

Ik wil dat je een paar dingen in dat verhaal opmerkt die je misschien over het hoofd ziet. Toen Jezus zei: "Geven jullie hun maar te eten," tonen hun antwoord en het Zijne ons één van de belangrijkste sleutels tot ons begrip van het Koninkrijk met betrekking tot de voorziening. Hun antwoord gaf aan, dat het meer dan een half jaarloon zou kosten om zoveel mensen te voeden. Merk op hoe hun gedachten hun benodigde voorziening koppelden aan arbeid toen ze met dat probleem werden geconfronteerd. Dat doen we allemaal. Maar deze euro's-voor-uren mentaliteit maakte niet altijd deel uit van het bewustzijn van de mens. Het ontstond bij de zondeval van Adam. Ik moet u terugbrengen naar Adams val, waar we dit duidelijk kunnen zien gebeuren.

De euro's-voor-uren mentaliteit

En tegen Adam zei Hij: Omdat u geluisterd hebt naar de stem van uw vrouw en van die boom gegeten hebt waarvan Ik u geboden had: U mag daarvan niet eten, is de aardbodem omwille van u vervloekt; met zwoegen zult u daarvan eten, al de dagen van uw leven; dorens en distels zal hij voor u laten opkomen en u zult het gewas van het veld eten. In het zweet van uw gezicht zult u brood eten, totdat u tot de aardbodem terugkeert, omdat u daaruit genomen bent; want stof bent u en u zult tot stof terugkeren.

—Genesis 3:17-19 HSV

Bedenk dat Adam en Eva op de aarde werden geplaatst om er namens het Koninkrijk van God over te heersen. Zij regeerden met gedelegeerd gezag. Satan, die al op de aarde was, verachtte hen en begeerde het gezag dat zij hadden. Hoewel Adam en Eva volledig gezag over hem hadden, slaagde hij erin hen te misleiden door hen te laten geloven dat God niet vóór hen was en onbetrouwbaar was. Hij bood hun, wat een betere toekomst leek, dus besloten zij hem te volgen in plaats van God. Door hun rebellie verloren zij hun wettige positie in het Koninkrijk van God en schopten zij God in wezen uit hun leven, waardoor satan de wettelijke bevoegdheid kreeg over het hele aardse rijk wat de mensheid betreft. Paulus noemt satan hier in de brief aan de Korinthiërs de god van deze wereld.

De god van deze wereld, de duivel, heeft hen verblind, zodat zij het goede nieuws niet geloven. Zij zien het stralende licht van Christus niet, die het beeld van God is.

—2 Korinthe 4:4

Geconfronteerd met zijn zonde zegt God tegen Adam: “de aardbodem (is) omwille van u vervloekt; met zwoegen zult u daarvan eten, al de dagen van uw leven.” En een paarzinnen verder: “In het zweet van uw gezicht zult u brood eten.”

God vertelt Adam dat door zijn rebellie de aarde niet meer zal produceren zoals in het verleden. Gods handen zijn nu gebonden, en Adam zal zijn eigen weg door het leven moeten banen door zijn eigen zweet en zware arbeid. Merk op dat Adam degene is die de aarde vervloekte, niet God. Adam had volledige, wettelijke bevoegdheid over de aarde, en toen hij in opstand kwam tegen God, moest de zegen van God zich terugtrekken. Daarom zegt God tegen Adam: "**De aardbodem is vervloekt omwille van u.**" De tuin waarin Adam was geschapen om daarin te leven— een tuin vol voorzieningen—was verdwenen. Vóór zijn rebellie had Adam nooit een gedachte of zorg gehad over de voorziening; die was overal waar hij keek overvloedig aanwezig. Maar nu zou hij in zijn eigen levensonderhoud moeten voorzien door zijn eigen pijnlijke gezwoeg en gezweet. Ik noem dit

het pijnlijke zwoeg- enzweetsysteem.

Pijnlijk zwoegen en zweten waren nu vereist om voorziening te produceren!

De aarde is niet het enige dat veranderde. Adam en de hele mensheid zijn nu veranderd. Adam heeft zijn identiteit, zijn doel en

**SINDS DE TIJD VAN ADAM,
ZIJN MANNEN EN VROUWEN
SLAAF GEWORDEN VAN DE
STRIJD OM TE OVERLEVEN:
WE RENNEN ACHTER
VOORZIENING AAN OF WE
HAMSTEREN VOORZIENINGEN,
OMDAT GELD DE ENIGE
ONTSNAPPING IS UIT DE
WORSTELING OM TE
OVERLEVEN.**

zijn voorziening verloren en is nu een slaaf geworden om te overleven. Zo zijn jij en ik ook opgegroeid, onder het pijnlijke zwoeg- enzweetsysteem.

Elke beslissing onder dit aardse vloeksysteem is er een van overleven, en is meestal gebaseerd op het vinden van geld of het omgaan met geldkwesties. Waar en hoe we de voorziening kunnen vinden die we nodig hebben, beheerst onze

gedachten en ons leven. Onze identiteit, die ooit uniek door God was ontworpen voor ons doel en onze opdracht op aarde, is nu gekaapt en vervangen door onze behoefte om het geld te vinden dat we nodig hebben om te overleven, altijd op zoek naar de voorziening van de volgende dag.

Een systeem van slavernij

In een recent onderzoek dat ik tegenkwam stond dat meer dan zeventig procent van de mensen in de Verenigde Staten hun baan niet leuk vinden.⁶ Je zou je kunnen afvragen: "Waarom gaan ze dan

⁶ <https://returntonow.net/2017/09/22/85-people-hate-jobs-gallup-poll-says>

werken als ze het niet leuk vinden?" Simpel gezegd: ze zijn slaven van het volgende loonstrookje!

Onder de aardse vloek van pijnlijk zwoegen en zweten droomt iedereen ervan miljonair te zijn, van een ontsnapping aan de eindeloze worsteling om te overleven en de druk om voorzieningen te vinden. Mensen dromen ervan de loterij te winnen, dromen ervan rijk te zijn en vrij te zijn om te doen wat ze willen in plaats van doen wat ze moeten. Sinds de tijd van Adam zijn mannen en vrouwen slaaf geworden van de strijd om te overleven: we rennen achter voorziening aan of we hamsteren voorzieningen, omdat geld de enige ontsnapping is uit de worsteling om te overleven.

Ik zal je een voorbeeld geven hoe dit systeem ons allen heeft getraind om te denken. Als ik je zou vertellen dat je in de komende twaalf maanden volledig uit de schulden moet komen, zou je automatisch gaan berekenen hoe je meer gezwoeg en gezweet kunt inzetten om dat voor elkaar te krijgen. Je zou berekenen hoe je twee of drie banen kon nemen, indien nodig, wat er ook maar vereist is om het doel te bereiken. En wat vereist zou zijn, was meer gezwoeg en gezweet. Gezwoeg en gezweet is de bepalende factor van elke droom. Als je een nieuwe auto nodig hebt, deel je de kosten door arbeid en zweet en zeg je: "Nee, dat kunnen we ons niet veroorloven." "Een groter huis? Nee, dat kunnen we ons niet veroorloven."

God ziet mogelijkheden in onmogelijkheden

Onder het systeem van de vervloekte aardbodem worden dromen vervangen door korte reisjes naar het winkelcentrum en dan een hamburger op weg naar huis. En als er niet genoeg tijd of arbeid was om je droom te verwezenlijken, liet je hem varen en gaf je aan jezelf toe dat je gewoon door moest gaan met de baan die je haat, zoals iedereen dat doet. De vergelijking met gezwoeg en gezweet heeft voor de meeste mensen bijna altijd het woord 'onmogelijk' na het is gelijktoken.

En dit is precies hoe de discipelen hun situatie zagen: "Deze

twintigduizend mensen voeden? Onmogelijk! Dat zou meer dan zes maanden loon kosten!" Loon betekende in dit geval meer gezwoegen werken dan mogelijk was om in de behoefte te voorzien. Nogmaals, hun enige perceptie van het verkrijgen van voorziening was door arbeid. Zo werkt het op aarde. Iedereen weet dat, maar Jezus staat op het punt hun een nieuwe manier van leven te tonen, een nieuw Koninkrijk met nieuwe wetten. Ja, er is echt een uitweg uit het systeem van gezwoegen gezweet. Die is er echt!

Laten we teruggaan naar dat moment waarop de discipelen zeiden dat het onmogelijk zou zijn om die menigte te voeden en kijken hoe Jezus reageert. Je zou waarschijnlijk een DWJD (Doe Wat Jesus Deed) leren armband moeten laten maken, zodat je niet vergeet wat Hij ons gaat laten zien, zoals Hij voor Zijn discipelen deed. In plaats van in te stemmen met de inschatting van de situatie door zijn discipelen, neemt Jezus de leiding door hen een richtlijn te geven: "Ga kijken hoeveel broden jullie hebben." Ze wisten al voordat ze keken dat er niet genoeg zou zijn om de hele menigte te voeden. Daarom kwamen zij immers aanvankelijk naar Jezus en vroegen Hem het volk weg te sturen om zelf voedsel te zoeken. Maar uit gehoorzaamheid gingen ze op zoek en kwamen terug met het bericht dat ze slechts vijf broden en twee vissen hadden gevonden.

Nu gebeurt hier iets dat je moet zien: nog een belangrijke aanwijzing! Maar om het te zien, wil ik naar hetzelfde verhaal kijken, in de weergave door Matteüs.

Jezus antwoordde: 'Dat hoeft niet. Geven jùllie hun maar te eten.'

'Hoe dan?' vroegen zij. 'Het enige wat wij hebben, zijn vijf broden en twee vissen.'

'Breng die maar hier,' zei Hij. Hij zei tegen de mensen dat zij in het gras moesten gaan zitten. Daarna nam Hij de vijf broden en de twee vissen, keek naar de hemel en dankte God. Hij brak de broden in stukken en gaf deze aan zijn leerlingen.

En zij gaven ze weer aan de mensen. Iedereen kon zoveel eten als hij wilde. Er bleef zelfs nog over: twaalf manden vol. En er waren maar liefst vijfduizend mannen, dus vrouwen en kinderen niet meegerekend.

—Mattheüs 14:16-21

Merk op dat Jezus aan de discipelen vraagt om het brood en de vis bij Hem te brengen. Dan zien we vervolgens dat Hij het brood en de vissen teruggeeft aan Zijn discipelen. Tussen deze twee Bijbelteksten is iets gebeurd dat je aandacht moet hebben getrokken en een vraag moet hebben opgeroepen: "Waarom vroeg Jezus aan de discipelen om het brood en de vis bij Hem te brengen, als Hij ze zo meteen weer terug zou geven?" Jezus doet niet iets omdat het religieus is. Dus moet er een reden zijn waarom Hij om het brood en de vis vroeg. Als geestelijke wetenschappers moeten we weten wat er gebeurde toen Hij het brood en de vissen van de discipelen aannam.

Daarna nam Hij de vijf broden en de twee vissen, keek naar de hemel en dankte God. Hij brak de broden in stukken en gaf deze aan zijn leerlingen. En zij gaven ze weer aan de mensen.

In de Bijbel staat dat Hij dankte. Sommige versies zeggen dat Hij zegende. Maar wat betekent dat? Het Griekse woord dat hier gebruikt wordt voor danken of zegenen betekent letterlijk 'iets wijden': Gods zegen vragen over iets, of God vragen iets te zegenen voor eigen gebruik. Om nog een stap verder te gaan: iets wijden betekent het heilig verklaren, zodat het officieel gewijd is aan een goddelijk doel.

Dus toen Jezus de vissen en het brood zegende, werden ze van de jurisdictie van het aardse rijk overgebracht naar de jurisdictie van de hemel.

Toen Hij over het brood en de vissen sprak en die zegende, veranderden zij van koninkrijk.

Dingen onder een nieuwe jurisdictie brengen

Het brood en de vis vielen voorheen onder de jurisdictie van de mensen in het aardse rijk en buiten Gods vermogen om er iets mee te doen. Maar nu zien we dat ze door de vrijgevigheid van de kleine jongen zijn aangeboden aan Jezus, waar ze onder de jurisdictie van het Koninkrijk zijn gebracht. We moeten ook beseffen dat het brood en de vis zich nooit hadden kunnen vermenigvuldigen, als ze onder de jurisdictie van het aardse rijk waren gebleven.

Als geestelijke wetenschappers moeten we goed op de details letten. Wanneer vond deze overdracht plaats? Je zou in eerste instantie kunnen denken dat de verandering van jurisdictie plaatsvond toen de kleine jongen de vis en het brood aan de discipelen gaf. Dat was natuurlijk een deel van het proces, en dat de jongen het vrijwillig deed is ook een belangrijke aanwijzing om in aanmerking te nemen. Maar het geven van het brood en de vis aan de discipelen was niet waar de eigenlijke overdracht plaatsvond. Op het moment dat Jezus erover sprak, toen Hij het zegende, vond de feitelijke overdracht plaats. Ik leg aan jullie voor dat, ook al had Jezus het brood en de vis in bezit genomen en hield Hij ze in Zijn handen, ze zich niet zouden hebben vermenigvuldigd, totdat Hij er met een specifieke instructie over sprak.

Laten we dat in het perspectief plaatsen van onze geloofsles die we eerder leerden. We ontdekten dat, ook al kan je hart in geloof zijn—waardoor het nu legaal wordt voor de hemel om de aarde binnen te treden—er nog niets gebeurt totdat jij, als de persoon met wettige bevoegdheid op de aarde, het gezag van de hemel hier inzet.

Want met het hart gelooft men tot gerechtigheid en met de mond belijdt men tot zaligheid.

—Romeinen 10:10 HSV

Hoewel Jezus' woorden over wat Hij zei toen Hij het brood en de vis zegende hier niet in de Bijbel staan, weet ik zeker dat ze ongeveer zo gegaan zijn: "Vader, Ik dank U voor Uw voorziening en Ik ontvang

dit brood en deze vis in Uw Koninkrijk tot Uw glorie. Dit brood en deze vis zullen zich nu vermenigvuldigen, zodat zij deze massale menigte met meer dan genoeg kunnen voeden, zodat zij rust en kracht vinden en Uw heerlijkheid zien." Natuurlijk, zoals ik net al zei, zijn Zijn woorden niet opgetekend. Maar ik weet zeker dat Hij het brood en de vis een richtlijn gaf, nadat ze in Zijn handen waren gelegd. Hoe weet ik dat? Omdat Hij al wist wat het plan was en hen al in groepen liet zitten.

Jezus antwoordde: 'Dat hoeft niet. Geven jullie hun maar te eten.'

'Hoe dan?' vroegen zij. 'Het enige wat wij hebben, zijn vijf broden en twee vissen.'

'Breng die maar hier,' zei Hij. Hij zei tegen de mensen dat zij in het gras moesten gaan zitten. Daarna nam Hij de vijf broden en de twee vissen, keek naar de hemel en dankte God. Hij brak de broden in stukken en gaf deze aan zijn leerlingen. En zij gaven ze weer aan de mensen.

—Matteüs 14:16-19

Merk op dat Hij hen al instructies had gegeven om in het gras te gaan zitten, voordat Hij het brood en de vis zegende. Hij wist precies wat Zijn plan was. Ik weet zeker dat Hij het brood en de vis een richtlijn gaf, nadat ze in Zijn handen waren gelegd. Een richtlijn geven wanneer je je zaad inzet, is een cruciaal aspect bij dat inzetten. Zei ik cruciaal? Ja, dus let goed op. Ik moet hier wat tijd besteden aan het geven van een richtlijn als je zaait.

“En jullie dan?” vroeg Hij. “Wat denken jullie over Mij? Wie ben Ik?”

Simon Petrus zei, “U bent de Christus, de Zoon van de levende God.”

Gelukkig ben jij, Simon, zoon van Jona! Mijn hemelse Vader heeft je dit persoonlijk duidelijk gemaakt. Je hebt dit niet van een mens van vlees en bloed. Jij bent Petrus, de rots waarop Ik mijn Gemeente zal bouwen. De poorten van het dodenrijk zullen nooit macht over haar krijgen. Ik zal je de sleutels geven van het Koninkrijk van de hemelen. Alles wat je op aarde bindend verklaart, zal ook in de hemel bindend zijn. En alles wat je op aarde ontbindt, zal ook in de hemel ontbonden worden."

—Mattheüs 16:15-19

Dit Schriftgedeelte vertelt ons duidelijk, dat ons vermogen om namens het Koninkrijk van God op aarde te heersen, nu door Jezus Christus is hersteld. Wij hebben het gezag gekregen om de duivel te binden en de wil van de hemel op aarde in werking te zetten. Nu geloof ik, of hoop ik tenminste, dat veel christenen al weten wat het binden van de duivel betekent. Heel eenvoudig: de duivel binden betekent hem verhinderen zijn slechte plannen uit te voeren. Dat kan gebeuren door demonen uit mensen te drijven, je handen op de zieken te leggen en hen genezen, of gewoon door te zeggen: "Stop, in de naam van Jezus!" Je past je autoriteit in het Koninkrijk van God toe en gebruikt die om de overwinning, die Jezus behaalde op de duivel, af te dwingen.

**WE HEBBEN
DE AUTORITEIT
ONTVANGEN OM DE
DUIVEL TE BINDEN
EN DE WIL VAN DE
HEMEL HIER OP
AARDE IN WERKING
TE ZETTEN.**

Jouw gezag gebruiken

Voor zover ik heb waargenomen, weten maar heel weinig mensen, hoe ze de hemel in het aardse rijk in werking kunnen zetten. Ik heb het al gehad over 1 Johannes 5:14-15 als beschrijving van

effectief bidden.

En dit is de vrijmoedigheid die wij hebben in het toegaan tot God, dat Hij ons verhoort, telkens als wij iets bidden naar Zijn wil. En als wij weten dat Hij ons verhoort—wat wij ook bidden, dan weten wij dat wij het gevraagde—dat wij van Hem hebben gebeden, ontvangen.

—Johannes 5:14-15 HSV

Geloven in je hart of geloof hebben is niet het einde van het hele proces. Zoals we al gezien hebben, ben je gerechtvaardigd als je gelooft wat de hemel zegt. Het is nu wettig dat de hemel naar het aardrijk stroomt, maar er gebeurt niets totdat je die autoriteit in werking zet in het aardrijk. Je zit met Christus in de hemelse gewesten aan de rechterhand van de Vader. Jouw woorden zijn de woorden van een koning, en de hemel kan hier niet worden vrijgegeven, totdat je spreekt! Dat kan een verklaring zijn of een overeenkomst die in gebed wordt uitgesproken. Maar jij hebt de sleutels van het Koninkrijk in handen. God kan het niet zonder jou!

Het is niet alleen een kwestie van weten, hoe je de handeling van het bidden moet verrichten waardoor dingen gebeuren; het is weten hoe je een richtlijn moet geven, wanneer je dat doet. Denk eraan, als je de hemel hier op aarde niet in werking zet, zal het niet gebeuren. Het is dus noodzakelijk dat we begrijpen, hoe we de wil van de hemel in ons leven en onze wereld in werking kunnen zetten.

Een van de beste voorbeelden van het geven van een richtlijn wordt onderwezen in het Onze Vader. Er zijn enkele belangrijke sleutels in het Onze Vader waarvan je je bewust moet zijn. Ten eerste zegt de tekst, dat God al weet wat je nodig hebt, dus stop met smeken. Bedelen is geen geloof. En het getuigt van onwetendheid over hoe het Koninkrijk werkt en over je rechten als burger van het Koninkrijk. Het geven van een richtlijn in gebed is eigenlijk het indienen van een vordering. Een vordering is een zeer gedetailleerde lijst van wat je nodig hebt. Het is niet vragen om die dingen; het is aanspraak maken op die dingen.

Als u bidt, gebruik dan geen omhaal van woorden zoals de heidenen, want zij denken dat zij door de veelheid van hun woorden verhoord zullen worden. Word dan aan hen niet gelijk, want uw Vader weet wat u nodig hebt, voordat u tot Hem bidt. Bidt u dan zo: Onze Vader, Die in de hemelen zijt. Uw Naam worde geheiligd. Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiede, zoals in de hemel zo ook op de aarde. Geef ons heden ons dagelijks brood.

—Mattheüs 6:7-11 HSV

Jezus begint met: "Onze Vader in de hemel, uw naam worde geheiligd (zeer vereerd en geëerd; verwijzend naar Zijn heerschappij en autoriteit)." Jezus bepaalt in deze eerste zin de juridische houding van het gebed. Laten we het vergelijken met de eerste zin die uitgesproken wordt in een rechtszaal.

Een gerechtsdeurwaarder gaat staan en zegt: "Staat u alstublieft op. De rechtbank van (dan noemt hij de rechtbank)...." Het zou het Kantongerecht kunnen zijn of het Gerechtshof of een andere naam. Maar er gebeuren verschillende dingen in het begin. De deurwaarder zegt: "Allen opstaan," waarmee de eer aan de rechtbank en aan de rechter die de zitting zal voorzitten wordt bewezen. De naam van de rechtbank wordt genoemd om de juiste jurisdictie vast te stellen, zodat je weet dat je in de juiste rechtszaal bent, die bevoegd is voor jouw zaak.

Laten we verder gaan met wat de deurwaarder zegt. "Staat u alstublieft op. De Arrondissementsrechtbank Gelderland, locatie Arnhem, is nu in zitting, de Edelachtbare rechter Smid zit voor."

Deze hele eerste zin, "**Onze Vader in de hemel, Uw naam worde geheiligd,**" bepaalt de houding van Degene die deze zaak zal beslissen en ons toestemming geeft om daar te zijn. Hij is onze Vader, en wij hebben wettige toegang tot deze rechtbank. Deze eerste zin lokaliseert ook de jurisdictie van de rechtbank als zijnde de hemelse rechtbank, de hoogste rechtbank met het hoogste gezag.

Vervolgens zegt het Onze Vader: "**Uw Koninkrijk kome, Uw wil geschiede.**"

Deze zin stelt een eis aan de rechtbank om te regeren volgens de wet van het Koninkrijk. Je staat op het punt een verzoek of een kwestie aan de rechter voor te leggen, en je vraagt de rechter om af te dwingen wat Zijn wil (de wet) zegt met betrekking tot deze zaak. Vervolgens staat er: **"Zoals in de hemel zo ook op aarde."** Opnieuw zeg je dat je wilt dat deze uitspraak in de hemel op aarde wordt uitgevoerd zoals in de hemel. Nou, dit alles was om jou en het hof te positioneren. Er is nog niets gevraagd of voorgesteld. Maar nu komt de petitie.

"Geef ons heden ons dagelijks brood." Deze uitspraak heeft niet echt veel te maken met brood, tenzij dat precies is wat je nodig hebt. In plaats daarvan wordt gezegd, dat je te berde moet brengen wat je nodig hebt. Vergeet niet dat dit hele gesprek begon, waar Jezus zijn discipelen instrueerde hoe ze moesten bidden om in hun behoeften te

**MAAR DE MEESTE
CHRISTENEN ZOUDEN
ZOIETS ZEGGEN ALS DIT:
"OH, WAT GOD MIJ OOK
MAAR WIL GEVEN IS
PRIMA. HIJ WEET WAT
HET BESTE IS."
FOUT, FOUT, FOUT!**

voorzien. Hier doe je je verzoek. Maar zoals ik al zei, een beter woord om hier te gebruiken is rekwisitie. Natuurlijk werken beide, en petitie is wat Filippenzen 4 zegt. Maar wat ik wil zeggen is dat een petitie een gedetailleerd verzoek is. Het punt om te onthouden is 'gedetailleerd'. Je geeft een richtlijn in het gebed; het moet gedetailleerd en precies zijn. Filippenzen 4:6-7 vertelt ons hetzelfde.

Wees in geen ding bezorgd, maar laat uw verlangens in alles, door bidden en smeken, met dankzegging bekend worden bij God; en de vrede van God, die alle begrip te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten bewaken in Christus Jezus.

—Filippenzen 4:6-7 HSV

Merk op dat gebeden en petitie's niet hetzelfde zijn. Onze gebeden vervoeren onze petitie's: gebeden zijn de voertuigen die ze naar onze Vader brengen. Nogmaals, een petitie is zeer gedetailleerd en precies. Maar de meeste christenen zouden zoiets zeggen als: "Oh, wat God me ook maar wil geven is prima. Hij weet wat het beste is." Fout, fout, fout!

God heeft JOU de sleutels van het Koninkrijk gegeven!

Als je veel van mijn materiaal hebt gelezen, dan ben je talloze, gedetailleerde verhalen over het Koninkrijk tegengekomen. Er staan er veel in dit boek waarvan ik hoop dat ze je helpen in te zien, hoe gedetailleerd het Koninkrijk is en hoe gedetailleerd jouw woorden moeten zijn. Om mijn punt duidelijk te maken, zal ik je misschien vervelen met een paar oudere verhalen die je waarschijnlijk al eerder hebt gehoord. Maar ik vind dat ik er alle tijd aan moet besteden, die nodig is om je een goed inzicht te geven in hoe specifiek het Koninkrijk is. Laat me een paar herinneringen ophalen van verhalen, waar we het eerder over hebben gehad.

Het Koninkrijk aan het werk

Je hebt eerder gelezen hoe mijn busje in brand vloog, nadat ik hardop had gezegd: "Heer, het is misschien het beste als dit busje gewoon opbrandt." Toeval? Laten we verder gaan. Ik vertelde je over de herten, hoe de Heer me liet zien dat ik voor hen moest zaaien, en hoe ik nog nooit een hert onder mijn boomstandaard heb gehad waarvoor ik niet had gezaaid. Het juiste hert, het hert waarvoor ik zaaide, kwam elke keer. Toen heb ik je verteld hoe God mij liet zien dat de herten kwamen in de volgorde waarin ik voor hen had gezaaid. Kom op, heb je zoiets ooit eerder gehoord? Ik weet dat ik dat nooit had gedaan, totdat ik het met mijn eigen ogen zag. Het Koninkrijk is zo precies, dat ik je vertelde over mijn experiment met de zevenpunter en de zesepunter waarvoor Tim zaaide. Ik vertelde je hoe God me leerde om met autoriteit te spreken; en de bok die op tweehonderd meter van me wegliep, stopte op het moment dat ik

sprak en direct onder mijn boomhut kwam staan. Ik vertelde je over de fazant die ik beval te stoppen, en die onmiddellijk stopte.

Ik vertelde je over het geweer dat ik aanwees in de sportwinkel terwijl ik zei: "Die neem ik." En een paar weken later kreeg ik precies dat geweer. Ik vertelde je ook over de BMW 645Ci cabriolet, die Drenda aan de overkant van de parkeerplaats zag en zei: "Dat is hem!" We vertelden het niemand, maar een paar weken later belde een man in de kerk me op en zei: "Ik zag Drenda's auto vandaag." Ik was geschokt en vroeg hem wat hij bedoelde. Hij vertelde verder dat toen hij door de stad reed, hij een BMW 645Ci cabriolet in perfecte staat te koop zag staan. En toen hij die zag, zei de Heer hem dat het Drenda's auto was. Dat trok mijn aandacht, de exacte auto!

Ik ga je in hoofdstuk 7 een verhaal vertellen, over hoe ik uit een totaal onverwachte bron het exacte vliegtuig kreeg, waarvoor ik gezaaid had en hoe ik het geld kreeg om het te betalen. Ik heb talloze verhalen die aantonen, hoe nauwkeurig het Koninkrijk werkt.

Ik weet nog dat ik mijn grote bok met een 26-punts gewei schoot. Het was een vrij warme dag voor november. Ik liet het hert de hele dag hangen. En de volgende dag bracht ik het naar de man die de kop voor mij zou opzetten. Hij bekeek de vacht en zei: "Het spijt me; het lijkt erop dat het warme weer de vacht heeft verpest. Ik denk niet dat dit gaat werken, maar ik zal het proberen. En we zien wel." Nou was ik niet van plan om de bok die ik in geloof had geogst als trofee voor mijn kantoor te laten mislukken. Want die kop zou een geweldige muurdecoratie vormen. Op dat moment ging hij het kantoor in om een bestelformulier te pakken. Toen hij dat deed, legde ik mijn hand op de bok en verklaarde dat de vacht perfect was en dat het opzetten perfect zou verlopen. Na een maand ging ik terug voor de opgezette kop en de taxidermist zei: "Weet je, ik zei toch dat ik dacht dat de vacht verpest was? Maar het opzetten is primaverlopen. De vacht is perfect."

Ik kan zo nog uren doorgaan, maar het gaat erom wat je zegt. Met elk woord zet je een geestelijke wet in werking! Misschien wist je dat niet. Ik ben me ervan bewust dat ik het niet wist, maar het is waar. Het Koninkrijk is heel specifiek. Laat me je nog een verhaal vertellen, en

je zult in de rest van dit boek nog veel meer verhalen tegenkomen die bewijzen wat ik zeg. Zoals je kunt zien, ben ik met echte hartstocht bezig om dit over te brengen.

De spirituele wet in beweging zetten

Het was tijdens een van Drenda's vrouwenconferenties. We hadden een Cadillac Escalade gehuurd om een gast rond te rijden terwijl zij in de stad was. Aan het eind van de conferentie hoefde de Escalade pas 's ochtends terug te zijn, dus besloten Drenda en ik er die avond mee naar huis te rijden om te zien hoe hij ons beviel. We hadden nog nooit in een Escalade gereden. Nou, zoals je je kunt voorstellen, reed hij geweldig. Toen we de volgende ochtend terugreden naar de kerk, praatten we en we waren het erover eens dat we er een zouden willen hebben. Het model waarin we reden was een korte versie en was in parelwit. We waren het er allebei over eens dat we de korte versie mooier vonden dan de langere, en we hielden van parelwit.

Ongeveer een maand later, toen ik naar buiten stapte om mijn krant te halen, ging de mobiele telefoon en ik kreeg een van mijn gemeenteleden aan de lijn. Hij zei simpelweg: "Ik wil graag een Cadillac Escalade voor je kopen. Welke kleur wil je?" Ik was verrast, maar zei: een parelwitte. Ik vergat echter de korte versie te vermelden. Nou, er ging ongeveer een maand voorbij, en ik dacht dat hij misschien de Escalade vergeten was, maar de telefoon ging, en hij zei dat hij er een had. Dus gingen we naar hem toe, en hij had een perfecte, parelwitte, korte versie Escalade. Toen we erheen liepen, zei hij het volgende: "Het spijt me dat het zo lang duurde, maar ik kon geen lange vinden." Wat hij niet wist was, dat we de lange niet wilden. Hij vond de lange mooi en dacht dat we die zouden willen. Maar de korte was de enige die hij kon vinden. Nogmaals, het perfecte, exacte voertuig, dat we in overleg hadden uitgesproken.

Een verbazingwekkend voorbeeld zag ik de afgelopen jaren in het bedrijfsleven gebeuren. Zoals je misschien wel of niet weet, ben ik

nog steeds eigenaar van een financiële dienstverlening. Voordat ik vijfentwintig jaar geleden begon met pastoraat, had ik het kantoor met de beste verkoopcijfers van de vijfduizend kantoren voor één van mijn leveranciers. Toen ik mijn kerk stichtte, wist ik dat ik het erg druk zou krijgen en ging ik ervan uit, dat ik die nummer één positie niet zou kunnen handhaven. Maar dat bleek niet het geval te zijn. In mijn bedrijf bieden onze leveranciers bonusreizen aan om hun verkopers te belonen voor de omzet van dat jaar.

Eén leverancier die ik gebruikte, gaf hun top tien kantoren honderdduizend dollar aan bonussen op hun jaarlijkse conventie voor iedereen die meer dan tien miljoen dollar aan omzet behaalde. Ze betaalden ook een heel mooie reis naar de jaarlijkse conventie voor iedereen die meer dan drie miljoen omzet haalde. Ik deed elk jaar ongeveer vier miljoen met dit bedrijf, dus ik kreeg de gratis reis. En dan moest ik daar zitten en kijken hoe ze elk jaar de honderdduizend dollar uitdeelden aan de top tien. Ik heb dit achttien jaar lang gedaan! Dat klopt, achttien jaar lang. Ik had nooit gedacht dat ik dat doel zou kunnen bereiken, terwijl ik de kerk leidde.

Maar in een bepaald jaar, toen ik op de conventie zat te kijken naar de top tien die hun cheques van honderdduizend dollar kregen, sprak de Heer tot mij en zei: "Waarom sta jij daar niet boven?" Voordat ik kon antwoorden, zei Hij: "Ik wil je daarboven hebben. Ik wil dat Mijn naam hier gezien wordt." Nou, het was al maart, en zoals ik al zei, hadden we de afgelopen achttien jaar ongeveer vier miljoen dollar per jaar voor dit bedrijf verdiend. In het natuurlijke zag ik geen mogelijkheid om dat doel te bereiken. Maar ik bad erover, en Drenda en ik zaaiden ons zaad om die tien miljoen te bereiken. De Heer toonde me een verandering die ik kon aanbrengen in de manier waarop mijn bedrijf aanvragen verwerkte, en dat maakte een groot verschil. Nou, om een lang verhaal kort te maken, we haalden de top tien en kregen die cheque van honderdduizend dollar. Maar hier is het deel dat ik met jullie wil delen. We haalden het met één verkoop!

Het volgende jaar verhoogde het bedrijf het doel naar twaalf miljoen dollar om de cheque van honderdduizend dollar te halen. Dus we zaaiden ons zaad, en we haalden het dat jaar ook. Maar je raadt het

al; we haalden het met één verkoop. De volgende twee jaar werd het programma geannuleerd. Maar vorig jaar, in 2019, werd het weer opgestart op het niveau van tien miljoen dollar. We zaaiden ons zaad en haalden de top tien; en je raadt het al. Weer haalden we het met één verkoop. Was het toeval dat we het elk jaar met één verkoop haalden? Nee, we zaaiden om de minimum omzet te bereiken om die honderdduizend dollar binnen te halen. En dat is precies wat iedere keer gebeurde. Was het onze bedoeling om het met één verkoop te halen? Natuurlijk niet. We draaiden het hele jaar op volle toeren en wisten pas op de laatste dag van de maand, waar de puzzelstukjes in elkaar zouden passen. Nogmaals, een verbazingwekkend beeld van hoe dit alles werkt.

Het belang van het geven van een richtlijn

Op de *Provision Conference* van dit jaar sprak God tot me en zei me mensen te leren wat Drenda en ik geleerd hadden over het geven van een richtlijn. Dit is precies de naam die de Heilige Geest hieraan gaf: een richtlijn. Dus besteedde ik enige tijd aan het onderwijzen van deze richtlijn, omdat ik weet dat zoveel mensen hier niet veel vanaf weten. Volgens het woordenboek is een richtlijn een officiële of gezaghebbende instructie. Merk op dat er niet staat een smeekbede om genade, of een instructie om aan te geven hoe erg het er me voorstaat. Nee, het is een gezaghebbende instructie! Laten we nog een stap verder gaan. Als ik een geestelijke richtlijn geef, wie voert die dan uit? Ja, iemand doet dat; laten we uitzoeken wie.

En Jezus antwoordde en zei tegen hen: Heb geloof in God. Want, voorwaar, Ik zeg u: wie tegen deze berg zal zeggen: Word opgeheven en in de zee geworpen, en niet zal twifelen in zijn hart, maar zal geloven dat wat hij zegt, gebeuren zal, het zal hem gebeuren wat hij zegt. Daarom zeg Ik u: alles wat u biddend begeert, geloof dat u het ontvangen zult, en het zal u ten deel vallen.

—Markus 11:22-24 HSV

Er zijn twee dingen in deze passage waarop ik wil wijzen. Merk op dat er staat: "Wie tegen deze berg zal zeggen." Hier zien we wat Drenda en ik hadden ontdekt. Onze woorden zetten de hemel in werking hier op aarde. Ten tweede wil ik me concentreren op het volgende gedeelte van die passage:

“...en niet zal twifelen in zijn hart, maar zal geloven dat wat hij zegt, gebeuren zal, het zal hem gebeuren wat hij zegt.”

Let er op dat er staat: "Het zal hem gebeuren!" Het zal niet voor God gebeuren, maar voor hem: degene die hier op aarde spreekt.

Wauw! Stop alles. Daar moet je even over nadenken! Laat het tot je doordringen; dit gaat over jou.

Dus wie doet het voor hen? Laten we kijken naar Hebrëen 1:14 om daar achter te komen.

Zijn zij niet allen dienende geesten, uitgezonden om hen bij te staan die deel zullen krijgen aan de redding?(NBV)

Merk op dat er hier twee verschillende woorden zijn die engelen beschrijven, dienen en bijstaan. Bijstaan betekent het uitvoeren van taken of diensten voor een ander, in dit geval voor jou. Een dienende geest is een hoge functionaris die belast is met het beheer van een afdeling van regeringsactiviteiten. Om te parafraseren wat een engel is: hij is een vertegenwoordiger van het hof van de hemel met machtiging om op te treden namens het Koninkrijk van God ten behoeve van jou! Let wel, wij kunnen de engelen niet commanderen, want zij zijn niet ondergeschikt aan ons. Maar wij kunnen een petitie indienen bij het hemelse hof voor wat wij nodig hebben, en dan worden zij uitgezonden. Behoorlijk indrukwekkend!

"Moet ik iets zeggen? Dat wist ik niet." Dit beschrijft de les die God me leerde in het volgende verhaal.

In dit specifieke jaar, had ik mijn zaad gezaaid voor een knopbok. Op het moment van dit verhaal, had ik er alle vertrouwen in dat ik mijn hert zou krijgen. Dus ging ik, zoals gewoonlijk, in de

verwachting dat ik snel mijn bok zou hebben. Toen ik in mijn boomhut zat, zag ik inderdaad een knopbok door het bos lopen, maar hij was te ver weg om met mijn boog te kunnen schieten. Ik probeerde hem de opdracht te geven naar me toe te komen, maar er gebeurde niets. Ik heb daarna de hele ochtend geen hert meer gezien. De volgende ochtend ging ik erop uit, maar toen zag ik zelfs geen enkel hert. Op dat moment wist ik dat er iets goed mis was.

Toen ik die tweede dag uit het bos liep, begon ik te bidden in de Heilige Geest voor het antwoord. Heel snel liet de Heilige Geest me zien wat er mis was. Toen ik voor mijn herten zaaide, had ik gewoon mijn zaadcheque uitgeschreven, in een envelop gedaan en die op de post gedaan. Ik legde mijn handen niet op die cheque en sprak er niet over, zoals ik gewoonlijk deed. Toen herinnerde de Heilige Geest mij aan het verhaal waarin Jezus het brood en de vis vermenigvuldigde en wees erop dat Jezus het zegende voordat het zich kon vermenigvuldigen. Ik weet nog dat ik dacht: *moet ik dat echt doen?* Nu had ik in het verleden altijd mijn handen op die envelop gelegd en erover gesproken, maar ik had het erg druk op de dag dat ik die envelop dat jaar verstuurde en was het gewoon vergeten. Ik dacht dat het zaaien van mijn zaad voldoende was om het hert onder de jurisdictie van het Koninkrijk te brengen.

Nou, ik wilde dolgraag mijn fout rechtzetten en mijn nieuwe inzicht in het Koninkrijk uitproberen om te zien of ik gelijk had. Dus zaaide ik mijn zaad opnieuw voor een knopbok, maar deze keer sprak ik er heel bewust over terwijl ik het zaaide. Als ik zeg dat ik erover spreek, zal ik je een voorbeeld geven van wat ik zou kunnen zeggen. "Vader, vandaag ontvang ik een knopbok, in de naam van Jezus, terwijl ik dit zaad zaai. Ik noem het afgerond volgens Markus 11:24, en ik dank U ervoor. Heilige Geest, breng die bok binnen bereik voor een perfect schot, in Jezus' naam. Amen." Zoals je ziet, niets bijzonders. Maar ik vraag of smeek niet om het hert. Ik verklaar; ik maak mijn verzoek bekend. Een soldaat in het leger, die dienst doet aan het front, hoeft niet om munitie te vragen; hij dient gewoon een verzoek in. Met andere woorden, ze hebben al legaal toegang tot wat ze nodig hebben, ze hoeven niet te vragen, ze zeggen gewoon: "Geef

de munitie aan."

De volgende ochtend zat ik vóór het licht in mijn boomhut. En net toen het bos grijs begon te worden, zag ik een eenzaam hert naar me toe komen. Het was te donker om te schieten, maar ik kon het hert recht op mijn boom af zien komen. Toen het hert mijn boom naderde, stopte het, en gedurende de volgende vijftien minuten, liep het langzaam rond mijn boom. Ik was op z'n zachtst gezegd verrast. Het hert bleef binnen twintig meter van mijn boom en liep er langzaam omheen.

Toen het licht in het bos langzaam helderder werd, kon ik zien dat het geen bok was met een gewei. In feite leek het op een hinde, want ik kon geen knoppen op de kop van het hert ontdekken. Het was nog steeds niet helemaal licht, maar het was nu legaal om te schieten, want Ohio heeft een in de wet voorgeschreven schiettijd in de ochtend. Ik kon niet zien of het een knopbok was, zoals ik al zei, maar ik wist ook dat de kleine knopgeweien vaak net onder de vacht zitten. Ik dacht - gebaseerd op het vreemde gedrag van het hert - dat het wel mijn hert moest zijn, dus ik schoot het hert neer. Toen ik er dichterbij kwam, was ik blij de kleine knoppen te zien en besepte ik dat het inderdaad mijn knopbok was. Ik liet het hert liggen waar het was gevallen, want ik besepte dat ik mijn mes was vergeten, dus liep ik terug naar het huis om er een te halen.

Toen ik terugkwam bij het hert, zag ik Tim naar me toe lopen. Hij vroeg of ik iets gezien had, en ik legde de gebeurtenissen van de ochtend uit. Terwijl we naar de plek liepen waar de knopbok lag, zei hij dat hij de afgelopen drie dagen geen hert had gezien. Tim was alle drie dagen met me meegegaan, en nu hij dat zei, wist ik wat het probleem was. Ik herinnerde me de dag dat hij langs mijn kantoor kwam en me een cheque overhandigde voor zijn hertenzaad, dat hij voor de kerk zaaide. Ik herinnerde me dat hij evenmin over zijn zaad had gesproken. Ik nam wat tijd en legde uit wat God me had laten zien over het spreken over het zaad bij het zaaien.

Die avond hadden Tim en ik wat zaken te doen in Columbus, en op weg naar huis zouden we vlak langs de kerk komen. Tim vroeg of hij mocht stoppen om zijn zaad opnieuw te zaaien, en deze keer sprak

hij erover terwijl hij het losliet. Terwijl we in mijn kantoor zaten, vulde hij zijn cheque in en ik zag dat hij zaaide voor een zespunter. Ik vond dat een nogal gewaagde en specifieke verklaring.

Nou, de volgende ochtend ging Tim naar dezelfde boom die ik de dag ervoor had gebruikt. Hij maakte hetzelfde mee als ik de dag ervoor had gedaan. Voor het licht kwam een bok direct naar de boom en liep er rondjes omheen tot het schietlicht. Tim schoot en vond dat hij de bok goed had geraakt. Helaas verdween de bok uit het zicht, en hoewel we twee uur zochten, konden we hem niet vinden. Verbazingwekkend genoeg vertelde een vriend, die ongeveer drie kwartier bij ons vandaan woont, ons later die dag dat zijn buurman die ochtend was opgestaan en een bok van zes punten dood op zijn oprit had gevonden. In de bok zat een pijl. Het huis van deze buurman was precies de richting waarin het hert vanuit ons bos was gerend. Mijn vriend vertelde ons dat zijn buurman, die niet wist wie het hert had geschoten, het hert die ochtend zelf had geslacht. Gek verhaal; ik weet het, maar de les was geleerd.

Spreek over je zaad bij het zaaien, net zoals Jezus deed.

Trouwens, Tim zaaide nieuw zaad en kreeg de week erop zijn bok.

Als je spreekt, wees dan specifiek

Ik weet dat een bok van zes punten vrij specifiek is, maar zoals we ontdekten is het Koninkrijk specifiek! Kijk bijvoorbeeld naar de natuur.

Want de dingen van Hem die onzichtbaar zijn, worden sinds de schepping van de wereld uit Zijn werken gekend en doorzien, namelijk én Zijn eeuwige kracht én Zijn Goddelijkheid, zodat zij niet te verontschuldigen zijn.

—Romeinen 1:20 HSV

In de Bijbel staat dat Gods onzichtbare eigenschappen gezien worden in de natuur. Dus laat me je een vraag stellen: "Hoe

gedetailleerd is de natuur?" Extreem gedetailleerd! Als ik je zou vertellen dat ik een auto ga kopen, zou je volgende vraag aan mij toch zijn: "Wat voor auto?" Je ziet geen auto in je gedachten als ik auto zeg. Je ziet "de auto" als een zeer specifieke auto, een Ford of Chevy; een bepaald model auto met een bepaalde kleur. Er is geen beeld bij het woord auto: het is altijd een specifieke auto. Zo moet je ook zijn in je gebedsleven.

Heb je ooit een juridisch document gelezen? Vast wel. Ze zijn extreem gedetailleerd. Nou, wat je met je woorden vrijgeeft is ook zo precies, zelfs als je dat niet wilt. Kijk hoe Jezus diende. Hij begreep het belang van woorden.

Jezus ging de berg af en vele mensen liepen met Hem mee. Er kwam een melaatse man naar Jezus toe. Die viel voor Hem op de knieën, keek naar Hem op en zei, "Here, als U het wilt, kunt U mij genezen."

Jezus raakte de man aan. 'Ik wil het,' zei Hij. "Word weer gezond.' Hij had het nog maar net gezegd of de melaatsheid was verdwenen.

—Mattheüs 8:1-3

Merk op dat er niets gebeurde totdat Jezus zei: "Word weer gezond!"

Toen Jezus aan de andere kant van het meer kwam, in de streek van de Gadarenen, kwamen er twee mannen op Hem af, die beheerst werden door boze geesten. De mannen woonden in graven die in de rotsen waren uitgehouwen, en waren zo gevaarlijk dat niemand bij hen in de buurt durfde te komen. 'Wat wilt U van ons, Zoon van God?' schreeuwden zij. 'Komt U ons nu al kwellen!'

Een eind verderop liep een grote kudde varkens eten te zoeken. 'Als U ons wegjaagt, stuur ons dan in die varkens,'

smeekten de boze geesten.

'Goed,' zei Jezus. "Ga!" De geesten verlieten de twee mannen en gingen in de varkens. Alle varkens stormden de steile helling af en verdronken in het meer.

—Mattheus 8:28-32

Merk op dat de boze geest met Jezus sprak en niet vluchtte! Ze hadden een gesprek! De boze geest ging pas weg toen Jezus zei: "Ga!" Jij hebt de leiding, jij hebt de sleutels, maar je moet iets zeggen! Zeg iets! Nogmaals, het Koninkrijk is een koninkrijk van wetten met een degelijke regeling van gezag. Jouw woorden zijn belangrijk!

Voordat we verder gaan, laten we nog eens bekijken wat we geleerd hebben. Toen Jezus het brood en de vis zegende, veranderden ze van koninkrijk. En net als Jezus, wil je je zaad een richtlijn geven als je het loslaat. Wat verwacht je te zien als je je zaad loslaat? Aan elk zaad zit een beeld vast. Elke belofte heeft een plaatje bij zich. We zullen het hier later over hebben, maar de volgende vraag die ik wil behandelen is waar je je zaad moet zaaien.

**JIJ HEBT DE
LEIDING, JIJ HEBT
DE SLEUTELS,
MAAR JE MOET
SPREKEN!**

Waar moet je je zaad zaaien?

Allereerst zul je willen zaaien met betrekking tot een opdracht van God in het aardse rijk. Let wel, ik heb het niet over je normale levensstijl van vrijgevigheid aan mensen in nood.

Wie de arme mensen helpt, is een vreugde voor de Here, Hij zal hem daarvoor belonen.

—Spreuken 19:17 (NASB)

Het is waar dat wanneer je vrijgevig bent, God je zal terugbetalen!

Onthoud dit goed: wie niet veel geeft, zal ook zelf niet veel ontvangen. Een boer die weinig zaait, zal maar weinig oogsten, maar wie veel zaait, zal ook veel oogsten. Ieder moet voor zichzelf uitmaken hoeveel hij zal geven. Dwing niemand iets te geven, want dan doet hij het met tegenzin. God houdt ervan dat u met een blij hart geeft. God geeft zijn genade in overvloed, zodat u niet alleen zelf alles krijgt wat nodig is, maar het ook royaal met anderen kunt delen. Het staat zo in de Boeken:

'Hij geeft veel weg aan de armen, zijn rechtvaardig handelen houdt voor altijd stand.'

God, die de boer zaad geeft om te zaaien en ons brood om te eten, zal u steeds meer zaad en steeds grotere oogsten geven. Dan kunt u van uw overvloed steeds meer uitdelen. Ja, Hij geeft zoveel dat u altijd veel kunt weggeven. En wanneer wij uw gift brengen aan hen die tekort hebben, zullen zij God danken en prijzen voor uw hulp.

Door deze vrijgevigheid worden niet alleen gelovigen in nood geholpen, maar ontvangt ook God veel lof en eer. De gelovigen van Jeruzalem zullen niet alleen blij zijn dat u hen en anderenzo geweldig helpt, maar ook God de eer geven, omdat uw daden bewijzen dat het goede nieuws van Christus dit allemaal in u heeft bewerkt. Zij zullen vurig voor u bidden en naar u verlangen, omdat zij de onbegrensde genade van God in u herkennen. Dank God voor zijn Zoon, die Hij heeft gegeven. Dat is zo geweldig dat er geen woorden voor zijn.

—2 Korinthe 9:6-15

Uiteraard beloont God degenen die vrijgevig zijn. Maar het soort geven waar ik het over heb is een **gericht geven** met een **gerichte oogst**. Vergeet niet dat ik mijn zaad benoem, in het soort geven waar

ik het over heb. Vrijgevig zijn is een daad van mededogen, en ik benoem die vrijgevigheid in het geven meestal niet, maar ik claim wat we net gelezen hebben in 2 Korinthe 9, dat God mij het zaad zal geven om vrijgevig te zijn en dat als ik vrijgevig blijf, Hij mijn rijkdom zal vergroten zodat ik mijn geven kan laten toenemen.

Gericht geven

Ik heb gezegd dat als ik zaai, ik bezig ben met wat ik doelgericht geven noem. Nogmaals, dit geven heeft een gerichte oogst. Dit is precies wat Jezus deed in Markus 6. Hij werd geconfronteerd met een zeer specifieke behoefte en had een zeer specifiek antwoord nodig. Hij had voedsel nodig om die twintigduizend mensen te voeden, en dus had Hij een heel specifiek zaad nodig om mee te werken. In Zijn geval zaaide Hij het zaad niet; Hij ontving het zaad. En dit was geen offer uit vrije wil, in de trant van geef wat je wil. Hij moest iemand vinden die een specifiek zaad zou zaaien, zodat het zich zou vermenigvuldigen in Gods handen. Daarom zei Hij: "Ga en zie hoeveel broden je hebt." Brood en vis was wat Hij op dat moment nodig had, niet brandhout of een mantel, maar specifiek brood en vis.

Zorg ervoor dat wanneer je zaait, je die richtlijn geeft om te voorzien in de specifieke behoefte die je hebt. Als ik iets specifiek nodig heb, werk ik meestal op deze manier, door duidelijk te zijn over wat ik nodig heb, door mijn zaad te noemen terwijl ik het zaai. Als ik geef, geef ik meestal per cheque of online, dus ik schrijf het echt op de cheque. Of als ik via internet geef, maak ik een aantekening van wat ik heb gegeven om bij mijn administratie te houden; ik noteer de richtlijn die voor dat geven is gegeven, en de datum en tijd waarop ik heb gegeven. Vergeet niet dat je niet vooruitkijkt naar wat je hebt gebeden of verklaard op een toekomstige datum; je ontvangt die dingen daadwerkelijk als je bidt!

Wat je in het gebed ook vraagt, je krijgt het als je gelooft dat je het al ontvangen hebt.

—Markus 11:24

Nou, dit gerichte geven wordt gezaaid in een Koninkrijksopdracht, iets dat God aan het doen is in het aardse rijk. Meestal is het een bediening waar God een man of vrouw een opdracht heeft gegeven die gefinancierd moet worden. Nogmaals, dit is anders dan het gewone helpen van armen of behoeftigen, wat natuurlijk ook Gods agenda is. En God is heel duidelijk over de beloning voor dat soort geven. We hebben het hier over gericht geven. Natuurlijk kun je dit type geven in je plaatselijke kerk zaaien, en in feite zou een groot deel van je gerichte geven aan je plaatselijke kerk moeten worden gegeven.

Over je eigen kerk gesproken: je tiende behoort ook toe aan je plaatselijke kerk. Veel mensen vragen me of ze een tiende mogen geven aan onze bediening als ze deel uitmaken van onze online kerk. Ik zeg hen: "Natuurlijk kan dat." Maar ik moedig hen ook aan om een goede thuisgemeente te vinden in hun eigen omgeving. Maar als wij hun thuisgemeente zijn, dan kunnen ze wel aan ons tienden geven. Maar als pastor weet ik dat mensen sneller en sterker groeien als ze deel uitmaken van een goede plaatselijke kerk. Aan de andere kant is een kerk die twijfel en ongeloof onderwijst, geen kerk die je wilt steunen of bezoeken.

Dus het zaaien in een Koninkrijksopdracht wil je doen in overeenstemming, dus in iemand of in een bediening die het geloof begrijpt en die weet wat overeenstemming betekent. Kijk uit voor de grote groep: "Wij gaan ten onder als jullie niet zaaien." Daar zit geen geloof in. De Bijbel is heel duidelijk: niet zaaien onder dwang. Als een man of vrouw van God je een schuldgevoel geeft als je niet zaait of je onder druk zet om dat wel te doen, kunt je beter je geld gewoon vasthouden. Het geloof heeft geen aansporing nodig.

Als je wilt zaaien, maar echt geen aanleiding hebt om op een bepaalde plaats te geven, zaai dan in een opdracht waarvan je vindt dat die resultaten heeft laten zien en geloof leert in wat God zegt. Zaai nooit in een kerk die zegt dat God mensen doodt of kanker geeft om hen iets te leren of dat soort onzin. Maar zaai in een bediening die het Woord van God onderwijst.

Nou, vergeet niet je geloof te belijden of te spreken over je zaaien als je geeft. Drenda en ik hebben dit gedaan sinds de Heer mij dat eerste jaar instrueerde hoe ik mijn herten moest krijgen. Natuurlijk

was er het jaar waarover ik jullie in dit hoofdstuk vertelde, waarin ik niet over mijn zaad sprak, en jullie weten hoe dat afliep. We hebben jarenlang consequent over ons zaad gesproken zonder er echt over na te denken of zelfs maar te weten dat het een essentieel onderdeel was van het zaaien. Ik nam aan dat alleen geven alles was wat nodig was om mijn geven onder de jurisdictie van het Koninkrijk te brengen, en in werkelijkheid doet het dat ook. Maar zonder een duidelijke richtlijn is er geen focus, geen exacte oogst; en als je de exacte oogst niet kent, mis je ook het seizoen van de oogst.

Ik heb veel lessen geleerd door de hertenjacht. En nu we dit hoofdstuk over hoe je je geloof in werking kunt zetten afsluiten, wil ik er nog één verhaal aan toevoegen.

Een paar jaar nadat ik had leren jagen door geloof, besloot ik om de een of andere reden dat ik dat jaar geen zaad zou zaaien. Ik sprak er niet over met mijn vrouw; ik bracht het zaaien of bidden over de herten niet ter sprake toen het jachtseizoen naderde. Ik had de voorgaande jaren met verbazingwekkende verhalen herten geoogst met wat God me had geleerd, maar ik denk dat het allemaal nieuw voor me was; en ik had gewoon het gevoel dat ik toen geloof had voor mijn eigen herten en dat ik niet door het hele proces hoefde te gaan om mijn geloof in werking te zetten. Hoe dan ook, je kunt wel raden wat er gebeurde.

Op de openingsochtend zag ik denk ik een bok rennen die ongeveer driehonderd meter van me vandaan was, en dat was alles. De avondjacht was ook een mislukking. Toen ik die openingsdag met lege handen binnenkwam, kreeg Drenda een vriendin over de vloer terwijl ik haar vertelde dat het niet goed ging met de hertenjacht. Ik vertelde haar dat ik de instructies die God me had gegeven over het krijgen van mijn herten niet had opgevolgd. Drenda zei: "Ik vroeg me dat al af toen je wegging." Nou, ik erkende mijn fout en vroeg of ze er met mij over wilde bidden. Ik schreef een cheque uit als mijn zaad voor het hert, zonder een bepaald geslacht aan te geven. We legden er allemaal onze handen op, baden en ontvingen dat hert door geloof.

De volgende dag kon ik 's morgens niet naar buiten, dus ging ik 's avonds op pad. Ik had mijn oog laten vallen op een grote esdoorn aan de erfgrans, waarvan ik dacht dat het een goede standplaats zou zijn, en dus ging ik daarheen. Het was een erg warme avond voor

december: als ik me goed herinner was het bijna 21°C, en het waaide. Een paar minuten na de avondjacht kwam er een enorme hinde uit het bos en liep het veld in waar de grote esdoorn op uitkijkt. De hinde stond recht tegenover me, waardoor ik een perfect schot had. Toen ik alles had overzien, realiseerde ik me dat de hinde ongeveer vijfenzeventig meter van me vandaan stond, en ik was een beetje onzeker over het bereik omdat ik een 12-kaliber geweer met gladde loop gebruikte. Maar ik mikte zorgvuldig en de hinde viel bij het schot. Man, wat was ik daar opgewonden over. Ik was voor het donker weer thuis. En Drenda's vriendin was teruggekomen. We verheugden ons allemaal in de wetten van het Koninkrijk, terwijl ik tegelijkertijd voelde dat ik een les had geleerd.

In dit hoofdstuk hebben we het tweede principe van ontvangen van het Koninkrijk bekeken:

Stap #2: Je zaad loslaten in het Koninkrijk van God

We hebben geleerd dat wanneer we ons zaad in een Koninkrijksopdracht zaaien, het van koninkrijk verandert. We hebben ook bekeken hoe we ons zaad vrijgeven: met woorden en met een richtlijn. Hier zijn enkele andere punten die we in de toekomst willen onthouden.

1. We kunnen geld benoemen.
2. We kunnen zaaien voor een specifieke behoefte.
3. We kunnen de tiende niet benoemen.
4. Geven is geen formule; het moet in geloof gebeuren.
5. Specifiek geven levert een specifieke oogst op.

Wij zetten ons zaad in werking met woorden.

HOOFDSTUK 6

GELOOF IS DE SLEUTEL

Een paar jaar nadat we met onze kerk waren begonnen, reed ik naar huis en was bijna bij de oprit van onze oude boerderij toen ik verderop zwaailichten van de politie zag. Niets nieuws, ik nam aan dat iemand aan de kant was gezet voor te hard rijden. Toen ik afremde, zag ik een auto voor de politieauto langzaam optrekken en de weg oprijden. Toen ik de politieauto naderde en afremde om hem te passeren, trok iets mijn aandacht. Daar aan de kant van de weg lag een prachtige bok met een achtpuntig gewei. Ik wist in een oogwenk wat er gebeurd was. De bok was geraakt door de auto die ik zag wegrijden.

Ik stopte net voorbij de bok en liep terug naar de politieauto en vroeg de agent wat hij met de bok ging doen. Omdat mijn oprit slechts ongeveer 400 meter verderop lag en ik kinderen had die ik eten moest geven, was het mijn plan te vragen of ik het hert mocht hebben. De politieagent leek opgelucht dat iemand het wilde hebben. Hij noteerde mijn naam en adres en gaf me een label voor het hert.

Vlak voor we afscheid namen, vertelde hij me dat er voortdurend herten werden aangereden. Als ik geïnteresseerd was, zou hij mijn naam op een lijst zetten om te bellen als ze een aangereden hert hadden, dat niemand opeiste. Ik vond dat geweldig klinken. Het was vroeg in de herfst, en ik had nog niet gejaagd. Dit was voordat ik begon met boogschieten. Het jachtseizoen was pas in de eerste week van december, dus het leek me geweldig om wat wild te hebben. Het duurde niet lang voor ik een telefoontje kreeg van de politie over een ander hert. Dus voordat het jachtseizoen begon, had ik al vier of vijf

herten geslacht. Ik kan me het exacte aantal niet herinneren, maar ik weet dat het er minstens vier waren. Het kwam erop neer dat mijn vriezers al vol waren, toen het jachtseizoen begon.

Vreemd genoeg was Drenda de hele week van dat jachtseizoen weg. Ik weet niet meer waarom, maar ik weet wel dat het ongebruikelijk was dat we niet bij elkaar waren en dan zeker een week lang. Ik heb dus niet met haar gebeden over de hertenjacht, en ik heb zelfs geen zaad gezaaid. Ik veronderstel dat ik dacht dat het me niet kon schelen of ik een hert kreeg, aangezien mijn vriezer vol was. Maar ik ging evengoed wel op pad, daar kun je zeker van zijn. Om een lang verhaal kort te maken, ik ging de hele week op pad tijdens dat jachtseizoen en kreeg geen enkele kans op zelfs maar een schot. Toen Drenda thuiskwam, herinnerde ze me aan wat God me al had geleerd met betrekking tot het zaaien van ons zaad en het samen bidden om onze herten te ontvangen.

Nou, het volgende jaar brak aan, en deze keer zou ik niet dezelfde fout maken. Hoewel we een paar keer door de politie werden gebeld over aangereden herten, denk ik dat ik er maar één heb meegenomen, omdat ik van plan was het meeste wild van mijn eigen jacht te halen. Deze keer zaaiden Drenda en ik ons zaad en baden toen we ons zaad loslieten voor een bok. We zeiden niet welke maat bok, alleen een bok. Ik kon die ochtend niet op pad, maar was opgewonden om 's avonds te gaan. Maar helaas moet ik je opnieuw melden: geen hert. Ik was in de war toen ik die avond na mijn verblijf in het bos naar huis liep.

Toen ik ging zitten eten, ging plotseling de telefoon. Het was de politie die zei dat ze een aangereden hert hadden als ik het wilde hebben. Ik vroeg hen waar het was, en ze gaven me het adres. Ik kon mijn oren niet geloven. "Kunt u dat adres nog eens herhalen?" vroeg ik. Ze herhaalde het adres, en ik realiseerde me dat het mijn eigen adres was! Ik was geschokt. Dus ging ik naar het raam, en inderdaad, ik zag rode zwaailichten aan het eind van mijn oprit, dus ik zei dat ik er zo aankwam. Onze oprit was meer dan 900 meter van de weg, en ik herinner me dat ik die afstand bijna vol ongeloof liep. Toen ik bij het hert aankwam, was het een zeer grote bok die in perfecte staat

verkeerde. Ik vulde wat formulieren in, bedankte de agent en bracht het hert naar de schuur. Verward? Heel erg! Ik dacht daarna niet meer aan mijn hertenjacht tot september of oktober van het volgende jaar.

Wat is uw bron?

Ik weet niet meer welke maand het was, maar ik was aan het hardlopen in de velden achter ons huis, zoals ik af en toe deed om wat beweging te krijgen. Terwijl ik aan het lopen was, bad ik over wat er de afgelopen twee jaar was gebeurd. Ik had gewoon geen idee. Plotseling, terwijl ik liep, kwamen de woorden "de politielijst" heel duidelijk bij me op. Ik dacht even na. Probeerde God me iets te vertellen? Toen zag ik het. Ik besepte dat mijn vertrouwen niet lag in Gods Woord of Zijn Koninkrijk. Mijn vertrouwen lag in de politielijst! Ik wist dat als ik mijn eigen hert niet kreeg, de lijst van de politie er wel een zou leveren.

Toen begreep ik ook waarom ik het jaar daarvoor mijn bok kreeg aan het eind van mijn oprit in plaats van aan het eind van mijn geweer. De politielijst was waar mijn vertrouwen echt lag. Toen Drenda en ik hadden gezaaid voor de bok van dat jaar, verscheen de bok de eerste keer precies op tijd, maar op de verkeerde plek, tenminste dat dacht ik toen. Ik stond daar vol ontzag toen de Heilige Geest het me zo duidelijk maakte. Ik begreep opeens dat de bok precies daar opdook, waar mijn geloof was, in de politielijst. Toen ik me dat realiseerde, rende ik meteen terug naar huis, belde onmiddellijk de politie en haalde mijn naam van die lijst. Ik leerde dat je back-up plan je echte plan is! Sinds dat jaar heb ik elke keer mijn hert zien verschijnen.

Maar hoe bedrieglijk is ons hart. Ons vertrouwen wordt zo gemakkelijk verplaatst naar de natuurlijke dingen. Dit is iets waar we ons bewust van moeten zijn en waar we voortdurend op moeten letten. Geloof heeft geen back-up plan nodig. Ik ben nog steeds verbaasd dat, hoewel mijn geloof echt in de politielijst was gevestigd, dat hert die openingsdag aan het eind van mijn oprit opdook. En dit brengt het derde principe naar boven dat God me toonde.

Stap #3: Zet je zaad in werking als je in geloof bent!

Dit is een belangrijk punt, zoals we eerder zagen toen de discipelen de demon niet konden uitdrijven uit de door demonen bezeten jongen. Jezus zei dat het kwam door hun ongeloof of gebrek aan geloof. Wat geloof is en hoe je geloof krijgt is eerder behandeld, maar het is essentieel dat je leert jezelf te beoordelen of je wel of niet in geloof bent. Laat me je daarom een eenvoudige test geven die je jezelf kunt geven om te zien of je werkelijk in geloof bent of niet. Sluit uw ogen en wat ziet u?

Wat is geloof? Het is de zekerheid dat onze hoop werkelijkheid wordt en het is overtuigd zijn van het bestaan van dingen die je niet ziet.

—Hebreeën 11:1

Geloof is de zekerheid van wat men hoopt. Hoop draagt altijd een beeld met zich mee. Als ik je een ijshoorn zou beloven, zou je onmiddellijk een beeld van een ijshoorn in je gedachten hebben. Als je geloofde dat ik eerlijk was in mijn aanbod en dat ik de middelen had om het te betalen, zou je jezelf zien met die ijshoorn, met het bewijs dat je er je er vol enthousiasme op gericht had.

Hetzelfde geldt voor het Woord van God. Wanneer je een belofte van God gelooft en er volledig van overtuigd bent dat God de bedoeling en de middelen heeft om zijn belofte waar te maken, zul je een beeld van jezelf zien met de belofte. Ook al heb je het beloofde item op dat moment niet, je zult doen alsof je het hebt, want in zekere zin heb je het wel. De belofte is geldig, de bedoeling is geldig, en het is van jou. Dus geloof, volledig overtuigd van Gods bedoeling en macht, is de inhoud van de belofte aan jou. Het is ook het bewijs van dingen die je nog niet kunt zien.

Je moet nog steeds de cheque verzilveren, want dat is het juridisch proces dat van toepassing is op het geestelijke rijk, net zoals dat het geval is in de natuurlijke wereld. Dus als ik zeg: "Sluit je ogen. Wat zie je?" dan zeg ik eigenlijk het volgende: als je het nog niet kunt

zien, kun je het niet vastpakken. Laat me dit reduceren naar een zeer eenvoudige verklaring. Als je je ogen sluit en je ziet jezelf niet met de belofte, dan ben je niet in geloof. Als je ziek bent en als je je ogen sluit, zie je jezelf genezen—en daarmee bedoel ik, je ziet jezelf genezen, zonder angst, en met de absolute zekerheid dat je genezen bent—dat is geloof. Maar als je je ogen sluit en je ziet jezelf nog steeds ziek, wachtend op genezing, dan ben je niet in geloof. Als je geld nodig hebt en je gelooft een belofte van God, dan ben je niet langer bezorgd over geld, maar zie je jezelf met de voorziening die je nodig hebt.

**WANNEER JE EEN
BELOFTE VAN GOD
GELOOFT EN VOLLEDIG
OVERTUIGD BENT DAT
GOD DE INTENTIE EN
DE MIDDELEN HEEFT OM
ZIJN BELOFTE WAAR
TE MAKEN, ZUL JE EEN
BEELD ZIEN VAN JEZELF
MET DE BELOFTE.**

Angst is het tegendeel van geloof

Angst bestaat niet bij dit soort vertrouwen. Als je nog steeds nerveus bent over de uitkomst, ben je niet in geloof. Wat geloof betreft, moet je weten hoe je kunt zien of je in geloof bent of niet. Je wilt geen belangrijke beslissingen nemen als je niet in geloof bent, want als je niet in geloof bent, ben je bang. Angst speelt altijd op veilig en is ongeloof. Daarom zei ik dat je altijd moet zaaien als je in geloof bent. Je wilt het niet zaaien als een formule, gewoon door het proces van het geven gaan, want dat zal niets opleveren. Je wilt vertrouwen hebben in wat God zegt, zodat wanneer je je ogen sluit, je alleen jezelf en die belofte ziet. Je hebt het al, je bezit het, het is van jou, en elke bezorgdheid die je misschien had, is vervangen door vrede.

Maak u nergens zorgen over, maar bid voor alles en vraag God wat u nodig hebt, dankbaar voor alles wat Hij doet. Dan zult u de vrede van God ervaren, een vrede die ons menselijk besef te boven gaat en die de wacht houdt over uw hart en gedachten, omdat u in Christus Jezus bent.

—Filippenzen 4:6-7

Als je in geloof bent, is er een vrede die niet gebaseerd is op omstandigheden, maar op de belofte.

Een volgend bewijs van geloof is je vermogen om jezelf te verdedigen in een geestelijke rechtbank. Aangezien geloof gebaseerd is op het Woord van God, moet je weten waarom je gelooft wat je gelooft. Stel je voor dat je in een rechtszaal bent en je bent de advocaat van de verdediging. De aanklager beweert dat jouw cliënt illegaal in het huis van zijn cliënt woont en dat het huis eigenlijk niet van jouw cliënt is, maar van zijn cliënt. Wat zou je doen? Zeggen dat het je spijt en dat jouw cliënt de woning onmiddellijk zal ontruimen? Als je de ondertekende akte in je bezit hebt, zou angst vervangen worden door vertrouwen, en zou je de rechter zeggen dat hij die bedriegers uit de rechtszaal moet gooien. Zo handelt het geloof. Het kent de waarheid, is zelfverzekerd, en komt bijna arrogant over. Dus kun je je standpunt verdedigen?

Sarah kwam op een dag naar onze kerk zonder te weten waar ze was, want ze was in een nieuwe stad en reed gewoon rond. Zij en haar man waren overgeplaatst naar Columbus, en ze hadden gebeden om een kerk te vinden. Terwijl ze rondreden, keerden ze op onze oprit en bedachten toen, dat ze onze kerk net zo goed konden uitproberen. Ze zijn nooit meer weggegaan. Sarah leed haar hele leven aan astma. Toen ze opgroeide was ze voortdurend in en uit het ziekenhuis. Haar leven werd gegijzeld door de ziekte. Ze leerde hoe ze bepaalde omgevingen kon vermijden die haar astma deden opvlammen, en ze had haar inhalator overal en altijd bij zich.

In de *Faith Life Church* leerde ze dat genezing haar wettig recht was en hoe ze zich geestelijk kon verdedigen. Toen ze in een dienst luisterde naar één van onze leden die beschreef hoe zij genezen

waren van een levensbedreigende ziekte, nam ze een besluit. God heeft geen aanzien des persoons. Ze haalde haar inhalator uit haar tas en verving hem door kaarten met Bijbelteksten, die allemaal haar wettige recht op genezing beschreven. Ze las ze elke dag. Telkens als ze een astma-aanval voelde opkomen, greep ze naar een Bijbelkaart in plaats van haar inhalator, en ze heeft nooit meer een astma-aanval gehad!

Mijn tante kwam naar me toe op een familiereünie. Ze vroeg me of ik voor haar wilde bidden, omdat ze longkanker had en over anderhalve week geopereerd zou worden om een grote tumor te laten verwijderen. Vervolgens vertelde ze me dat haar artsen al anderhalf jaar een tumor ter grootte van een grapefruit in haar longen in de gaten hielden. Die tumor was plotseling sneller gaan groeien en de artsen zeiden dat hij eruit moest. Terwijl ik naar haar verhaal stond te luisteren, dacht ik na over haar leven. Ze was haar hele leven een kettingroker geweest, en ik wist dat ze al vele jaren niet meer naar de kerk was geweest. Ik beloofde haar dat ik inderdaad voor haar zou bidden, maar voelde dat ze op dat moment niet klaar was voor gebed. Ik vroeg haar of ze wat materiaal over genezing wilde lezen dat ik haar wilde geven voordat ik ging bidden. Ik zei dat ik graag voor haar zou bidden die komende zondagmorgen direct na de eredienst. Ze stemde toe.

Ik wist dat ze jaren geleden haar hart aan de Heer had gegeven, maar niet voor Hem had geleefd. Ik hoopte dat door de tijd te nemen om na te denken over Gods beloften van genezing haar geloof zou worden aangemoedigd. Ik wist ook dat we veel meer kans hadden op een positief resultaat als we in overeenstemming konden bidden met het Woord van God als anker en hoop, waarop we ons vertrouwen stelden.

Dus de zondag daarop kwam mijn tante naar de kerk, precies zoals ze gezegd had. Na de eredienst vroeg ik haar naar voren te komen; en toen ze daar stond, vroeg ik haar of ze het materiaal had gelezen dat ik haar had gegeven. Ze zei van wel, dus vroeg ik haar: "Hoe weet je dat je zult genezen als ik je de handen opleg?" Ze haalde toen verschillende Bijbelteksten aan en zei dat haar vertrouwen in het

Woord van God lag. Ik wist op dat moment dat ze klaar was voor gebed, en ik legde haar de handen op, bad en verklaarde dat ze genezen was en vrij van kanker. De zalving van God kwam over haar terwijl ik bad, en ze zakte op de grond onder de kracht van God. Toen ze opstond, riep ze trillend uit: "Ik ben genezen!."

Ze werd die dinsdag geopereerd om de tumor te laten verwijderen, maar toen de chirurg naar binnen gingen, was er niets. Geen tumor, zelfs geen litteken of aanwijzing dat er ooit iets was geweest.

Het is zo vreemd om mensen hun leven te zien leiden. Je zou denken dat mijn tante zo dankbaar zou zijn dat God haar genas, dat ze de rest van haar leven geen dag van de kerk meer zou missen. Maar dat was niet het geval. Ik denk dat ik haar na die zondag nog maar één keer heb gezien. Ze stierf zes of zeven jaar later aan een andere vorm van kanker. Maar deze keer vroeg ze me nooit meer om voor haar te bidden.

Houd vast aan het moment waarop je je geloof in werking heb gezet

Eén ding waaraan ik mensen herinner is, dat er altijd tijd zit tussen het "Amen" en het "Daar is het." Daarom is het van cruciaal belang dat je vasthoudt aan het moment, waarop je je geloof in werking heb gezet. Ik stel voor dat je dit opschrijft in je dagboek of op een briefje...om jezelf eraan te herinneren. Ik noemde dit al eerder, maar ik geloof dat het erg belangrijk is. Een voorbeeld van wat ik zou

kunnen opschrijven is als volgt. "Op 12 november 2022 om 13.30 uur geloof ik dat ik een (vul het specifieke verzoek in) ontving volgens

**ER IS ALTIJD TIJD
TUSSEN HET "AMEN"
EN HET "DAAR IS HET."
DAAROM IS HET VAN
CRUCIAAL BELANG DAT
JE VASTHOUDT AAN
HET MOMENT WAAROP
JE JE GELOOF IN
WERKING HEBT GEZET.**

Markus 11:24, en ik geloof dat ik dat ontving toen ik bad." Je kunt andere aantekeningen toevoegen zoals wie het met je eens was, de hoeveelheid die je zaaide, en naar welke Goddelijke opdracht je het zaaide. Dat is maar een voorbeeld, maar het is belangrijk om het op te schrijven omdat je daarmee kunt strijden.

Wanneer de omstandigheden je verleiden om je in angst terug te trekken, kun je jezelf herinneren aan de datum en het tijdstip waarop je je antwoord kreeg. Wanneer de angst probeerde op te komen, haalde ik dat briefje tevoorschijn en las het hardop voor als een verklaring. "Nee, angst, je bent een leugenaar. Ik heb dat al ontvangen op deze datum en tijd volgens (en vul dan het Schriftgedeelte in waarop je staat)." Soms moest ik dat briefje verschillende keren voorlezen om mijn hart stil en in vrede te houden. Laat je niet verleiden tot het loslaten van je geloof door wat een mislukking lijkt. Dit principe was zelfs zo belangrijk toen mijn kinderen opgroeiden, dat we tijdens onze wekelijkse gebedsbijeenkomst een gezinsdagboek bijhielden waarin we opschreven wat we gebeden hadden en wat we geloofden te hebben ontvangen. Wij noemden dit ons Jakobus 4 notitieboekje. We verkopen ze zelfs via de bediening, als je er een wilt.

Soms gebeuren er dingen in de Geest waarvan je je niet bewust bent. God is bezig om alles te orkestreren, maar het kan tijd kosten. Er kunnen veel puzzelstukjes zijn die op hun plaats moeten vallen. Bijvoorbeeld, als God in een financiële behoefte gaat voorzien, moet Hij misschien tot iemand spreken om daarvoor te zorgen of jou een kans geven om het geld te bemachtigen dat je nodig hebt. Nogmaals, dat kost allemaal tijd.

'Wees niet bang, Daniël,' zei hij. 'Want uw gebed is in de hemel gehoord en verhoord, al vanaf de allereerste dag waarop u zich voor God boog en begon te bidden om inzicht. Diezelfde dag werd ik gestuurd om u hier te ontmoeten. Maar onderweg werd ik eenentwintig dagen lang opgehouden door de machtige boze geest die heerst over het rijk van de Perzen. Toen kwam Michaël, een van de hoogste bevelhebbers van

het hemelse leger, mij te hulp. Daardoor was ik in staat door deze blokkade heen te breken. Ik ben hier gekomen om u te vertellen wat met uw volk in de eindtijd zal gebeuren. Want de vervulling van deze profetie zal nog vele jaren op zich laten wachten.'

—Daniël 10:12-14

Laten we nog eens kijken naar het campusverhaal waarover ik u eerder vertelde. We hadden verschillende gebouwen bekeken en overwogen in verschillende daarvan ruimte te huren, maar voelden er niets voor om een van die gebouwen te betrekken. Toen we voor het eerst op zoek gingen naar een campus, zaaiden we een zaad voor God om ons de perfecte plek te laten zien. Telkens als we een locatie vonden en overwogen over te gaan tot aanschaf, voelden we een remming in onze geest. En we raakten bijna ontmoedigd. We controleerden elk gebouw in het gebied waar we onze campus wilden vestigen, maar er waren geen beschikbare opties waar we ons goed bij voelden.

Tot onze kernwaarden als kerk behoort een sterk verlangen om kinderen te helpen opvoeden en voor gezinnen te zorgen. We hebben vaak gesproken over de mogelijkheid om ooit een school, een kinderdagverblijf, een oppasprogramma en nog veel meer programma's voor onze gemeenschap op te zetten. Onze huidige ruimte is tot in alle uithoeken in gebruik, waardoor we geen van deze opties konden nastreven.

Je zou kunnen zeggen dat het leek alsof het Koninkrijk niet doorkwam, maar je moet niet vergeten dat we al hadden gezaaid voor de perfecte campus. De realiteit was dat God wist dat de school die we kochten in de executieverkoop zou gaan. Hij zag het grote plaatje. Dat eigendom was nog niet beschikbaar toen we begonnen te zoeken.

Behalve dat Hij wist dat de school onze perfecte campus zou worden, wist Hij ook hoe we die zouden gaan betalen. Het echtpaar dat de campus voor ons kocht stond minstens vier keer in mijn agenda voor een etentje. Door verschillende omstandigheden moesten we allebei die afspraak verplaatsen naar de avond waarop we elkaar

eindelijk hebben ontmoet. We hadden het pand net gezien op de ochtend van de dag dat we met hen dineerden.

Er waren anderen die de school wilden, maar wij waren de eersten die een bod uitbrachten. Alles was perfect getimed. Toen we die \$100.000 twee dagen voor dat diner zaaiden, geloof ik dat satan op aanwijzing van de Heilige Geest zou proberen die school voor ons verborgen te houden of een andere tactiek zou gebruiken om haar van ons weg te houden. Toen God zei dat ik dat geld moest zaaien en satan moest verbieden zich ermee te bemoeien, zodat wij onze campus zouden vinden, geloof ik dat een of ander plan dat hij had om zich ermee te bemoeien, werd verhinderd.

Het echtpaar dat het geld verschaftte voor de aankoop van het pand zat ook midden in een beslissing over de vraag of ze een vriend zouden helpen met de aankoop van een pand, waarbij het beschikbare geld dat ze voor onze aankoop hadden bestemd, gebruikt zou zijn. Nadat ze ons verhaal die avond hadden gehoord, zeiden ze dat ze toen begrepen waarom ze geen vrede hadden om de aankoop van die vriend te financieren. Dus onthoud gewoon: wanneer je bidt in geloof, wetende dat je ontvangt wanneer je bidt, er nog altijd tijd verloopt tussen het "Amen" en "Daar is het." Dus blijf sterk en wees geduldig.

Houd stand in uw geloof

Maar laat die volharding ook volledig mogen doorwerken, opdat u volmaakt bent en geheel oprecht, en in niets tekortschiet.

—Jakobus 1:4 HSV

Daarom stel ik mensen voor dat ze de datum en het tijdstip noteren waarop ze hun geloof in werking zetten, want je moet standhouden.

Toen mijn dochter werd geconfronteerd met een tumor van 13 pond in haar buik, werd ze moe van de gezondheidsproblemen die het

veroorzaakte: constante infecties in haar nieren, constante rugpijn en spijsverteringsproblemen. Ze besloot dat het genoeg was, en dat ze dertig dagen alleen maar zou gaan mediteren over het Woord van God en Gods beloften over genezing. Aan het eind van die periode vroeg ze haar moeder en mij om haar de handen op te leggen, omdat ze geloofde dat ze genezen was. Dus legden de oudsten van onze kerk en haar moeder en ik haar de handen op en geloofden dat zij genezen was volgens Jakobus 5:14-16.

Als iemand ziek is, laat hij de leiders van de gemeente vragen bij hem te komen om met hem te bidden en hem namens de Here met olie te zalven. Als zij in geloof bidden, zal de zieke genezen worden, de Here zal hem gezond maken. En als hij gezondigd heeft, zal de Here het hem vergeven. Beken daarom uw zonden aan elkaar en bid voor elkaar, zodat u genezen wordt. Want als een goed en rechtvaardig mens God om iets bidt, heeft dat een geweldige uitwerking.

Ze ging die avond naar huis op dezelfde manier als ze de kerk was binnengekomen; de tumor zat er nog steeds. Maar ze zei: "Ik ben genezen." Ze bleef twee weken lang bij haar belijdenis zonder enige verandering, ook al had ze de ergste pijn die ze ooit had gehad. Ze vertelde me dat ze gedurende die twee weken, terwijl ze zoveel pijn had, tegen satan zei: "Je kunt proberen me pijn te doen, maar ik ben genezen."

Twee weken later ging ze naar bed terwijl die tumor er nog steeds zat, maar ze werd volledig genezen wakker. Ze verloor dertien pond en haar taille slonk met negen centimeter terwijl ze sliep. Bovendien werd haar ruggengraat, die verwrongen en gedraaid was, herschapen in een perfecte ruggengraat.

Als je eenmaal overtuigd bent van de belofte, laat je dan niet door satan misleiden over je genezing of over een belofte die God je heeft gegeven.

Christine kwam naar onze kerk zonder veel kerkelijke achtergrond. Het was allemaal nieuw voor haar. Christine had

jarenlang twee hoortoestellen gedragen en had in die tijd een groot deel van haar gehoor verloren. Haar moeder had dezelfde ziekte en was bijna volledig doof.

Toen Christine onze kerk bezocht, gaf ze haar hart aan de Heer, en God veranderde haar leven drastisch. Ze was enthousiast en wilde zoveel mogelijk leren over het Koninkrijk van God. Wij hebben een oriëntatieles voor nieuwkomers in de kerk, en zij wilde die graag volgen. De lessen gaan over verschillende onderwerpen, maar toevallig ging de les die Christine volgde over genezing. Aan het eind van de sessie boden de leiders aan te bidden voor hen die genezing nodig hadden. Christine was enorm enthousiast toen ze naar voren ging om te bidden. Terwijl er voor haar gebeden werd, sprongen haar oren plotseling open. Voor het eerst kon ze perfect horen.

Toen ze die dag de dienst verliet, voelde ik me geroepen haar te

**OPNIEUW, STANDVASTIG
OP HET WOORD VAN
GOD BLIJVEN STAAN
IS DE SLEUTEL
TOT JE VRIJHEID.**

waarschuwen voor wat ik de tegenaanval van satan noem. En inderdaad, ze zei dat de volgende ochtend plotseling haar oren dichtknepen, en ze had toen de neiging zich zorgen te maken. Maar ik had tegen haar gezegd dat dit zou gebeuren, en dat ze dan moest

verklaren dat ze genezen was en satan moest berispen. Ze deed precies wat ik haar opdroeg. Ze begon God te loven en verklaarde dat ze genezen was terwijl ze de vijand bond. Binnen een paar minuten sprongen haar oren open en sindsdien zijn ze open gebleven; en dat is nu ongeveer vier jaar geleden.

Nogmaals, standvastig blijven staan op het Woord van God is de sleutel tot je vrijheid.

Ik zeg het nogmaals—wees specifiek

Met betrekking tot het vrijmaken van je geloof wil ik je er nog

één keer aan herinneren om specifiek te zijn! Dit verhaal is het moment waarop God me echt het belang van mijn woorden liet zien. Ik vertel het al jaren, maar het is vandaag nog even krachtig als toen het gebeurde.

Het was een normaal hertenseizoen. En ik hunkerde ernaar om het bos in te gaan, omdat het zo druk was geweest. Dit jaar had ik zaad gezaaid voor twee bokken, een bok met een gewei van vier punten of meer en de tweede een knobok. Drenda en ik zaaiden ons zaad in overleg en in geloof. Ik ging dat seizoen voor het eerst op jacht in de ochtend toen het nog nauwelijks licht was. Toen de lucht net roze werd, had ik mijn bok, een bok van acht punten. De totale tijd in mijn boom was 15 minuten! Behoorlijk spannend! Dus toen ik twee weken later op pad ging om mijn knobok te pakken, had ik er alle vertrouwen in. Weer ging ik 's ochtends op pad, en ongeveer 20 minuten in de ochtend zag ik een bok met acht punten, ongeveer 300 meter verderop, recht op mijn boom afgaan.

In Ohio mag je maar één bok met gewei oogsten. Het tweede hert moet een hinde of een knobok zijn. Knobokken tellen als hinden omdat het gewei zo klein is dat je het van een afstand niet kunt zien. Dus toen ik de bok over het veld zag komen, nam ik aan dat hij zou afslaan voordat hij bij mijn boom kwam, maar dat deed hij niet. Hij kwam recht op mijn boom af en stond ongeveer 20 seconden stil onder mijn standaard. Ik kon alleen maar toekijken, want ik mocht niet schieten. Nadat hij daar 20 seconden had gestaan, begon hij plotseling terug te lopen langs hetzelfde pad als waar hij vandaan was gekomen. Verbazingwekkend genoeg liep hij dezelfde 300 meter terug over dat veld en verdween. Ik was geschokt en verward.

Ik had nog nooit een hert onder mijn boomhut gehad dat niet precies het hert was waarvoor ik had gezaaid. Ik was in de war en begon in de Geest te bidden terwijl ik terugliep naar het huis. "Heer, waarom was die bok daar?" Plotseling hoorde ik de Heilige Geest zeggen: "Controleer je zaad." Mijn zaad controleren? Dat is gek, ik weet waarvoor ik gezaaid heb. Toch stuurt de bank waar ik klant ben kopieën van de afgewerkte cheques mee met de maandelijkse afschriften. Ik pakte snel het afschrift en vond mijn cheque. Op de

onderkant van de cheque had ik geschreven, twee bokken van vier punten of groter, één knopbok. Hoeveel herten zijn dat? Wat ik bedoelde te zeggen was, dat ik geloofde voor twee bokken in totaal, een met vier punten of groter en de andere een knopbok. De manier waarop ik het schreef, gaf echter aan dat ik zaaide voor twee bokken met vier punten of meer en één knopbok. Ik zat daar met stomheid geslagen. Die tweede bok kwam omdat ik een zaad voor hem had gezaaid. Daarom kwam hij over dat veld en stond onder mijn boom. Hij hoorde daar te staan.

Toen ik dat zag, begon ik te gillen en te schreeuwen en rende rond het huis. Ik was zo opgewonden, maar tegelijkertijd maakte het me bang. Hoe vaak had ik niet dingen gezegd waarvan ik eigenlijk niet wilde dat ze zouden gebeuren, maar die ik met mijn woorden in gang had gezet? Dit deed Jacobus 3:3-4 zeker tot leven komen.

Een paard gehoorzaamt door het bit dat het in de mond heeft, wij houden het paard daarmee in bedwang en kunnen het laten gaan waar wij willen. Met het roer dat toch maar een klein onderdeel van het schip is, kan de stuurman zijn grote schip sturen in de richting die hij wil, ook al staat er een sterke wind.

Jakobus heeft het hier over de kracht van onze woorden zijn. Het is duidelijk dat als onze woorden één ding zeggen, terwijl we eigenlijk iets anders willen zien, we schipbreuk zullen lijden in ons leven en niet zullen weten hoe we daar gekomen zijn.

Dus onthoud, het Koninkrijk is heel specifiek, en je woorden bepalen precies waar je heen gaat en hoe je er komt!

Het belang van overeenstemming

We hebben het nog steeds over het in werking zetten van je zaad als je in geloof bent, en hier is iets wat je moet onthouden. Als je getrouwd bent, wees het dan eens met je echtgenoot. Als je geen echtgenoot hebt, zal ik daar zo op ingaan, maar laten we aannemen

dat je getrouwd bent. Nogmaals, blijf in overeenstemming met je echtgenoot.

In het begin van mijn huwelijk vroeg ik Drenda niet graag of ze het met me eens was over mijn jacht. De reden was dat ik wist, dat wanneer ik het over jagen had, ze iets zou zeggen over het vuilnis dat buiten gezet moest worden, de lamp die vervangen moest worden, of een lijst van andere dingen die gedaan moesten worden. Dit was toen ik nog onvolwassen en egoïstisch was. Zij was de hele dag bij de kinderen geweest, maar zodra ik thuiskwam, wilde ik het bos in. Ik denk niet dat God die houding zal zegenen. Ja, ik was egoïstisch. Voordat ik leerde jagen in geloof, jaagde ik dagenlang zonder succes. Het was geen wonder dat ze het jachtseizoen haatte.

Maar ik leerde haar op de eerste plaats te zetten. Ik moest leren dat we er samen voor stonden en dat we elkaar nodig hadden. Toen ik haar behoeften op de eerste plaats begon te zetten, was ze meer dan bereid met me in te stemmen voor de herten. Maar ze was vooral blij dat ik succes had met mijn hertenjacht. Ik moest leren dat we als man en vrouw geestelijk één waren en er was niets krachtiger dan wanneer we het samen eens waren. Het ging niet alleen om de hertenjacht. Ik ontdekte dat als we samen in eenheid optrokken, het werkte op elk gebied van het leven.

**IK MOEST LEREN
DAT WIJ ALS MAN EN
VROUW GEESTELIJK
ÉÉN ZIJN; EN ER IS
NIETS KRACHTIGER
DAN WANNEER WE
BEIDEN SAMENKOMEN
IN OVEREENSTEMMING.**

En wat de mannen betreft: u moet voorzichtig met uw vrouw omgaan. U weet dat zij zwakker is dan u. Geef haar de eer die haar toekomt, omdat God haar net als u het eeuwige leven geeft. Anders zal er een belemmering in uw gebedsleven optreden.

—1 Petrus 3:7

Merk op, mannen, dat als je niet voorzichtig omgaat met je vrouw, je gebeden belemmerd zullen worden! Voorzichtig betekent dat je haar ziet als een gelijke, omdat je u één bent met haar in elke beslissing. Ja, geestelijk gezien is de man het hoofd van het huwelijk, maar niet in de vorm van een dictator, maar als een dienaar, die zijn leven voor haar opgeeft en haar eert.

Wat als je echtgenoot niet gelovig is?

Ik krijg e-mails met de vraag wat mensen moeten doen als zij getrouwd zijn met een echtgenoot die de Heer niet wil dienen. Hoe kunnen zij in overeenstemming zijn? Uw begrip van overeenstemming is onjuist. Stel dat je getrouwd bent met een man die de Heer niet dient. Jullie zijn het er echter beiden over eens dat je een nieuwe auto nodig hebt. Raad eens? U bent het eens! Als jullie het er allebei over eens zijn dat jullie boodschappen nodig hebben, dan zijn jullie het eens. De Bijbel is heel duidelijk over het feit, dat wanneer slechts één van de beide partners het Woord van God gelooft, het Koninkrijk wettige bevoegdheid heeft om in dat gezin te werken!

Want de ongelovige man is voor God apart gezet, omdat zijn vrouw een gelovige is, en de ongelovige vrouw is voor God afgezonderd, omdat haar man een gelovige is. Anders zou u ook geen contact met uw kinderen mogen hebben. Maar nu zijn zij door God afgezonderd.

—1 Korinthe 7:14

Ik geloof niet dat hier staat dat de ongelovige echtgenoot gered wordt door het geloof van zijn wederhelft. Ik geloof dat iedereen persoonlijk de naam van Jezus moet aanroepen. Maar ik geloof wel dat als één echtgenoot het Woord van God gelooft, zijn of haar geloof het hele gezin heiligt of onder de zegen van het Koninkrijk brengt. Nu is het natuurlijk beter om getrouwd te zijn met een gelovige

echtgenoot. En de Bijbel is duidelijk in het aanmoedigen van de gelovige echtgenoot met de waarheid, dat hun geloof hun ongelovige echtgenoot kan winnen voor het Koninkrijk.

Als je niet getrouwd bent, hoef je geen andere persoon te vinden om met je mee te bidden. Geloof gewoon zelf het Woord en zie hoe het Koninkrijk werkt!

Nu we het toch over geloof hebben, wil ik in het volgende hoofdstuk een vraag bespreken die waarschijnlijk het meest gesteld wordt over zaaien en de fout die zoveel mensen maken.

HOOFDSTUK 7

WAARSCHUWING: BLIJF BINNEN JE ONTWIKKELDE GELOOF!

"Ik ga een marlijn van 409 kilo vangen!" Dat was het commentaar van een van mijn medewerkers die met mijn kantoor op reis ging naar Maui, Hawaï. Het was een volledig betaalde reis die we hadden gewonnen door de behaalde omzet bij een van onze leveranciers. Voordat we naar Maui vertrokken, besloten drie van ons te gaan vissen op blauwe marlijn, want het is geen geheim dat Maui bekend staat als de blauwe-marlijn-hoofdstad van de wereld. We hadden al maanden vóór dit evenement over geloof gesproken, en ik leerde de jongens hoe het werkte. Daniel was nieuw in de wereld van het geloof, en ik herinner me dat ik dacht dat dit voor hem een geweldige kans was om nieuw terrein aan te boren en het Koninkrijk uit de eerste hand te zien werken. Dus zei ik tegen hem: "Hé, Dan, wist je dat het mogelijk is om zonder enige twijfel te weten dat je een blauwe marlijn zult vangen als we naar Hawaï gaan?" Die opmerking trok zijn aandacht, en we brachten vele uren door met praten over geloof voordat we naar Maui vertrokken. Hij zaaide zijn zaad zoals ik hem had geleerd en was super enthousiast om zijn droom, een blauwe marlijn, werkelijkheid te zien worden.

Mijn andere partner was lid van mijn kerk en hij had al een goed begrip van de werking van het geloof en had God verbazingwekkende dingen zien doen in zijn leven. Hij zaaide ook zijn zaad om een marlijn te vangen, niet zomaar een marlijn, maar een marlijn van 409 kilo. Ik weet nog dat ik dacht: "Wauw, dat is een grote vis!" Ik maakte me enige zorgen over de zeer specifieke grootte van de vis waarvoor mijn vriend zaaide, maar ik zei er toen niets over

tegen hem.

Dan, aan de andere kant, zaaide niet voor een bepaalde maat vis. Nou, om een lang verhaal kort te maken. Dan ving een blauwe marlijn van 76 kilo, maar mijn andere vriend ving helemaal geen marlijn. Dus waarom ving Dan zijn marlijn wel en mijn andere vriend niet? Dat is een goede vraag, en de meeste mensen, zelfs de meeste christenen, zouden geschokt zijn als ze hem zelfs maar zouden stellen. Ze zouden lachen en zeggen: "Vissen is een gebeuren waarin je soms wel en soms niet iets vangt." Maar ik heb geleerd dat het Koninkrijk heel specifiek en betrouwbaar is.

Op een dag was Hij bij het meer van Galilea. De mensen drongen van alle kanten tegen Hem op, want zij wilden horen wat Hij over God zou vertellen. Hij zag twee boten liggen die half uit het water waren getrokken. De vissers stonden iets verderop hun netten schoon te spoelen. Jezus stapte in de boot van Simon en vroeg of hij Hem een stukje van de oever wilde afduwen. Daarna ging Hij zitten om de mensen meer over God te vertellen.

Toen Hij was uitgesproken, zei Hij tegen Simon: 'Vaar het meer eens op naar diep water en gooi daar jullie netten uit.'

'Maar Meester,' antwoordde Simon, 'wij zijn de hele nacht aan het vissen geweest en hebben niets gevangen! Maar omdat U het zegt, zal ik het nog eens proberen.'

Zij deden wat Jezus had gezegd en vingen zoveel vis dat hun netten begonnen te scheuren. Zij wenkten de mannen in de andere boot om hen te komen helpen. Even later was in beide boten zoveel vis dat die bijna zonken.

Simon Petrus was hiervan zo onder de indruk dat hij voor Jezus op de knieën viel en zei: 'Ga maar van mij weg, Here. Ik ben veel te slecht om bij U in de buurt te zijn.' De andere

mannen konden het ook bijna niet geloven dat zij zoveel vis hadden gevangen. Jakobus en Johannes, de zonen van Zebedeüs, die met Simon samenwerkten, wisten niet wat ze zagen. Jezus zei tegen Simon: 'Wees niet bang meer. Van nu af aan zul je een visser van mensen worden.'

—Lucas 5:1-10

Petrus ontdekte een nieuwe manier van vissen, net als de hertenjacht. Hij had geprobeerd te vissen maar ving niets, totdat Jezus hem vertelde waar hij moest vissen: in het diepe water. Daar ving hij zoveel vis dat zijn twee boten bijna zonken. Ik zeg tegen mensen: "Iedereen kan vis vangen als Jezus je vertelt waar en hoe je moet vissen."

Dus met betrekking tot mijn vriend die zijn grote marlijn niet ving, ja, het is waar dat bij God alle dingen mogelijk zijn. Maar als je een zaad zou zaaien in de hoop een blauwe marlijn te vangen in je badkuip, zou je weten dat dat niet zou lukken. Nou, als je een blauwe marlijn wilde vangen, zou je een zaad kunnen zaaien, en de Heilige Geest zou je leiden naar waar je er een zou kunnen vangen—in de oceaan natuurlijk, maar waar in de oceaan?

Onthoud dit: Elke oogst heeft een unieke locatie en timing voor de oogst! Als je zou willen zaaien voor een blauwe marlijn met een gewicht voor een nieuw wereldrecord, zou je niet zomaar kunnen zeggen: "Ik ga naar de oceaan." Je zou naar een specifiek gebied in de oceaan moeten gaan. Waarom? Omdat blauwe marlijnen migreren en elk jaar bepaalde routes nemen. Het vangen van een blauwe marlijn van 409 kilo is ook zeldzaam. Het *Emerald Coast Blauwe Marlijn Klassieke Vistoernooi* in Miramar, Florida, bestaat bijvoorbeeld al 17 jaar. De grootste blauwe marlijn ooit gevangen gedurende die tijd was 408,5 kilo. Was het mogelijk om een blauwe marlijn van 409 kilo te vangen op die reis naar Maui? Ja dat was mogelijk, want in Hawaï stond het record voor een blauwe marlijn die daar werd gevangen op 625 kilo. Maar schrijf het volgende op:

Hoe specifieker of unieker het object van je geloof is, hoe belangrijker het is om te letten op de locatie, de methode en

de timing.

De kapitein van de boot die dag in Maui vertelde ons dat de blauwe marlijn er nog niet was. Hij bezat twee boten die de voorgaande vier maanden acht uur per dag uitgevaren waren, maar slechts één gestreepte marlijn hadden gevangen. De blauwe marlijn zou later in de maand komen. Natuurlijk vingen we de eerste van het seizoen. Maar toen mijn vriend zijn zaad specifiek maakte, en vooral gericht op een marlijn van recordniveau, werden de locatie en de timing kritischer voor de oogst. Persoonlijk denk ik dat er op dat moment gewoon geen marlijn van recordformaat in het gebied was. We moeten ook beseffen dat het mogelijk is dat mijn vriend niet echt in geloof was voor de grote vis. Maar als hij echt serieus een marlijn van 409 kilo wil vangen, dan weet ik dat als hij zijn zaad zaait en luistert naar de Heilige Geest wat betreft de locatie, en luistert naar de juiste timing, hij zijn blauwe marlijn van 409 kilo zal krijgen.

Locatie en timing zijn belangrijk

Specifiek zijn in de locatie en timing van de oogst is net zo belangrijk als het zeer specifieke zaad dat je zaait. Je zag dit toen ik het experiment deed voor de bok met een zevenpunts gewei. Ik moest wachten tot ik de geestelijke aansporing had om erop uit te gaan; en in dat geval wachtte ik meer dan een maand tijdens het jachtseizoen. Waarom? Waarschijnlijk omdat de zevenpunter nog niet op mijn terrein was of omdat er andere factoren waren die mijn succes hadden kunnen verhinderen, zoals het weer en de windrichting.

De Heilige Geest kende de timing voor die specifieke oogst, en Hij zette me op de juiste plaats, op de juiste dag, op het juiste moment om precies dat hert te vangen.

Ik hoor en zie deze fout vaak. "Hé, Gary, als het Koninkrijk de herten binnenbrengt zoals jij zegt, waarom ga je dan niet gewoon naar buiten en dood je het wereldrecord hert?" Oké, goede vraag, en we moeten die behandelen. Die uitspraak is net zoiets als e-mails die ik krijg van mensen die een hypotheek van 500.000 dollar willen

aflossen en mij vertellen dat ze een zaad hebben gezaaid om het in zeven dagen af te lossen. Wanneer dat niet binnen zeven dagen gebeurt, raken ze ontmoedigd en vragen ze me waarom het geld niet kwam opdagen. Een andere veel voorkomende vraag die ik hoor is: "Waarom kan ik niet gewoon een zaad zaaien en de loterij winnen?"

Oké, laten we het eerst over de recordbok hebben. Ja, ik geloof dat ik de recordbok zou kunnen doden als dat een passie voor me was, wat het niet is. Ik jaag meestal voor het vlees, en ik ben niet gemotiveerd om achter een recordbok aan te gaan. Een van de redenen dat ik niet gemotiveerd ben om achter die wereldrecordbok aan te gaan, is om wat ik u net heb uitgelegd: u vangt geen walvis in uw badkuip. De wereldrecordbok is niet op mijn eigendom. Als ik echt serieus was om die bok te vangen, dan weet ik dat ik ergens anders zou moeten gaan jagen. Ik zou misschien wat nieuwe tactieken moeten leren, want recordbokken zijn meestal nachtdieren en hebben hun eigen unieke gewoonten. Ik zou veel onderzoek moeten doen en bidden om het gebied te vinden waar zo'n dier te vinden is. Maar ik wil al die moeite niet doen. Ik jaag graag in mijn eigen bos. Ik hou ervan om in mijn eigen achtertuin een hert, dat goed eetbaar is, te vangen in het comfort van mijn eigen bos. Maar om je vraag te beantwoorden, ik geloof dat iemand God kan geloven voor die bok, maar onthoud wat ik zei. Hoe unieker en specifieker de oogst, hoe belangrijker de locatie, timing en methode zijn.

Als ik een e-mail krijg van iemand die me vraagt waaromeen miljoen dollar niet binnen vijf dagen opdook, besef ik dat ik waarschijnlijk, niet altijd, praat met iemand die niet het verschil heeft geleerd tussen geloof en hoogmoed.

Het is net als de e-mail die ik op een dag kreeg waarin ze zeiden dat ze een zaad gingen zaaien voor tien miljoen dollar in 30 dagen, terwijl ze niet eens boodschappen hadden, hun huur al drie maanden

**LAAT ME HET NOG
EENS—ZEGGEN.
IK DENK DAT JE HET
NOG EEN KEER MOET
HOREN—GOD HEEFT
JOUW PLAN!**

niet hadden betaald en geen baan hadden. Ze waren ver buiten hun ontwikkelde geloof.

Dus, Gary, zeg je nu dat God iemand geen tien miljoen dollar kan geven? Natuurlijk kan Hij dat. Alle dingen zijn mogelijk bij God. De vraag is niet "Kan Hij dat?" maar "Heb je daar echt geloof voor?" Als jouw geloof niet het voedsel kan opbrengen dat je nodig hebt, betwijfel ik of je geloof hebt voor die tien miljoen dollar op dit punt in je leven. Maar je kunt er wel komen! Je moet beginnen waar je bent en beginnen te leren hoe geloof werkt en ook je capaciteit uitbreiden om meer aan te kunnen dan je nu doet.

Kun je geloven om de loterij te winnen?

Hoe zit het met de loterij?

Wauw, laten we daar maar eens op in gaan. Die bedragen van de *Powerball* loterij zijn echt enorm geworden de laatste jaren. Ik herinner me dat het bedrag dit afgelopen jaar bijna een miljard dollar bedroeg! Ik had nog nooit in mijn leven een lot gekocht, maar deze keer, toen het één miljard was, zeiden een paar van ons op kantoor: "Hé, laten we in ieder geval een paar loten kopen." Ik had er niet echt een hoge dunk van, dus ik dacht dat ik er net zo goed een paar dollar in kon gooien. Ik kende de kansen—ik had er geen vertrouwen in dat ik zou winnen—maar ik dacht gewoon dat ik mijn geld in de pot zou gooien. Zoals iedereen zei: "Iemand moet winnen." Ik veronderstel dat ik dacht dat als iemand dat miljard dollar won, ik niet achteraf wilde denken dat ik er niet op zijn minst een dollar in had geïnvesteerd. Nou, ik schaam me dat ik moet toegeven dat ik er in trapte.

Die nacht sprak de Heer daarover tot mij in een droom. Hij zei eenvoudigweg in mijn droom: "Al mijn beloften zijn voor jou!" "Ja, Heer, ik hoor U luid en duidelijk," zei ik. "Ik begrijp het." Ja, Hij corrigeerde me, maar Hij bemoedigde me ook. Hij liet me weten dat ik die loterij niet nodig heb, en als ik een miljard dollar nodig heb, zal Hij het verschaffen wanneer ik het nodig heb. Ik heb meer dan 7.000

beloften waar ik wettelijk aanspraak op kan maken, en die zijn meer dan genoeg!

Nou, terug naar het antwoord op die vraag over zaaien om de loterij of zo'n soort wedstrijd te winnen; je hebt er geen bevoegdheid over. Ik kan zaaien voor een hert omdat herten onderworpen zijn aan de mens. Ik heb rechtsbevoegdheid over hen. Maar ik heb geen jurisdictie over de loterij; het is een kansspel.

Hoe weet je wanneer je niet in het geloof bent?

Leren beoordelen of je in geloof bent zal je helpen wanneer je beslissingen neemt en het zal je helpen herkennen, dat je geen beslissing moet nemen als je in angst bent. Vergeet niet dat geloof vol vertrouwen, verwachting en vrede is. Vertrouwen was iets wat ik niet had toen ik mijn eerste trofee bok ging oogsten. Ik was niet in geloof. Kun je zien wanneer je niet in geloof bent? Ik hoop het.

Zoals jullie weten, bezitten Drenda en ik 25 prachtige hectares met een mix van bos, moeras en grasland. Het is een absoluut perfecte plek om op herten te jagen. Overal rondom ons gebied zijn gewassen geplant; en de bossen en het moeras zijn natuurlijke magneten voor de herten. Ik bouwde mijn kantoor boven onze garage met houten boekenplanken en een ingebouwde gashaard. Het is een rustig, gezellig soort kantoor, van waaruit ik graag werk. Het enige wat ontbrak was een mooi opgezette kop van een bok boven mijn bureau. Om eerlijk te zijn was ik nooit geïnteresseerd in het schieten van grote bokken, omdat ik een vleesjager was, en ik had nog nooit een bok geschoten die echt groot genoeg was om zo'n opgezette kop te rechtvaardigen. Maar hoe meer ik erover nadacht, hoe meer ik het eens was met Drenda. Want zij was degene die erop stond dat ik een grote bok zou schieten voor mijn kantoor.

We woonden al vijf jaar op het terrein toen we deze discussie hadden, en ik had nog nooit een grote bok op het terrein gezien. Ik was elk hertenseizoen op pad geweest en had een paar mooie bokken met een achtpuntsgewei geschoten, maar niets dat ik als opzetklasse zou

beschouwen. Maar dat jaar vertelde ik Drenda dat ik dacht dat ik op jacht zou gaan voor de grote bok met een groot gewei om op te zetten. Nogmaals, ik had nog nooit een grote bok in het bos gezien. Ons keukenraam kijkt uit op het bos en het veld, en toch had ik er nog nooit een gezien.

Maar Drenda en ik zaaiden voor de grote bok. Ik schreef op mijn zaadcheque dat ik zaaide voor een tienpunter of groter. We baden over dat zaad, en ik legde het op mijn bureau om op de post te doen. Die envelop lag daar drie dagen, en ik kon hem niet versturen. Ik wist

**HET IS AL
HELEMAAL VAN JOU,
MIJN VRIEND, HET
HELE KONINKRIJK.
GOD KAN NIET IETS
TOEVOEGEN AAN
WAT HIJ JE AL
GEGEVEN HEEFT.
JE HEBT ALLES AL**

dat ik geen geloof had voor die tienpunter. Ik had de hele dag vertrouwen in een acht-, zes- of vierpunter. Maar ik had moeite om die grote bok te zien met die geloofszekerheid die zegt: "Ik weet dat ik een tienpunter of een grotere bok zal schieten als ik op pad ga." Ik had genoeg ervaring met het Koninkrijk om te weten dat ik niet in geloof was. Dus verscheurde ik die cheque, verving hem door een cheque waarop stond "voor een

vierpunter of groter," en stuurde hem op.

De avond voordat ik op jacht ging, vertelde ik Drenda wat ik had gedaan. "Ik heb gewoon geen vertrouwen in die grote bok," vertelde ik haar. Ze keek me aan en zei: "Jij hebt geloof voor het hert, en ik zal geloof hebben voor de grote bok. God is in staat om onmetelijk meer te doen dan alles wat je vraagt of denkt!"

De ochtend begon met het gebruikelijke geritsel van eekhoorns en vogels in het bos, terwijl de geur van herfstbladeren me in gedachten terugbracht naar vele hertenjachten. Ik zat daar nog niet lang, misschien 20 minuten, toen ik het geluid van een bok door het bos hoorde komen. De bok ging recht op mijn boom af, en ik maakte me klaar voor het schot. Toen de bok dichterbij kwam, zag ik dat het een vierpunter was, precies waar ik meestal voor ga omdat ze erg

goed eetbaar zijn. De bok stapte in een opening op een afstand van ongeveer 25 meter, en ik liet de pijl los. Met afschuw zag ik dat de pijl hoog en achterop doel trof. En ik wist dat ik deze bok zou moeten volgen. De bok vertrok door het bos en sprong toen in het maïsveld dat aan het bos grensde en was uit het zicht. Ik kon hem nog steeds door het maïs horen rennen en ik wist aan de snelheid waarmee hij rende dat ik een lange speurtocht voor de boeg had.

Ik wachtte ongeveer 20 minuten in de boomhut en besloot toen uit de boom te komen om de pijl te inspecteren. Ik kon zien dat ik de bok had geraakt en zag een bloedspoor. Toen ik het bloedspoor volgde, werd ik aangemoedigd omdat er een goed bloedspoor was. Maar na ongeveer 100 meter hield het bloedspoor op. Ik keek en keek, maar kon geen druppel meer vinden. Na twee uur zoeken, besepte ik dat de bok weg was. Ik was zo teleurgesteld. Ten eerste wil ik nooit een hert verwonden en het verliezen, en ten tweede was ik teleurgesteld over mijn schot.

Terwijl ik daar in het maïsveld stond, begon ik terug te lopen naar het huis toen ik een gedachte kreeg. *Ik heb nog steeds een kans. Misschien kom ik een hert tegen als ik door het maïsveld en het moerasgebied naar huis ga.* Ik laadde mijn kruisboog. Terwijl ik me langzaam een weg baande langs het onkruid in het maïsveld, sprong plotseling een hert op en stormde voor me uit. Omdat het niet wist wat ik was, stopte het hert en keek om. Omdat ik camouflage aan had, aarzelde het hert en daardoor kon ik zien dat het een bok was. Hij aarzelde omdat hij kon mij niet goed onderscheiden. Het gebeurde allemaal in een fractie van een seconde. Ik kon een gewei zien, hoewel ik niet kon zeggen hoe groot of hoeveel punten er waren. Ik wist dat ik maar een fractie van een seconde had om te beslissen over de bok. Hij bevond zich buiten mijn normale boogbereik op ongeveer 55 meter en stond breeduit naar me toe. Ik trok snel op en richtte op de bovenkant van zijn rug en liet de pijl los. De bok viel meteen toen de pijl insloeg en bleef liggen. Ik was in shock. Was dat echt gebeurd?

Toen ik naar de bok liep, was het eerste wat ik zei: "Drenda's geloof!" De bok was enorm! Ik telde 26 punten, en hij had ook nog neerwaartse spitsen. Ik had nog nooit zo'n grote bok gezien. Nou, om

te zeggen dat ik opgewonden was zou het moment geen recht doen. Zoals je kunt raden, de kop van deze bok hangt nu boven mijn bureau in mijn kantoor. Maar ik wil het even over dit hert hebben. Hoe of waarom kwam hij tevoorschijn?

De vierpunter kwam precies op tijd, hoewel ik het schot verprutste. Maar Drenda zei dat ze geloofde in de trofee bok. Ze had een voordeel ten opzichte van mij. Ze jaagt niet op herten, en voor haar moet een trofee bok net zo makkelijk zijn als een vierpunter. Voor haar zijn het gewoon herten. Omdat ze niet jaagt, had ze geen beeld dat haar toespraak over onmogelijkheid. Ik had zelfs nog nooit een grote achtpunter op het terrein gezien, maar haar geloof was niet gebaseerd op wat er wel of niet op het terrein voorkwam. Ze geloofde dat God het kon brengen.

Deze jacht vond plaats tijdens het broedseizoen van de herten, de bronst zoals dat heet, en bokken kunnen kilometers afleggen op zoek naar hinden. Er is dus altijd een goede kans dat je tijdens de bronsttijd bokken ziet die je normaal niet op je terrein ziet, zoals hier het geval was.

Partnerschap in geloof

Drenda's geloof bracht die bok binnen, ook al had ik geen vertrouwen in de trofee. Ik wil dat je dat nog eens leest. Ik had geen vertrouwen in die bok. Ik weet wat jullie denken. "Wacht even, Gary. Ik ben in de war. Als je geen vertrouwen had in die bok, waarom kwam hij dan tevoorschijn?" Ik zal het je laten zien.

Op een dag was Hij bij het meer van Galilea. De mensen drongen van alle kanten tegen Hem op, want zij wilden horen wat Hij over God zou vertellen. Hij zag twee boten liggen die half uit het water waren getrokken. De vissers stonden iets verderop hun netten schoon te spoelen. Jezus stapte in de boot van Simon en vroeg of hij Hem een stukje van de oever wilde afduwen. Daarna ging Hij zitten om de mensen meer over

God te vertellen.

Toen Hij was uitgesproken, zei Hij tegen Simon: 'Vaar het meer eens op naar diep water en gooi daar jullie netten uit.'

'Maar Meester,' antwoordde Simon, 'wij zijn de hele nacht aan het vissen geweest en hebben niets gevangen! Maar omdat U het zegt, zal ik het nog eens proberen.'

Zij deden wat Jezus had gezegd en vingen zoveel vis dat hun netten begonnen te scheuren. Zij wenkten de mannen in de andere boot om hen te komen helpen. Even later was in beide boten zoveel vis dat die bijna zonken.

—Lucas 5:1-7

Ik weet dat we dit verhaal al eerder hebben bekeken, maar ik wilde hier iets aanwijzen dat onze vraag zal beantwoorden.

*Zij deden wat Jezus had gezegd en vingen zoveel vis dat hun netten begonnen te scheuren. **Zij wenkten de mannen in de andere boot omhen te komen helpen. Even later was in beide boten zoveel vis dat die bijna zonken.***

Ik wil u een vraag stellen. Hoeveel geloof gebruikten Jacobus en Johannes om hun boot met vis te vullen? Het antwoord is geen! Als u zich herinnert, was de boot van Petrus aan land, evenals die van Jacobus en Johannes. En zij waren hun netten aan het wassen toen Jezus langs kwam. Jezus vroeg Petrus om het gebruik van zijn boot om vanuit te preken en zei daarna tegen hem dat hij zijn net in het diepe water moest uitwerpen om vis te vangen. Het resultaat was dat Petrus zoveel vis ving dat zijn netten begonnen te breken en zijn boot begon te zinken. Petrus riep zijn partners die op de oever stonden om te komen helpen de vis binnen te halen. Hun boot vulde zich precies zoals die van Petrus, tot aan de rand toe. Mijn vraag aan u is: "Hoeveel geloof gebruikten Jacobus en Johannes om hun boot te vullen?" Het

**IK ZEG ALTIJD DAT
GODS GEHEIMEN
VERBORGEN ZIJN
TEN BEHOEVE VAN
JOU, NIET VOOR
JOU! SATAN WOONT
IN DE DUISTERNIS EN
KENT DE PLANNEN
VAN GOD NIET.**

antwoord is: geen. Waarom had hun boot dan precies dezelfde vangst als die van Petrus? De tekst beantwoordt die vraag; er staat dat ze partners waren.

De definitie van partner in de *Collins English Dictionary* is: "Een persoon die deelt met een ander of geassocieerd is met een ander in een bepaalde actie of onderneming; meestal deelt hij de risico's en winsten."

Een partnerschap is een rechtspersoon en deelt in de risico's, kosten en winst van het bedrijf. Dus toen Petrus in geloof Jezus volgde, leende hij Jezus echt het bedrijf in juridische zin, niet alleen de boot. Technisch gezien waren Jacobus en Johannes ook eigenaar van een deel van de boot die Petrus door Jezus liet gebruiken, en daardoor vulden beide boten zich in gelijke mate. Dus wiens geloof was het dat die oogst bracht? Uiteraard dat van Petrus. Hij is degene die zei: "Meester, we hebben de hele nacht hard gewerkt en niets gevangen. Maar omdat U het zegt, laat ik de netten zakken."

Jakobus en Johannes oogstten dus precies dezelfde oogst als Petrus, ook al oefenden ze in die situatie geen geloof uit. Zo was het ook met Drenda. We zijn partners, en we zijn één. Haar geloof, alleen het hare, bracht die bok op die dag. Je ziet dat dit concept van partnerschap een krachtig geestelijk principe is, zoals we zojuist in dit verhaal hebben gezien. Paulus sprak over dit principe van partnerschap in het boek Filippenzen.

Telkens als ik aan u denk, dank ik God. Als ik voor u bid, is mijn hart vol vreugde over de geweldige medewerking die u hebt gegeven aan het bekendmaken van het goede nieuws, vanaf de dag dat u het voor het eerst hoorde tot nu toe. Ik ben er zeker van dat God op de grote dag van Christus Jezus het goede werk dat Hij onder u begonnen is, zal voltooien.

Het spreekt eigenlijk vanzelf dat ik zo over u denk, want u hebt een bijzondere plaats in mijn hart. Immers, of ik nu gevangen zit of in vrijheid het geloof in Jezus Christus verdedig en verkondig, u deelt mee in de genade die God mij bewijst.

—Filippenzen 1:3-7

Paulus zegt dat hij met blijdschap terugdenkt aan de gemeente te Filippi vanwege hun voortdurende samenwerking met zijn bediening. Hij zegt verder dat zij door hun partnerschap nu delen in Gods genade die op zijn bediening rust. Genade is Gods kracht of Gods vermogen die op Paulus rustten om zijn opdracht te volbrengen. De gemeente te Filippi deelde in de kosten van de opdracht. En net als Jakobus en Johannes deelden zij in de zalving en de genade die op die opdracht rustte. Laten we naar hoofdstuk vier gaan en je zult het verbazingwekkende resultaat zien dat partnerschap oplevert.

Hoe dan ook, het is goed dat u de druk waaronder ik leef, hebt verlicht. Beste Filippenzen, u weet immers nog goed dat in het begin van mijn werk voor de verbreiding van het goede nieuws u de enige gemeente was die mij geregeld een gift stuurde nadat ik uit uw streek, Macedonië, vertrokken was. Zelfs toen ik in Thessalonica was, hebt u mij nog twee keer iets gestuurd om mij te helpen. Nu gaat het mij niet om de gift op zich, maar wel om uw goede werk waardoor uw hemelse beloning steeds groter wordt. Ik heb de hele gift ontvangen en heb momenteel meer dan voldoende. Voorlopig kom ik niets tekort nu Epafroditus mij uw gaven heeft overhandigd. Zij zijn een heerlijk geurend offer, aangenaam voor God. Mijn God zal uit zijn rijkdom in Christus Jezus u alles geven wat u nodig hebt. volledige betaling ontvangen en heb meer dan genoeg. Ik ben ruim voorzien, nu ik van Epafroditus de giften heb ontvangen die u stuurde. Ze zijn een geurig offer, een aanvaardbaar offer, aangenaam voor God. En mijn God zal in al uw behoeften voorzien naar de rijkdom van zijn heerlijkheid in Christus Jezus.

—Filippenzen 4:14-19

Let goed op wat Paulus tegen de gemeente in Filippi zegt: "Mijn God zal in al uw behoeften voorzien." Merk op dat Paulus niet zegt: "Uw God zal in uw behoeften voorzien omdat u gul voor mij bent geweest." NEE! Hij zei: "Mijn God zal nu in uw behoeften voorzien!" Ziet u, de Filippenzen waren partners met Paulus, en als partners deelden zij in de genade van Paulus' opdracht. Nou, zoals Jacobus en Johannes al die vissen vingen vanwege het geloof van Petrus, verklaart Paulus dat in hun behoeften zal worden voorzien vanwege zijn geloof! Ik hoop dat je het belang ziet van dit principe.

Laten we eens aannemen dat je een auto nodig hebt en dat je met ons samenwerkt. Laten we ook aannemen dat de auto dertigduizend dollar kost. Nou, wanneer je zaait in Garykeese.com, begrijp je wat partnerschap betekent. Je deelt in de zalving en genade van onze bediening. Als bediening kunnen we gemakkelijk instemmen met die dertigduizend dollar, omdat we lang geleden het stadium van de behoefte aan dertigduizend dollaral zijn gepasseerd. We kunnen gemakkelijk geloof hebben voordertigduizend dollar nu we jaarlijks miljoenen uitgeven. Maar ik herinner me dat ik vroeger, toen ik God moest geloven voor dertigduizend dollar, ditdestijds een enorme berg leek. Dus als je me vraagt of ik God zou kunnen geloven voor dertigduizend dollar, is het antwoord: "Absoluut." Dus net als Paulus, als we het eens zijn en we zijn partners, kan ik verklaren dat jouw behoefte is vervuld, niet vanwege jouw geloof, maar vanwege het mijne.

Nu moet je natuurlijk in geloof zijn wanneer je het zaad zaait voor die dertigduizend dollar. En je moet niet alleen vertrouwen hebben in het Woord van God, maar ook in mij. Je moet vertrouwen in mij hebben, en erop vertrouwen dat ik gezalfd en geroepen ben door God, dat ik integer te werk ga, en je moet in staat zijn om aangetoonde resultaten te zien in mijn leven en in mijn bediening. Als je kijkt naar wat we doen en waar we vandaan komen, dan weet je dat ik geloof heb voor dertigduizend dollar! Jij hebt misschien dat geloof nog niet, maar we kunnen samenwerken in partnerschap en dingen gaan zien die verbazingwekkend zijn. Het was hetzelfde voor de trofee-bok. Drenda zei de avond voordat ik op pad ging: "Jij gelooft in het hert, en

ik geloof in de bok." Dit is hoe partnerschap werkt.

Het kiezen van strategische partnerschappen

Laat me wat basisregels opstellen door je een vraag te stellen. Als je een computerbedrijf zou beginnen, zou je dan een gast willen die in zijn eerste semester computerwetenschappen zat, zonder geld om je partner te zijn; of iemand die een computerbedrijf van meerdere miljoenen dollars heeft opgebouwd en de financiën heeft om te helpen bij de lancering van je bedrijf? Natuurlijk zijn er veel variabelen, en ik geef slechts een voorbeeld. Maar ik denk dat oppervlakkig gezien de voor de hand liggende keuze iemand zou zijn die ervaring heeft, met een bewezen staat van dienst, en die niet failliet gaat!

Nou hetzelfde geldt wanneer je wilt zaaien in een partnerschap in de bediening. Verwar alstublieft niet wat ik zeg over een directe leiding van God om met iemand samen te werken. Dat soort leiding gaat boven wat ik bedoel. Vaak zal God je leiden om samen te werken met Zijn opdrachten, maar soms mag je zelf kiezen. Ik heb het specifiek over zaaien, waarbij jij de keuze maakt, zaaien wanneer je verlangt naar het volgende niveau. Ik weet dat ik zaai in opdrachten waarin ik geloof met het uitdrukkelijke doel om de middelen die nodig zijn in mijn eigen leven te versnellen. Een regel die ik niet breek is, dat ik altijd zaai in een opdracht die geloof en instemming vereist, tenzij ik zaai voor armen of behoeftigen. Natuurlijk verwachten we niet dat de armen en behoeftigen geloof begrijpen. Wij zaaien liefde voor hen, en God zal ons terugbetalen. Nogmaals, zaaien voor de armen is een ander soort zaaien dan waar we het hier over hebben gehad. Waar ik ook naar zal kijken als ik zaai, is het vinden van een opdracht van God die dezelfde vrucht heeft als waar ik zelf in geloof.

Mijn bedrijf bezit bijvoorbeeld twee vliegtuigen. Voordat ik een van beide kocht, zaaide ik in een opdracht van God, in een bediening waarvan ik wist dat het in het verleden meerdere vliegtuigen had

betaald, die miljoenen kostten. Als ik zeg meerdere, bedoel ik veel, en ze waren allemaal betaald met contant geld. Ze hadden een bewezen resultaat als het om vliegtuigen ging. Ik wist dat ze makkelijk met me konden overeenstemmen voor een vliegtuig en er vertrouwen in hadden. Ik ging niet samenwerken met een bediening dat zei dat vliegtuigen te duur waren of niet de moeite waard om te bezitten. Dat is geen overeenkomst. Nee, ik wilde in zee gaan met een bediening dat begreep waar ik stond, en die kon begrijpen dat ik God geloofde voor een vliegtuig; een bediening die de vruchten had om dat te bewijzen.

Ik ben piloot sinds m'n negentiende en leerde opstijgen vanaf een grindbaan met een lengte van 1.000 meter op het platteland. Ik huurde mijn hele leven vliegtuigen, totdat ik op een dag dacht: *Hé, weet je wat? Ik moet gewoon een zaad zaaien en God geloven voor mijn eigen vliegtuig.* Nou, dat is precies wat ik deed. Ik wist precies voor welk vliegtuig ik ging zaaien. Dus schreef ik precies dat vliegtuig op mijn cheque, en Drenda en ik waren het erover eens. We stuurden die cheque naar de bediening die ik net heb beschreven.

Nou, er ging ongeveer een maand voorbij, en ik had een routine doktersbezoek. Toen ik die dag met de dokter sprak, zei hij terloops: "Kent u toevallig iemand die een vliegtuig zou willen kopen?" Ik was een beetje verrast door die vraag, want ik heb in mijn hele leven nog nooit iemand gehad die me vroeg of ik een vliegtuig wilde kopen. Dus vroeg ik wat voor vliegtuig het was, en het was precies het vliegtuig waar ik mijn zaad voor had gezaaid. Oké, dit had natuurlijk mijn volle aandacht. Ik ging het vliegtuig bekijken, nam contact op met de eigenaar, en hij nam me mee op een vlucht. Het was perfect. Er was maar één probleem. Op dat moment had ik geen geld om het te betalen. Maar God had een plan.

Zie je, in de vorige herfst, en het was nu maart, had ik een huis van mijn vader gekregen dat ik in de lente zou verbouwen tot een kantoorgebouw. Nou, mijn vader vertelde me dat hij het water voor de winter had afgesloten, dus had ik dat nooit gecontroleerd. Een paar dagen nadat ik het vliegtuig had bekeken, belde mijn broer dat mijn huis geruïneerd was. Vervolgens vertelde hij me dat alle gipsplaten in

het huis volledig bedorven waren en dat de meeste van de muren waren afgevallen. Blijkbaar was het water niet afgesloten en was er een leiding bevroren in de winter. Nu het maart was en het warmer werd, begon het water in het huis te stromen en wie weet hoe lang, minstens een paar weken.

Wat mijn broer niet wist, was dat ik al een contract had getekend met een bouwbedrijf om het hele huis te ontdoen van de gipsplaten en de buitenbekleding. Dit was onderdeel van het verbouwingsproces om het huis te verbouwen tot mijn nieuwe kantoorcomplex. Nou, hier gebeurde het leuke. De verzekeringsmaatschappij betaalde een claim voor de waterschade, en dat was het geld dat ik gebruikte om mijn vliegtuig te betalen. Het vliegtuig werd gekocht met contant geld!

Dus onthoud: partnerschap is een krachtig geestelijk principe waar je je bewust van wilt zijn en je voordeel mee wilt doen.

Dit beëindigt onze discussie over het inzetten van je zaad in geloof. Dus nu je je zaad gezaaid hebt, wat gebeurt er dan? Geloof me, de meeste mensen weten het niet, zoals blijkt uit de vele christenen die zaaien maar geen opbrengst of effect zien van hun geven. Is dit het moment om te gaan luieren en limonade te gaan drinken tot de oogst binnen is?

Beter van niet! We zullen in het volgende hoofdstuk bespreken wat je zou moeten doen.

HOOFDSTUK 8

JE HEBT EEN PLAN NODIG!

Toen Brad en Charity voor het eerst naar onze kerk kwamen, kende ik hen eigenlijk niet. Ik herinner me dat ik ze gedag zei en af en toe een praatje maakte. De eerste keer dat ze geestelijk mijn aandacht trokken was op Drenda's vrouwenconferentie. De conferentie begon op donderdagavond en eindigde op zaterdagmiddag. Veel van de deelnemers bleven dan vaak wat langer voor onze kerkdienst op zaterdagavond. Het was tijdens deze dienst dat Brad en Charity na de dienst naar voren kwamen met een verzoek. Zij wilden een bedrijf beginnen en vroegen of ik een zaad in onze bediening wilde ontvangen en voor hen wilde bidden voor dit bedrijf.

Later ontdekte ik dat Charity een stand had gehuurd op de vrouwenconferentie om een aantal van haar handgemaakte haarbehandelingen voor Afro-Amerikaans krullend haar te verkopen. Ze had de tafel op de conferentie gehuurd voor honderdvijftig dollar, en ze verkocht voor driehonderdvijftig dollar aan producten, wat haar dus tweehonderd dollar opleverde.

Tijdens de zaterdagavonddienst kwamen ze allebei naar voren met die tweehonderd dollar en wilden die in onze bediening zaaien als zaad om hun bedrijf te laten groeien. Ik zei: "Natuurlijk," en we baden. Ik dacht er niet zo over na, maar ik zag de passie in hun ogen, en ik kon zien dat ze in geloof waren toen ze hun zaad vrijgaven.

Om wat achtergrondinformatie te geven over Brad en Charity: Brad was destijds IT-manager bij een bedrijf, en Charity verdiende tien dollar per uur in deeltijd: dus een doorsnee gezin dat van salaris tot salaris leefde. Na de conferentie bleven ze hun product verkopen

aan vrienden en wat online verkoop, maar ze gaven toe dat de zaak niet echt van de grond kwam. Maar God werkte achter de schermen aan hun toekomstige groei.

Struisvogelolie was een belangrijk bestanddeel van hun formule. En ze kochten die olie van een struisvogelboer in Californië, die het bedrijf wilde verkopen. De prijs was veertigduizend dollar. Charity wist dat dit een geweldige kans was voor de toekomstige groei van hun bedrijf, maar Brad en Charity hadden dat bedrag niet, totaal niet. Ze hadden genoeg geld voor de vliegtickets om het bedrijf in Californië te bezoeken, maar dat was alles. Brad zei dat hoe dichter hij bij Californië kwam, hoe nerveuzer hij werd. Wat zou hij tegen de eigenaar zeggen, aangezien ze geen geld hadden en elkaar beloofd hadden geen geld te lenen voor hun bedrijf? Toen ze in Californië aankwamen, leidde de boer hen rond, maar vertelde hen dat hij al een koper had gevonden voor het oliebedrijf. Het leek erop dat de zaken niet goed gingen. Maar de eigenaar vroeg Brad om wat IT-werk voor hem te doen, wat Brad accepteerde.

Gedurende die tijd ontwikkelden Brad en Charity een relatie met de eigenaar. En op een dag zei hij dat hij had besloten het bedrijf aan hen te verkopen. Hij ging uiteindelijk akkoord met het betalen voor het bedrijf in afzonderlijke bedragen. En Brad en Charity hadden hun bedrijf voor struisvogelolie. Rond die tijd hoorden Brad en Charity van een bouwproject dat we bij *Faith Life Church* hadden opgezet. En er sprong gewoon iets in hen op. Ze hadden gezien dat het eerste zaad dat ze aanvankelijk hadden gezaaid, hun bedrijf volledig had veranderd. En nu wisten ze dat het tijd was om het bedrijf naar het volgende niveau te tillen met een belangrijk zaad. Brad en Charity ontmoetten me opnieuw vooraan in de kerk en zaaiden voor hun bedrijf met een zaad en een doel waarvoor ze zaaiden. Ze zaaiden niet voor hun persoonlijke geld, maar voor een doel van zes cijfers dat ze aan het bouwproject wilden geven.

Om een lang verhaal kort te maken: er kwam weer een grote verandering in het product: God zorgde voor een nieuw ingrediënt dat het product veranderde zodat het nu het perfecte middel was voor Afro-Amerikaans krullend haar. Het product nam een hoge vlucht.

En binnen de kortste keren hadden ze aan het bouwproject die cheque van zes cijfers gegeven. Nu steunen ze projecten in heel Afrika. En hun omzet bedraagt meer dan zeven cijfers. Dit gebeurde allemaal in een periode van drie jaar. Wat een ongelooflijk verhaal: van tien dollar per uur naar miljoenen in drie jaar! Wauw!

Dit is een geweldig verhaal en een perfect voorbeeld van hoe God met je werkt om je voorziening vast te leggen en je invloed op te bouwen. Het eerste wat mij opviel was hun hart voor het Koninkrijk en het doel van hun bedrijf, namelijk het Koninkrijk van God financieel ondersteunen. En het tweede was hoe zij met God samenwerkten om de structuur, het product en het plan voor het bedrijf te ontwikkelen vanuit praktisch niets. Dit zou iedereen die iets belangrijks wil doen moeten inspireren, dat het niet wordt bepaald door hoeveel geld je hebt of wat je weet wanneer je begint. God zal de hele weg met je samenwerken.

Dit brengt me bij het vierde Koninkrijksprincipe dat God me leerde: nadat je hebt gezaaid en je geloof in werking hebt gezet, moet je luisteren naar het plan.

Stap #4: Nadat je hebt gezaaid en je geloof in werking hebt gezet, heb je een plan nodig.

Maar Jezus antwoordde: “Geven jullie hun maar te eten.”

'Moeten wij dan brood gaan kopen?' vroegen ze. 'Het kost een kapitaal om al die mensen te eten te geven!'

'Hoeveel brood hebben jullie?' vroeg Hij. “Ga eens kijken.”

'We hebben vijf broden,' zeiden ze, “en ook nog twee vissen.”

Jezus zei tegen de mensen dat zij in groepen in het gras moesten gaanzitten. Even later zaten zij op het gras in groepen van vijftig enhonderd personen. Hij nam de vijf

broden en de twee vissen, keek opnaar de hemel en dankte God voor dit eten. Daarna brak Hij de broden in stukken. Zijn leerlingen moesten die uitdelen onder de mensen. Ook de vissen verdeelde Hij. Iedereen at tot hij genoeg had. Na de maaltijd werd het overschot opgehaald en in manden gedaan: dat waren twaalf manden vol! Er waren daar heel veel mensen, het aantal mannen alleen al bedroeg vijfduizend.

—Markus 6:37-44

Jezus gaf de discipelen een uitvoeringsplan, voordat de vissen en het brood zich vermenigvuldigden. Dus, zorg ervoor dat je dit

**ZODRA JE JE ZAAD
IN GELOOF ZAAIT,
MOET JE HET PLAN
KRIJGEN VAN DE
HEILIGE GEEST.**

begrijpt. Zodra je je zaad in geloof zaait, moet je het plan van de Heilige Geest krijgen. De beste manier om dit te doen is om tijd te besteden aan het bidden in de Geest. Je wilt geen beslissingen nemen of op eigen kracht van start gaan voordat je van God hebt gehoord. Er zijn verschillende

redenen waarom. Ten eerste zul je proberen dit in je eigen kracht te doen en veel te klein denken. Ten tweede zou je kunnen proberen een plan te bouwen rond wat je al weet, terwijl God je misschien in een nieuwe richting wil leiden. Je hebt al geprobeerd wat je weet, en je hebt een fris idee en plan nodig om je oogst te veranderen. Wacht dus op de Heer voor nieuwe ideeën en een plan. Het kan overal vandaan komen. Je kunt een advertentie zien, iemand ontmoeten of gewoon een droom hebben zoals ik. God zal je aandacht trekken en je helpen jouw nieuwe plan te formuleren. Ik zal je een voorbeeld geven waarom dit zo belangrijk is.

De kracht van een plan

Ik heb ditzelfde voorbeeld waarschijnlijk in elk van mijn boeken

met de titel "Uw financiële revolutie" verteld, maar het mag best nog eens herhaald worden. Als ik je zou vertellen dat ik al je financiële problemen in een paar woorden zou kunnen oplossen, weet ik zeker dat je met een pen in de hand klaar zou gaan zitten voor de details. Nou, maak je klaar want hier is je antwoord. Zorg voor tienmiljoen netto inkomsten dit jaar. Ja, ik zei tienmiljoen netto inkomen voordat het jaar om is. Voor de meeste mensen zou dit hun financiën op een goed pad van kredietwaardigheid zetten.

Wat? Hoor ik daar gegrinnik? Ben je aan het lachen? Als ik mensen in mijn publiek vertel dat ze dit moeten doen, hoor ik overal in de zaal gegrinnik. Dan vraag ik waarom ze lachen. Ze lachen omdat dit voor hen een grap is; dat kan niet. Dan vertel ik ze dat ze op een gegeven moment, als ik het inkomensdoel voor dat jaar naar beneden breng, ophouden met lachen en zeggen: "Oh, dat kan ik wel."

Dus, waar stop je met lachen, 600.000 dollar per jaar? Waar zie je jezelf, 200.000 of 100.000 dollar per jaar? Misschien is jouw getal veel minder, misschien 45.000 dollar per jaar. Ergens tussen tienmiljoen en nul dollar per jaar zul je een getal vinden waarvan je zegt: "Ik denk dat ik dat kan." En daar zit het probleem; dat is precies waar je zult blijven. Begrijp dit, niemand probeert iets waarvan hij denkt dat het onmogelijk voor hem is. Dus, hier is het probleem. Je bent gebonden of beperkt door je eigen gedachten.

Laat me je de kracht van een plan tonen. Laten we dezelfde uitspraak doen, dat al je financiële problemen opgelost zouden zijn als je dit jaar tienmiljoen dollar netto zou verdienen. Maar deze keer ga ik je een contract aanbieden om geld te verdienen. Ik betaal jevijfhonderd dollar per doos om er een bal in te doen, hem dicht te plakken, hem te markeren voor verzending en hem dan opzij te zetten. Laten we aannemen dat jehonderd dozen per uur kunt doen: dat is vijftigduizend dollar per uur aan inkomsten. Laten we ook aannemen dat jetien uur per dag werkt en 500.000 dollar per dag verdient. Als ik zeg dat we tien miljoen moeten verdienen voor het einde van het jaar, wat zou je dan zeggen? "MAKKELIJK. Dat heb ik na twintig dagen werk voor elkaar." Oké, laat me je vragen wat er

veranderd is. Niets, behalve dat je nu een plan hebt dat, wanneer je het opvolgt, in principe garandeert dat je je doel van tien miljoen dollar per jaar aan inkomsten haalt.

Begrepen? Als je het aan je eigen fantasie had overgelaten, had je waarschijnlijk nooit gedacht dat je doel mogelijk was, en had je genoeg genomen met wat JIJ dacht dat mogelijk was. Maar je hebt jouw mening niet nodig; je leeft al veel te lang in die beperkte wereld. Nee, je hebt de Heilige Geest nodig om je te helpen dromen.

God heeft een plan voor jou

Ik vertelde je eerder in het boek over onze verschrikkelijke financiële situatie en de paniekaanvallen en depressies waaraan ik leed als gevolg van die omstandigheden. Toen ik begon te leren hoe ik volgens het Koninkrijk moest leven, kon ik nergens anders terecht dan bij God. Hij sprak tot me en gaf me een plan om *Forward Financial Group* te beginnen en mensen te laten zien hoe ze uit de schulden kunnen komen. Dat is gekkenwerk! Ik herinner me dat ik in die tijd in mijn huis zat te denken over wat Hij me vertelde te doen en me afvroeg: "Ja, alles goed en wel, maar ik wou dat U het me eerst vertelde." Maar Hij antwoordde dat ik uit de schulden zou raken, terwijl ik het plan uitvoerde.

Toen Drenda en ik begonnen met het plan dat God ons gaf, hadden we geen apparatuur, geen computer, niets. Maar toen we het plan zagen, wist ik dat het zou werken; ik wist dat het mogelijk was. En met het plan bedoel ik de strategie en de details die Hij ons toonde met betrekking tot het lanceren van het plan. Ik zag toen in, dat ik het zou kunnen doen! In feite zou ik dat graag doen.

Net als bij Brad en Charity voorzag God in al het startmateriaal dat we nodig hadden. Mijn vader had een pizzeria en had geen computer nodig. Maar vreemd genoeg vertelde hij mij op een dag dat hij een computer wilde kopen, en hij nodigde me uit om mee te gaan. Dus kochten we zijn computer en een tekstverwerkingsprogramma dat ik erop kon gebruiken. Begrijp me goed, ik wist niets van

computers. Hij woonde een kilometer bij mij vandaan, en ik begon met die computer en dat programma te spelen tot ik een geweldige presentatie voor een klant kon schrijven over hoe hij zijn schulden kon wegwerken. God zorgde voor een manier, toen ik geen geld had.

Het bedrijf groeide, en ik begon verkopers aan te nemen. In die tijd gebruikten we onze draagbare financiële rekenmachines om alle berekeningen van het plan van elk gezin door te nemen. Die gegevens typten we dan in het sjabloon dat ik in mijn tekstverwerkingsprogramma had gemaakt, om het uit te printen voor onze vertegenwoordigers, die het dan meenamen bij het volgende bezoek aan hun klanten thuis. De matrixprinters stond de hele dag te zingen (die kent u toch nog wel?) Al snel kon mijn secretaresse het niet meer bijbenen en moest ik iemand anders inhuren om te helpen met het typen en afdrukken van deze cliëntenrapporten.

Ik realiseerde me dat ik een betere manier nodig had om zaken te doen. Ik had een computerprogramma nodig dat alle financiële vergelijkingen kon berekenen die in de zaak van elke cliënt moesten worden gemaakt, en die ook kon afdrukken. Drenda en ik vroegen de Heer om hulp en dat Hij een computerprogrammeur zou leveren die we ons konden veroorloven om het hele programma voor ons bedrijf te schrijven.

Een paar maanden na dit gebed was ik op een routinebezoek bij een klant, die mij na het zien van de uitdraai die ik voor hem gemaakt had, vroeg: "Doen jullie dit met de hand?." Ik zei: "Ja, maar we willen dit echt overzetten naar een computerprogramma dat het voor ons doet." Hij keek me aan en legde uit dat hij fulltime computerprogramma's schreef op zijn werk, maar ons graag zou helpen door er 's avonds in zijn eigen tijd een voor ons te maken. Hij stelde een prijs voor, en hij zou me toestaan dat verspreid over het volgende jaar te betalen naarmate ik kon.

Dat programma veranderde alles en stelde me in staat om meer mensen aan te nemen. Al snel hadden we driehonderd vertegenwoordigers in het grootste deel van het oosten van de Verenigde Staten, waardoor ons kantoor het nummer één kantoor werd van de vijfduizend kantoren voor één van onze leveranciers.

Door ons eigen bedrijf te starten en de Heilige Geest te volgen, werden we volledig schuldenvrij, en de rest is geschiedenis, zoals het gezegde luidt. Wat ik wil duidelijk maken is, dat God je het plan zal geven als je het Hem vraagt en laat doen. Hij brengt u op plaatsen die u nooit voor mogelijk had gehouden.

Dus, laat me benadrukken dat je het plan nodig hebt. God heeft een plan voor jouw succes. Sterker nog, Hij heeft vele plannen voor jouw succes. Zijn ideeën en wijsheid zijn eindeloos.

Want Ik weet welke plannen Ik voor u heb,' zegt de Here. 'Met deze plannen heb Ik uw geluk voor ogen, niet uw ongeluk. Ik wil u weer een toekomst en nieuwe hoop geven.

—Jeremia 29:11

Hoe hoor je het plan van God?

Dus, hoe hoor je het plan? Zoals ik al zei, is bidden in de Geest de beste manier om te horen. Ik ga hier niet uitgebreid in op het bidden in de Geest. Mijn boek “Uw financiële revolutie: de kracht van strategie” gaat uitgebreid in op het horen van de Heilige Geest. Maar een korte aantekening is gerechtvaardigd.

Wat wij zeggen, is wijsheid voor de gelovigen die het begrijpen. Deze wijsheid is niet van deze wereld, noch van haar leiders, die eens ten val komen. Wat wij zeggen, is Gods wijsheid die tot nu toe verborgen is geweest. Voor het begin van de wereld had Hij zijn plan al klaar om ons in de heerlijkheid te brengen. De leiders van deze wereld hebben geen van allen ervan geweten, want anders zouden zij de Heer van de heerlijkheid niet aan het kruis hebben geslagen.

Dat staat ook in de Boeken: 'Wat niemand heeft gezien, niemand heeft gehoord en wat niemand ooit heeft bedacht, dat heeft God allemaal klaar voor hen die

Hem liefhebben.'God heeft het ons door de Geest duidelijk gemaakt.

Want voor de Geest is niets verborgen, zelfs het diepste wezen van God niet. Zoals alleen de geest van een mens weet wat in een mens omgaat, weet ook alleen de Geest van God wat er in God is. En wij hebben niet de geest van de wereld ontvangen, maar de Geest van God om zo te weten wat God ons in genade gegeven heeft.

—1 Korinthe 2:6-12

De dingen die wij niet gehoord, gezien of gedacht hebben, zoals in dit Schriftgedeelte genoemd, zijn de dingen die ons door de Heilige Geest geopenbaard worden. Dat klinkt als een groot voordeel voor mij; ik zou dat kunnen gebruiken. Toen je christen werd, kwam de Heilige Geest in je wonen en begon Hij je leven te leiden.

Maar er is nog een andere dimensie van de Heilige Geest die Jezus aan de kerk gaf, namelijk de doop met de Heilige Geest. Dit is wat we zien gebeuren op de Pinksterdag, toen de Heilige Geest over de discipelen in de bovenzaal kwam, net zoals Hij over Jezus kwam bij de rivier de Jordaan. Toen begon Jezus zijn bediening. Hier kwam de kracht van God over Hem om een getuige van het Koninkrijk te zijn. Jezus deed geen wonderen als kind. Hij vermenigvuldigde het voedsel van zijn familie niet en liep niet over water. Om de doop van de Heilige Geest te begrijpen, moet je begrijpen dat er een verschil is tussen wedergeboorte (wanneer de Geest van God in je komt) en de doop met de Heilige Geest (wanneer de Heilige Geest op je komt.)

's Avonds zaten de leerlingen bij elkaar. Zij hadden de deur op slot gedaan, omdat zij bang waren voor de Joden. Ineens was Jezus bij hen. 'Ik wens jullie vrede,' zei Hij en Hij liet hun zijn handen en zijn zijde zien. De leerlingen waren blij dat ze de Here zagen.

'Ik wens jullie vrede,' zei Jezus weer. 'Zoals de Vader Mij heeft

uitgezonden, zo zend Ik jullie uit.' Toen blies Hij zijn adem over hen heen en zei: 'Ontvang de Heilige Geest.

—Johannes 20:19-22

De discipelen werden daar in Johannes 20 opnieuw geboren, maar Jezus zei hun dat zij nog moesten wachten op de doop met de Heilige Geest die hen in staat zou stellen getuigen te zijn van het Koninkrijk van God.

Gedurende de veertig dagen na zijn kruisiging is Hij van tijd tot tijd bij de apostelen geweest en bewees hun op allerlei manieren dat Hij leefde. Telkens weer sprak Hij met hen over het Koninkrijk van God. Tijdens een van deze ontmoetingen zei Hij dat zij Jeruzalem nog niet mochten verlaten: 'Wacht eerst op wat de Vader beloofd heeft,' zei Hij. 'Ik heb al verteld wat er zal gebeuren. Johannes doopte met water, maar over enkele dagen zullen jullie met de Heilige Geest gedoopt worden.'

—Handelingen 1:3-5

Maar als de Heilige Geest op jullie neerkomt, zullen jullie kracht ontvangen om de waarheid over Mij te vertellen aan de mensen in Jeruzalem en ook in Judea en Samaria, en zelfs tot in de verste uithoeken van de wereld.'

—Handelingen 1:8

Deze zalving van God brengt de kracht van God en stelt je in staat om Zijn werken te doen. Merk op dat het over je komt en niet in je. Misschien herinner je je ook dat op de Pinksterdag alle discipelen die in Jeruzalem in de bovenzaal hadden gewacht, werden gedoopt met de Heilige Geest. Wat was een van de bewijzen daarvan? Zij spraken allen in tongen. Het spreken in tongen wordt in 1 Korinthe 12 genoemd als één van de negen geestelijke gaven die aan de gemeente werden gegeven. Je zou kunnen zeggen dat deze gaven verdwenen zijn, maar daar ben ik het niet mee eens. De doop met de Heilige

Geest brengt alle negen geestelijke gaven met zich mee, maar ik wil me beperken tot deze ene gave, het spreken in tongen.

In het begin klinkt dit misschien nutteloos, omdat je zou kunnen denken dat het alleen nodig is als je met mensen spreekt die een andere taal spreken en je probeert het Evangelie te verkondigen. Maar in staat zijn om tot mensen te spreken in een taal die je niet kent, was nooit de bedoeling van de gave van het spreken in tongen. Ik zal je laten zien waarom het een gave van onschatbare waarde is en waarom het belangrijk is voor je voorspoed.

**DEZE ZALVING
VAN GOD BRENGT
DE KRACHT VAN
GOD EN STELT JE
IN STAAT OM ZIJN
WERKEN TE DOEN.**

Want wie in een tong spreekt, spreekt niet tot mensen, maar tot God, want niemand verstaat het; door de Geest spreekt hij geheimenissen. Maar wie profeteert, spreekt voor de mensen stichtend, vermanend en bemoedigend. Wie in een tong spreekt, sticht zichzelf, maar wie profeteert, sticht de gemeente. Ik wilde wel, dat u allen in tongensprak, maar liever nog, dat u profeteerde. Wie profeteert, is meer dan wie in tongen spreekt, tenzij hij het ook uitlegt, zodat de gemeente stichting ontvangt.

—1 Korinthe 14:2-5 NBG51

We moeten de context van Paulus' brief hier begrijpen. Hij spreekt over het leiden van een kerkelijke bijeenkomst. Hij zegt eigenlijk dat het spreken in tongen geen nut heeft voor degenen die het horen in de kerkdienst, omdat degenen die het horen niet begrijpen wat de persoon zegt. Paulus zegt dat het in de kerk beter is om te profeteren, omdat dat in de gemeenschappelijke taal van de mensen gebeurt en effectiever is.

Maar als het gaat om een individu dat in tongen bidt, wauw, dat is een ander verhaal. Het spreken in tongen heeft een groot voordeel voor degene die spreekt. De Bijbel zegt dat zij door hun geest

geheimen uitspreken. Deze geheimen zijn wat je niet weet en wat je moet weten. Ten tweede zegt Paulus dat degene die in een tong spreekt zichzelf opbouwt. Het woord 'opbouwt' betekent onderricht geven. Het is duidelijk dat als je iets te weten moet komen, het op dat moment nog een geheim voor je is. Maar spreken in tongen brengt onderricht aan degene die spreekt. Jij en ik hebben dat zeker nodig als we plannen willen ontwikkelen die verder gaan dan wat we al weten. Zoals 1 Korinthe 2:9-10a zegt:

Dat staat ook in de Boeken: 'Wat niemand heeft gezien, niemand heeft gehoord en wat niemand ooit heeft bedacht, dat heeft God allemaal klaar voor hen die Hem liefhebben.' God heeft het ons door de Geest duidelijk gemaakt.

Ik heb die hulp nodig, en jij ook. Je volgende vraag is: "Als je in tongen spreekt en je begrijpt niet wat je zegt, wat heb je daar dan aan?" Nou, hier is het geheim. Terwijl de Heilige Geest door je eigen menselijke geest spreekt, begint je geest enkele gedachten op te pikken die door je heen stromen. Wij noemen dit openbaring. En dat woord komt natuurlijk van het werkwoord openbaren. Dus door te bidden in de Geest, zoals spreken in tongen in de Bijbel wordt genoemd, heb je het vermogen om ideeën en gedachten op te pikken die niet van jezelf zijn.

Ik weet dat je hier waarschijnlijk veel vragen over hebt, dus laat me je aanmoedigen om mijn boek "*Uw financiële revolutie: de kracht van strategie*" aan te schaffen. Daarin zul je al je antwoorden vinden.

Pauzeer en bid voor strategie

Laten we op dit moment gewoon begrijpen dat zodra je je zaad in geloof hebt gezaaid, de volgende stap is om een ogenblik te stoppen en te bidden in de Heilige Geest omdat je een plan nodig hebt. Dit is wat Karla deed.

Karla en Todd hadden de normale Amerikaanse levensstijl: van salaris naar salaris. En ze raakten steeds verder in de schulden. Karla had op een dag de uitzending *Fixing the Money Thing* op TV gezien en wist dat ze hun financiën op orde moest krijgen. Ik herinner me de e-mail die ik van Karla ontving. Ze zei toen dat ze geen financieel plan hadden. Ze konden niet eens een paar maanden vooruit kijken, zo krap zaten ze. Alle tekorten in hun budget werden gedekt door creditcards.

Ze wist dat ze uit de schulden moesten komen, maar hoe? Zij en haar man zaaiden een zaad voor een bedrijfsidee na het lezen van mijn boek, en ze zaaiden uitdrukkelijk voor een bedrijf dat ze vanuit huis kon doen. Todd had het al druk als leraar op de plaatselijke school, dus vroeg ze zich af wat ze kon doen om te helpen. Elke ochtend nadat ze voor een idee hadden gezaaid, had Karla een stille tijd met de Heer, wachtend op een aanwijzing van de Heilige Geest.

Op een ochtend hoorde ze uit haar geest het woord 'puppies' naar boven komen. Eerst was ze een beetje in de war. Puppies? Puppies opvoeden? Ze hadden ooit een hond gehad, maar puppies opvoeden was niet iets waar ze echt aan gedacht had. Toen Todd die avond thuiskwam, wilde ze hem vertellen wat God had gezegd. Zoals verwacht was Todd een beetje huiverig voor het plan, maar hij moedigde Karla aan om de mogelijkheden te onderzoeken. Al snel kochten Todd en Karla twee vrouwelijke puppies van het ras Goldendoodle (een kruising van Golden Retrievers en Poedels). En ze begonnen hun kleine puppybedrijfje. Natuurlijk moesten ze eerst hun puppies volwassen laten worden en daarna konden ze beginnen met het fokproces.

Er waren een paar tegenslagen onderweg, maar het eerste jaar dat hun honden pups hadden, waren het er dertien. De honden werden verkocht voor ongeveer vijftienhonderd dollar per stuk, en Karla zegt dat ze in tranen was toen ze zich realiseerde dat ze de Heilige Geest goed had gehoord toen ze het woord puppies had opgepikt. In datzelfde jaar werd Todd ook gepromoveerd tot directeur van de plaatselijke school.

Hetpuppybedrijf bleef groeien; en op dit moment hebben ze meer

dan driehonderd puppies gehad, en de prijs is gestegen tot ongeveer vijftienghonderd dollar per stuk. Hun financiële leven is honderdtachtig graden gedraaid! Ze hebben vorig jaar hun huis afbetaald en zijn nu volledig uit de schulden. Ze zijn het land uit geweest op geweldige reizen en hebben God zoveel zien doen in hun gezin dat Karla gewoon mensen moest vertellen over Zijn Koninkrijk. Ze heeft net haar eerste boek uitgebracht, *Plans to Prosper: How God Gave Us Financial Freedom Through Puppies* (Plannen voor voorspoed: hoe God ons financiële vrijheid gaf door puppies).

Todd en Karla hebben de levensstijl van het Koninkrijk: een levensstijl die de aandacht van de mensen trekt en hen doet stilstaan bij God. De profeet Jesaja sprak over het tijdperk van de kerk in Jesaja 61, waar hij ons vertelde wat God met onze levens wil doen zolang we op aarde zijn.

Want God heeft hen gepland als sterke en rechtvaardige eiken ter wille van zijn eigen glorie.

—Jesaja 61:3

Een eik is een zeer stevige boom en meestal ook fors van omvang. De Bijbel zegt dat ons leven zal zijn als een eik, verankerd, standvastig en onwrikbaar. De vrucht van deze boom zal gerechtigheid zijn, wat eenvoudigweg betekent dat de mensen zullen zien hoe een leven, dat God recht noemt, er hoort uit te zien. Wij zijn aanplantingen van de Heer, wat betekent dat God ons gaat neerzetten waar Hij dat nodig acht, op allerlei plaatsen, in allerlei beroepen en culturen, om Zijn pracht te tonen. God wil met jou de aandacht van mensen trekken! Hij wil dat mensen de goede vrucht van Zijn wegen zien in jouw leven. Zoals een fruitboom je naar zich toe trekt met zijn verrukkelijke vruchten, zo wil God dat jouw leven eruitziet als de hemel op aarde.

Hoe hebben Todd en Karla dat gedaan? Natuurlijk kostte het veel werk om die puppies groot te brengen, maar de vrijheid was het zeker waard. Die vrijheid begon met het horen van het plan, een woord van

God. Een simpel woord is alles wat ze hoorde: "Puppies!" Maar dat was alles wat nodig was. God zal ook tot jou spreken. Hij zal je leiden naar de groene weiden en de stille wateren van vrede waar Psalm 23 over spreekt.

Maar zoals je je kunt voorstellen, is alleen het horen van het plan niet genoeg. Ik ga stap vijf bespreken in het volgende hoofdstuk, en dat is misschien wel het belangrijkste hoofdstuk van allemaal. Want stap vijf is waar de meeste mensen falen. Maar jij niet, jij gaat wandelen in de goedheid van God, net als de verhalen die je in dit boek hebt gelezen! Ben je er klaar voor? Laten we overgaan naar stap nummer vijf.

HOOFDSTUK 9

HET IS TIJD OM TE GAAN!

Iedere landbouwer weet dat aan elke oogst een uniek en specifiek tijdstip is verbonden. Weten wat het juiste oogstseizoen is voor een bepaald gewas is het verschil tussen succes en mislukking. En laten we heel duidelijk zijn: je kunt de oogst missen. Dit is dus een heel cruciaal en belangrijk onderwerp. Ben je ooit in de winkel geweest, heb je die mooie rode appel gezien, en gedacht: *dat is een mooie appel*—maar toen je thuiskwam en een hap nam, dacht je: *Wauw, dat ding heeft geen smaak?* Dat heeft te maken met timing.

Ik kan u niet vertellen hoeveel financiële rampen ik heb gehoord en meegemaakt van mensen die een idee aangrepen en de timing misten. Mijn favoriete geschrift over timing is Mattheüs 13:44.

*Het Koninkrijk van de hemelen is net een **schat** die ergens in een stuk land ligt en door iemand wordt ontdekt. Die man stopt de schat vlug weer in de grond. Hij is zo blij dat hij alles wat hij heeft, verkoopt. Dan koopt hij het stuk land, met de schat erbij!*

In dit verhaal was de man wijs genoeg om te weten dat hij op dat moment niet in staat was de schat daadwerkelijk te bezitten. Hij moest zich gaan voorbereiden om het te kopen.

Toen Karla bijvoorbeeld het woord puppies hoorde, betekende dat niet dat ze haar advertentie “puppies te koop” moest plaatsen. Ze had nog geen puppies. Er was veel voorbereiding te doen. Ze moesten eerst hun twee teefjes kopen. Ze moesten een onderkomen voor de

honden bouwen en plannen maken voor de puppies die zouden komen. Er waren juridische zaken die geleerd moesten worden over de vereiste vaccins die puppies moeten hebben als je ze gaat verkopen.

Er zijn ook zaken als vergunningen, marketing, bankzaken en belastingen, om er maar een paar te noemen. Deze zaken moeten worden bekeken voordat je daadwerkelijk in het oogstseizoen van je bedrijfsidee stapt.

Ervan uitgaande dat je je marktonderzoek en bedrijfsvoorbereiding hebt gedaan, ligt het moeilijke gedeelte nog voor je. Je moet de visie die God tot je heeft gesproken uitdragen. Ja, het idee zal groter zijn dan jij, en er kan enige angst bij komen kijken. Maar angst is jouw oude ik. Denk eraan, je leeft nu de nieuwe ik.

Toen God tot mij sprak over het opstarten van mijn eigen bedrijf, was ik echt nerveus. Ik begon helemaal vanaf nul. Ook al sprak God tot mij in een droom om te beginnen en had ik de nodige zorgvuldigheid betracht, toch was ik nog steeds nerveus. Alles hing nu af van het feit of ik het ook echt zou doen. Heb je ooit een vriend gehad of iemand gekend die altijd praatte over wat hij ging doen, maar het nooit deed? Ik heb er veel gekend! Vergeet niet dat ik meer dan dertig jaar lang verkopers heb opgeleid.

Toen ik mijn bedrijf startte, kreeg ik geen potentiële klantnamen. Ik leefde uitsluitend van commissies, en ik was een eenmanszaak. Maar één ding had ik wel: passie. Toen God me ertoe bracht een bedrijf te beginnen om mensen uit hun schulden te helpen, was ik er helemaal klaar voor. Het grootste deel van mijn leven had ik doorgebracht in de kwellendheid van financiële problemen; en nu ik het antwoord had gevonden, het Koninkrijk van God, wilde ik dat aan iedereen vertellen. Ten tweede, toen God me hielp het plan op te stellen dat me liet zien hoe ik schriftelijke plannen kon maken voor gezinnen om in vijf tot zeven jaar uit de schulden te komen, inclusief hun woninghypotheken en zonder hun budget te veranderen, was ik meer dan gepassioneerd. Ik wist dat ik een gat in de financiële markt had ontdekt, en dat ik een verhaal had te vertellen. Maar nogmaals, ik moest het prototype al goed voorbereid hebben voordat ik de

knop omdraaide.

Natuurlijk zijn er altijd dingen die je onderweg leert, maar als je springt, moet je de basisstructuur al ontwikkeld hebben. Maar hoe groot de kans, het product of het potentiële loon ook is, het is altijd vandaag, en vandaag is de dag dat je in het plan moet stappen.

Dit brengt me bij het echte probleem, wat volgens mij de belangrijkste reden is dat zovelen hun doelen niet bereiken, zelfs nadat ze van God hebben gehoord over de richting en het antwoord voor hun financiële problemen.

Uitstel!

Uitstel kan gebaseerd zijn op onzekerheid, angst of gewoon luiheid. Maar één ding is zeker: uitstel is heel gemakkelijk! Ik las de volgende studie over de gewoonten van studenten met betrekking tot uitstelgedrag.

Jenny maakt haar appartement schoon. Cathy doet wiskunde puzzels. Matt controleert sportuitslagen, en Carmen werkt haar Facebook pagina bij. Allemaal psychologiestudenten die andere taken uitstellen. Klassiek uitstelgedrag in actie.

Het is een moeilijke gewoonte om te doorbreken, vooral nu het internet studenten in staat stelt om met een muisklik te ontsnappen aan gedisciplineerde studietijd. Een meta-analyse uit 2007 van de psycholoog Piers Steel van de Universiteit van Calgary meldt dat 80 tot 95 procent van de studenten uitstelgedrag vertoont, vooral als het gaat om het maken van hun cursuswerk.⁷

Dit geldt niet alleen voor studenten. De afleidingen zijn intens. Mijn telefoon opnemen of e-mails openen zijn tijdrovend. Maar

⁷<https://www.apa.org/gradpsych/2010/01/procrastination>

uitstelgedrag heeft een subtielere, duivelse kant waar je je bewust van moet zijn. Ter illustratie en om licht te werpen op dit gevaarlijke onderwerp—ja, ik zei gevaarlijk—wil ik naar 1 Korinthe 2:6-8 gaan.

*Wat wij zeggen, is wijsheid voor de gelovigen die het begrijpen. Deze wijsheid is niet van deze wereld, noch van haar leiders, die eens ten val komen. Wat wij zeggen, is Gods wijsheid die tot nu toe verborgen is geweest. Voor het begin van de wereld had Hij zijn plan al klaar om ons in de heerlijkheid te brengen. **De leiders van deze wereld hebbengeen van allen ervan geweten, want anders zouden zij de Heer vande heerlijkheid niet aan het kruis hebben geslagen.***

Wauw, dit kun je maar beter ergens opschrijven. Satan zal van tactiek veranderen als hij weet wat je aan het doen bent! Daarom spreekt God in gelijkenissen. Daarom wacht God soms tot middernacht voordat Hij je antwoord onthult. Je moet weten en je er voortdurend van bewust zijn dat we een vijand hebben. Je vijand is niet zomaar een zinnebeeldigpersonage met een hooivork en een rood kostuum. De Bijbel is duidelijk:

Maar ondanks dat moet u de situatie goed inzien en op uw hoede zijn voor de grote tegenstander, de duivel. Hij gaat rond als een brullendeleeuw, op zoek naar een prooi om te verslinden.

—1 Petrus 5:8

Nu kan hij natuurlijk niet zomaar iemand verslinden, maar hij wil je buiten het rechtsgebied van de hemel in zijn wettelijke heerschappij trekken om te stelen, te doden en te vernietigen. In de Bijbel staat: "Uw grote tegenstander!" Een van satans tactieken is je te verleiden tot zelfgenoegzaamheid, tot uitstel. Dit geeft hem tijd om uit te zoeken wat jij en God van plan zijn.

Ik herinner me een droom die ik op een nacht had. Het beeld dat ik

zag vond 's nachts plaats, en het licht van mijn slaapkamerraam werd op het gazon geworpen totdat het vervaagde in de duisternis. Daar waar het licht vervaagde, in de schaduw, zag ik twee demonen voor mijn raam staan met schriften in hun handen. Ik wist dat ze gestuurd waren om een legale opening in mijn huis te vinden. Ze maakten aantekeningen, op zoek naar een zwakke plek waarmee ze wilden proberen het werk van God tegen te houden.

UITSTEL KAN DODELIJK ZIJN!

Uitstel kan dodelijk zijn! Dat klinkt sterk, nietwaar? Het klinkt precies het tegenovergestelde van wat de verleiding van uitstel tegen je zegt. Zijn stem is subtiel en overtuigend: "Het geeft niet als je het later doet." Je kunt het altijd later doen. Maar is dat waar? Laat me je een verhaal vertellen dat je laat zien hoe gevaarlijk uitstelgedrag kan zijn.

Goliath kwam ook naar voren, luid commentaar gevend op dat jonge ventje met zijn rossige haar. 'Ben ik soms een hond,' donderde hij tegen David, 'dat je met een stok op mij afkomt?' En hij vervloekte David in de naam van zijn goden. 'Kom maar eens hier, dan zal ik je vlees aan de vogels en de wilde dieren geven,' brulde Goliath.

—1 Samuël 17:41-44

Terwijl Goliath dichterbij kwam, rende David hem tegemoet. Al lopend pakte hij een kiezelsteen uit zijn herderstas en deed die in zijn slinger. Hij slingerde de kiezel weg en raakte de Filistijn op het voorhoofd. De steen drong de schedel binnen en de man viel met zijn gezicht op de grond.

—1 Samuël 17:48-49

Wat is dat verhaal van David en Goliath toch een indrukwekkende geschiedenis! Het hele volk Israël is in angst als ze Goliaths tirade horen. Maar David zegt dat hij met hem zal vechten op één voorwaarde: hij mag zijn eigen wapen kiezen, een slinger die hij al jaren gebruikt bij het bewaken van de schapen. Als David Goliath nadert, is Goliath verward en schreeuwt uit. "Ben ik een hond, dat je met stokken op me afkomt?" Wat Goliath denkt dat een stok is, is

eigenlijk Davids staf. Hij ziet niet dat de slinger onder zijn riem zit. Nee, David gebruikt de staf als afleiding, om Goliaths aandacht daarop te vestigen in plaats van op de slinger. Als Goliath op David afkomt, rent David naar hem toe. Dit was een andere tactiek die David gebruikte. Hij wist dat het veel moeilijker zou zijn voor Goliath om de slinger te zien als hij plotseling op hem af zou komen.

Maar wat als David had gehandeld zoals veel mensen doen? Bang

**DIT IS PRECIËS WAT
SATAN MET JOU
WIL DOEN. HIJ
WIL JE PLANNEN
GEVANGEN NEMEN.**

om het conflict aan te gaan, stellen ze het gewoon uit. Wat als David om Goliath heen had gedanst tot hij zich klaar voelde om zijn slag te slaan? Ik denk dat Goliath de slinger zou hebben gezien, Davids strategie zou hebben herkend en dienovereenkomstig zou hebben

gecompenseerd. De slag zou verloren zijn geweest en het hele volk Israël zou gevangen zijn genomen.

Dit is precies wat satan met je wil doen. Hij wil jouw plannen gevangen nemen. Als hij je kan laten pauzeren, wachten tot je voelt dat je er klaar voor bent, heeft hij tijd om zijn tactiek te veranderen om het plan van God in je leven tegen te gaan. Dus is uitstelgedrag gevaarlijk? Absoluut! Ik weet zeker dat het je in je leven al duizenden euro's heeft gekost. In Davids geval had het duizenden levens kunnen kosten.

Daarom, als je de timing kent en je hebt je plan, ga dan met vertrouwen aan de slag. Ik geloof dat je een ingeving van de Heilige Geest zult hebben om je te helpen, zodat je weet wanneer het goed is om actie te ondernemen. Maar door verkeerd onderwijs aarzelen velen. Of ze gaan aan de slag, maar als ze dan geconfronteerd worden met een conflict, houden ze in en denken dat ze God verkeerd hebben begrepen.

Vrees het conflict niet

Mensen vertellen me dat toen ze aan de slag wilden gaan, de hel uitbrak. Nou, je bent toegerust om zonder angst de hel aan te kunnen. De vijand is zojuist geconfronteerd met uw plan van de Heilige Geest, en hij reageert om het uit te schakelen. Hij kan het nu niet stoppen. Het is te laat. Maar als hij je kan laten twijfelen aan het woord van de Heer dat je hierheen leidde, dan zal angst je teruggedrijven. Hij wil zo'n oproer veroorzaken dat je je terugtrekt. Maar je moet nu meer dan ooit sterk staan en je autoriteit gebruiken om hem in toom te houden. Wees niet bang om te zeggen: "Nee, dat doe je niet" of "Ik bind die geest van verwarring die mij probeert te kwellen. Ik weet wat de Heer heeft gezegd dat ik moet doen, en ik doe het, in Jezus' naam. En ga nu uit de weg, satan!"

Helaas reageren de meeste ongetrainde christenen van vandaag verbaasd op satans tegenaanval. Zij geloven dat, omdat God tot hen heeft gesproken en hen Zijn plan heeft gegeven, alles soepel en snel zal verlopen zonder verrassingen.

Begrijp nu niet verkeerd wat ik zeg. Wij hebben absoluut gezag over boze geesten, maar wij hebben geen absoluut gezag over mensen. Ik sta weliswaar onder Gods gezag, maar veel mensen om mij heen niet en die zullen ten prooi vallen aan geruchten en verwarring. Zij kunnen mijn motieven verkeerd beoordelen of vervolging tegen mij instellen.

Maar zij kunnen uw plan van de Heilige Geest niet tegenhouden!!! De vijand zal voortdurend een dag te laat komen en zonder geld komen te zitten. God is hem ver vooruit en zal je naar je overwinning leiden als je sterk blijft in geloof en weigert compromissen te sluiten.

De fase waarin je aan de slag gaat, is de fase waarin er meer moed dan geloof nodig is om het uit te voeren. Geloof heeft je naar dit moment gebracht, maar nu is er moed nodig om het echt aan te pakken. Ik denk dat het probleem is dat mensen het Rode Zee-verhaal en het Jordaän-verhaal door elkaar halen.

In het Rode Zee-verhaal is het volk Israël uit Egypte bevrijd en naar de Rode Zee getrokken, waar het door de zee en de bergen lijkt te worden ingesloten omdat de Faraö van gedachten is veranderd en

achter hen aankomt. Het lijkt erop dat er geen uitweg is. Maar Mozes heft zijn staf op (gezag), en de Rode Zee splijt. Zij steken over op het droge, en Farao's leger probeert hen te volgen. Maar als Farao's leger dat doet, verzwelgt de zee hen en doodt hen allen. Israël is nu vrij van Egypte en vrij van slavernij. Dit is een machtige daad van bevrijding, en we zingen allemaal graag over Gods bevrijding.

Voor hen uit ligt hun belofte, het land Kanaän. Het is het land dat aan hun voorouders en Abrahams zaad is beloofd. Terwijl ze door de woestijn trekken, klinken de woorden van Mozes in hun oren: het zal een land zijn dat vloeit van melk en honing. Het klinkt te mooi om waar te zijn voor de mensen die hun hele leven alleen maar slavernij hebben gekend. Maar er is een probleem. Het land is al bezet door andere volken. Als zij het beloofde land naderen, besluit Mozes spionnen uit te zenden om na te gaan welke route zij het best kunnen nemen, zodra zij dit nieuwe land zullen binnentrekken. Die spionnen moeten ook wat van de vruchten uit dat land mee terug te nemen om het volk te bewijzen dat het een goed land vol mogelijkheden is.

Maar de verspieters komen terug met zo'n verhaal, dat het volk Israël terug wil naar Egypte. Het land is vol met ommuurde steden en mensen die veel groter en langer zijn dan de Israëlieten. De Israëlieten huilen van ontmoediging en keren zich tegen God en Mozes, omdat ze denken dat ze zijn voorgelogen. Vanwege hun ongeloof leidt God hen niet naar de belofte, omdat Hij weet dat zij zonder geloof zullen worden vernietigd. Die generatie leeft en sterft in de woestijn totdat er niemand meer van henin leven is.

Nu krijgt Jozua het bevel van God om hen naar de overkant te leiden. Maar opnieuw, als ze bij de Jordaan komen, is er een probleem. De rivier is in het seizoen waarin het buiten zijn oevers is getreden en het volk kan het snelstromende water niet oversteken. Maar God splijt opnieuw de wateren, en de Israëlieten lopen over het droge land—deze keer niet uit een conflict, zoals toen zij Egypte verlieten, maar naar een conflict, terwijl zij zich voorbereiden op het veroveren van hun belofte.

Dit is wat je moet weten. Er kunnen problemen zijn die je moet oplossen als je op weg gaat, maar vrees niet. God zal jullie helpen en

beschermen. Onthoud altijd dat achter dat probleem de belofte ligt. Vergeet dat nooit.

In feite ga ik hier iets zeggen dat je misschien zal schokken. Wees probleembewust. Nee, ik bedoel niet dat je in angst moet mediteren over je persoonlijke problemen. Ik heb het over zoeken naar een kans. Mensen betalen grof geld om problemen te verhelpen of op te lossen. Een bedrijf is echt een antwoord op iemands probleem. Bijvoorbeeld, mensen hebben een probleem—ze hebben honger—dus iemand begint een Subway zaak. Je hebt vast wel eens zo'n Subway broodje gemaakt, maar dat heb je niet omgezet in een bedrijfsconcept. Maar vandaag heeft Subway tienduizenden restaurants over de hele wereld, omdat ze iemands probleem oplossen. En u zult zeggen: "Dat had ik ook kunnen doen." En dat klopt. Maar je moet anders denken.

Drenda en ik zijn vandaag miljonairs, niet omdat we slim zijn of er goed uitzien. We hebben gewoon geleerd hoe het Koninkrijk van God werkt. En God liet ons zien hoe we een probleem dat we hadden, konden oplossen. Toen liet God ons zien hoe we andere mensen konden helpen hetzelfde probleem op te lossen. Zo moeilijk is het niet!

De plaats van voorbereiding

Dus, nadat je in geloof hebt gezaaid en nadat je het plan hebt gekregen, ga niet meteen aan de slag zonder na te denken. Denk aan onzetekst in Mattheus 13:44.

Het Koninkrijk van de hemelen is net een schat die ergens in een stuk land ligt en door iemand wordt ontdekt. Die man stopt de schat vlug weer in de grond. Hij is zo blij dat hij alles wat hij heeft, verkoopt. Dan koopt hij het stuk land, met de schat erbij!

God roept je altijd eerst naar een plaats van voorbereiding. Dus ook al hoor je van God en heeft Hij je een idee gegeven om een

fantastisch nieuw bedrijf te beginnen, wees dan zeker van de timing. God openbaart altijd eerst de schat om je te motiveren tot voorbereiding. Merk op dat ik niet zei dat God je de schat geeft. Ik zei dat Hij de schat, het antwoord, openbaart. Veel, heel veel mensen hebben de openbaring van de schat verkeerd gelezen: namelijk als het moment om de schat in bezit te nemen, met afschuwelijke resultaten. God leidt je altijd naar een plaats van training en voorbereiding, voordat Hij je eropuit stuurt om de schat in beslag te nemen.

Ik weet dat God mij als jongeman een visioen gaf, waarin ik met een Bijbel in mijn hand stond. Terwijl ik daar stond, zag ik niet alleen hoe ik uit de Bijbel preekte, maar ik zag ook de zaal en de mensen tot wie ik preekte. Een stem sprak tot mij, toen ik dat visioen zag. "Ik roep je om Mijn Woord te prediken." Ik hoorde dat drie keer en toen verdween het visioen. Ik was 19 jaar oud. Ik runde toen de pizzeria van mijn vader en wist niet goed wat het visioen inhield. Ik wist wel dat ik geroepen was om Gods Woord te prediken, maar hoe en waar dat zou gebeuren wist ik nog niet.

In werkelijkheid was dat een oproep tot voorbereiding. Niet veel later nadat God mij die openbaring had gegeven, zei Hij dat ik naar een Bijbel school moest gaan en daarna naar de *Oral Roberts University* (ORU). Daar ontmoette ik de liefde van mijn leven, Drenda. Na onze tijd in de ORU gingen we verder om een financieel bedrijf te beginnen, een plan dat ik toen nog niet begreep. Wat was er gebeurd met de roeping van God in mijn leven? Maar God had een plan. Hij gebruikte die tijd om me te trainen in de financiële aspecten van het leven, om me te trainen in Zijn Koninkrijkswetten en -principes, die de hoeksteen van mijn bediening zijn geworden. Hij gebruikte die tijd ook om me te helpen groeien in zelfvertrouwen, omdat ik zo bang was om met mensen te praten toen ik jonger was.

Pas op 1 september 1995 leidde God ons ertoe om onze kerk te beginnen in de kelder van een plaatselijk christelijk radiostation. Onze eerste dienst was 's avonds, en toen ik daar stond, zag ik precies het beeld van dat visioen dat God me 21 jaar eerder had gegeven.

Begrijp dus dat wanneer je een visioen ontvangt, een aanwijzing of een idee krijgt, dat meestal niet betekent dat je er op dat moment

direct mee aan de slag moet. God zal je vertellen wanneer je dat moet doen, op dezelfde manier als waarop Hij je het plan gaf. Hij zal tot je spreken, en je zult het weten.

In mijn geval gingen we in 1995 naar een kleine kerk dicht bij ons huis. En in een zondagavonddienst begon God mij aan te spreken. Ik kon niet eens horen wat de voorganger zei, omdat de Geest van God zo sterk op mij was. Ik wist dat het tijd was om eruit te stappen! En dat zal ook met jou gebeuren.

Drenda en ik hebben zo enorm genoten van wat God allemaal heeft gedaan, maar onze passie is alles wat Hij doet!!!! We hebben ons voorgenomen de rest van ons leven deze boodschap van het Koninkrijk te prediken en te onderwijzen. Niets maakt ons meer blij dan de gezichten van mensen te zien oplichten door openbaring als we onderwijzen. We weten wat dat betekent; ze horen antwoorden.

We weten dat het Koninkrijk ook jouw antwoord is! Dus wat is het vijfde principe dat God me leerde?

Stap #5: Ten eerste: als je de timing, methode en plaats weet, stel dan niet uit! Ten tweede: laat je niet verrassen door het conflict.

Jij en God kunnen de klus klaren, geen twijfel mogelijk! Onthoud gewoon dat het Gods wil is dat het goed met je gaat.

Mijn vriend, ik bid dat het u in elk opzicht goed mag gaan, ook wat uw gezondheid betreft.

—3 Johannes 2

Laat niemand je vertellen dat het niet Gods wil is dat je gezond bent en welvarend in het leven staat! Hij heeft echt het beste met je voor! Dit is wat satan van het aardse rijk heeft gestolen en wat God jou in Jezus Christus heeft teruggegeven. Religie heeft mensen zulke leugens over God geleerd. Soms moeten mensen fictie afleren voordat ze de waarheid kunnen leren. Onlangs ontving ik de volgende e-mail, die de noodzaak illustreert om je verstand te

vernieuwen, zodat je kunt horen wat God werkelijk zegt.

Beste Gary,

Mijn naam is Annette. Ik groeide op in een baptistengezin, werd als kind gered en hield enorm veel van Jezus. Als jongvolwassene werd ik gedoopt in de Heilige Geest en begon ik ware aanbidding, genezing, bevrijding, geestelijke gaven en andere waarheden over het Koninkrijk van God te begrijpen. Ik leerde de basisprincipes van zaaien en oogsten door verschillende leraren in het lichaam van Christus. Maar pas toen mijn man, John, "struikelde" over uw leer, begon ik te beseffen dat ik een echt probleem had om te geloven dat christenen—vooral predikanten en mensen in de bediening—ernaar zouden moeten streven om meer welvaart te hebben dan alleen het vervullen van hun basisbehoeften. We ontdekten dat geen van ons beiden echt begreep hoe Gods Koninkrijk werkt.

We zaten in de bediening en waren trouw in het geven van de tienden. We waren ook gulle gevers en leerden zelfs het principe van zaaien en oogsten. Maar we vonden dat we een relatief comfortabel leven leidden en dat dat alles was wat we mochten verwachten. Dat was tot de herfst van 2003, toen er een zware brand uitbrak op de werf waar ons bedrijf en onze bediening gevestigd waren. Toen vonden er verschillende andere gebeurtenissen plaats die alles veranderden. John kreeg voortdurend hartproblemen en moest uiteindelijk een openhartoperatie ondergaan. We hadden in die tijd geen ziektekostenverzekering, en we begonnen hoge ziekenhuisrekeningen te krijgen. Zijn onvermogen om te werken maakte het nog erger. En toen veroorzaakten enkele slechte beslissingen van onze kant nog grotere financiële problemen. In 2015 was onze normale financiële levensstijl veranderd van redelijk goed in die van een zware

schuldenlast, inclusief achterstallige betalingen aan de belastingdienst.

We zijn altijd vrijgevig geweest omdat we graag geven en geloven in zaaien en oogsten. We zochten meer dan ooit wanhopig naar antwoorden bij de Heer. Toen stuitte John op uw onderwijs op TV. Eerst zei hij: "Zo kun je God niet kopen" en zette de tv uit. Maar een paar dagen later kwam hij uw programma weer tegen, en die keer kon hij niet stoppen met luisteren. Uiteindelijk bestelde hij elk leermiddel dat u op dat moment beschikbaar had! We voedden ons twee jaar lang met dat materiaal voordat we allebei in staat waren om de gekke overtuiging los te laten dat het verkeerd was om een overvloed en meer dan genoeg te willen hebben.

Op een dag keken we, voor ongeveer de tiende keer, naar een bepaalde dvd waarop u onderwijs geeft uit Matteüs 17. Jezus zegt daar tegen Petrus dat hij een vis moest vangen en de munt in zijn bek moest gebruiken om de belasting te betalen. Verder haalde u ook een illustratie aan uit 2 Koningen 4 over de vrouw die gebruikte wat ze in huis had.

Ik herinnerde me ineens dat een paar jaar geleden een vriend ons een gouden munt had gegeven in ruil voor wat werk dat we voor hem hadden gedaan. Het was niet genoeg om onze schuld af te lossen, maar het was het "iets" dat we in huis hadden dat we konden zaaien! We zaaiden die munt in jullie bediening en werden een Inner Circle Partner en hielden onze ogen open om te zien wat God vervolgens zou doen.

In de daaropvolgende maanden bleven we ons voeden met uw lessen, en we worstelden om ons hoofd boven water te houden terwijl we de schulden afbetaalden. Op een nacht had ik een droom waarin God me liet zien dat er een grote som geld naar ons toe zou komen. In de weken daarna zagen we een paar kleine financiële zegeningen binnen druppelen. We

bleven bidden en meer geven zoals God ons opdroeg, en we bleven Gods waarheden uitspreken en luisteren om er zeker van te zijn dat we gehoorzaamden aan alles wat we geloofden dat Hij ons opdroeg te doen.

Toen keerde een situatie om die bijna onmogelijk leek. Kort daarna zagen we de vervulling van de droom in vervulling gaan. De hoeveelheid geld die we ontvingen was veel meer dan we nodig hadden om onze schuld af te betalen. We zijn nu uit de schulden. We zoeken nu strategieën om verstandig te investeren en een leven te leiden in de dubbele portie, zodat we royaal kunnen geven, altijd en bij elke gelegenheid.

—John en Annette

Wij krijgen voortdurend dit soort e-mails van mensen die de waarheid over God en Zijn Koninkrijk leren kennen en zich realiseren dat zij door religie zijn voorgelogen.

Toen mijn geest eenmaal vernieuwd was tot Gods goedheid en Zijn Woord, ontdekte ik dat ik in staat was te groeien in de openbaring die ik nodig had om vrij te zijn. Onthoud: twijfel nooit aan God. Als er een situatie in je leven is die lijkt op een mislukking van het Koninkrijk van God, doe dan wat de discipelen deden. Ze vroegen Jezus niet: "Jezus, waarom heb je die demon niet uitgedreven?" Nee, zij vroegen: "Waarom konden wij de demon niet uitdrijven?" Ze wisten dat de kortsluiting aan hun kant moest zitten, en ze vroegen Jezus om hen te helpen het te begrijpen. Als u in uw leven niet ziet wat de Bijbel zegt, vraag dan aan God om u te laten zien waarom! Hij zal tot je spreken en je helpen te leren hoe Zijn verbazingwekkende Koninkrijk werkt.

**HIJ ZAL TOT JE SPREKEN
EN JE HELPEN TE
LEREN HOE ZIJN
VERBAZINGWEKKENDE
KONINKRIJK WERKT.**

Gisteren nog hoorde een zakenman in mijn kerk van zijn bank dat

het federale subsidiegeld dat hem aanvankelijk was beloofd, was geweigerd. Hij had al uitgezien naar dat geld en er plannen voor gemaakt. Zonder die hulp zou hij zijn werknemers moeten ontslaan. Toen hij de bank vroeg waarom het geld was geweigerd, konden ze geen antwoord geven. Omdat hij dacht dat er genoeg geld binnen zou komen, had hij het geld dat hij al had, geïnvesteerd in materialen die hij nodig had. Maar nu het geld niet kwam, zat hij zonder geld en wist niet wat hij moest doen. Het enige wat hij nog had was een cadeaubon in zijn portemonnee die iemand hem had gegeven. Hij reed er onmiddellijk mee naar de kerk, want hij wist dat hij moest zaaien wat hij had en geloven dat God hem zou helpen in dit moeilijke seizoen. Binnen enkele uren nadat hij de cadeaubon als zaad bij de kerk had afgegeven, belde de bank hem op en zei dat het hen speet, dat er een fout moest zijn gemaakt. Ze stuurden hem het geld.

Je hebt een rol te vervullen

Nu ik afsluit, wil ik je mijn laatste woorden geven over het verwerven van het geld dat je nodig hebt. Ik heb ontdekt dat veel mensen van God een hart hebben om te geven, een hart voor mensen, maar geen geld. Ik geloof dat de belangrijkste reden waarom mensen geen rendement zien van hun geven, een verkeerde perceptie is van wat er zou moeten gebeuren nadat ze gegeven hebben. Veel christenen geloven ten onrechte dat God hen gewoon het geld brengt waar ze voor geloven. Maar dat is niet mogelijk, want God heeft geen geld. Al het geld bevindt zich hier op aarde en is slechts een product van handel (iets kopen of verkopen).

Als we dit aspect van het proces begrijpen, moeten we zodra we geven, luisteren naar de Heilige Geest voor een plan, een aanwijzing, of een idee waar we rijkdom kunnen creëren of waar we er in de zakenwereld beslag op kunnen leggen. Dit betekent niet dat je per se een bedrijf moet hebben, maar de Heilige Geest zal je leiden naar een plaats in de zakenwereld om je net te plaatsen. Een net is iets dat het vermogen heeft om geld te vangen of te scheppen in de zakenwereld.

God zal je stappen en het plan dat je moet volgen, sturen. Voor de meeste mensen geloof ik dat het beste, snelste en meest waarschijnlijke net, een bedrijf is. Als ik zeg bedrijf, dan sluit ik werken onder of in een bedrijf niet uit, maar het net moet groot genoeg zijn om de vis te vangen die je nodig hebt. Het kan je eigen bedrijf zijn of dat van iemand anders.

Maar als het gaat om netten, is mijn ervaring dat de meeste mensen vissen op walvissen in badkuipen. Ik zal het uitleggen. Laten we zeggen dat iemand een baan heeft bij de plaatselijke kruidenier en tien dollar per uur verdient. Maar nu wil hij zijn huis van 150.000 dollar afbetalen en wil daarvoor de Koninkrijkswet gebruiken. Oké, tot zover goed.

Vervolgens horen ze over zaaien en oogsten, een wet van het Koninkrijk, en ze zaaien en geloven om dat huis af te betalen. Weer goed tot nu toe. Maar om de een of andere reden denken ze dat het geld gewoon komt opdagen. Ze weten dat hun baan niet de capaciteit heeft om op genoeg geld beslag te leggen om het huis af te betalen, dus vestigen ze hun hoop op de Heer (en dat is goed). Maar als ik zeg "onze hoop op de Heer vestigen," dan moet u begrijpen dat wij onze hoop op de Heer vestigen om ons wijsheid en richting te geven om dat geld te ontvangen. En dat kan betekenen dat er grote veranderingen nodig zijn.

Wat mensen zich niet realiseren is dat God hen misschien naar een nieuwe zee moet leiden om een walvis te vangen, en niet naar hun vertrouwde badkuip. Zie je, er zijn geen walvissen in je badkuip! Een huis van 150.000 dollar in een paar jaar afbetalen met 10 dollar per uur zou moeilijk zijn. Maar God weet wel waar de vis zit en kan je naar de juiste plek en methode leiden om de vis te vangen die je nodig hebt om je doel te bereiken. Herinner je je het verhaal van Petrus en de enorme visvangst? Petrus had de hele nacht gevestigd en niets gevestigd, maar Jezus vertelde hem waar hij moest vissen; en naderhand was Peters boot te klein voor alle vissen. Het verschil? Een woord met een aanwijzing: "Laat je netten neer in het diepe water." Zie je, Petrus viste op de verkeerde plaats, maar Jezus zei hem wat hij moest doen en zijn succes veranderde.

Toen Drenda en ik grote schulden hadden, moesten we leren naar God te luisteren en Hem volgen naar steeds grotere meren om de vis te vangen die we nodig hadden. Gods leiding bleef ons naar dieper en dieper water leiden. Eerlijk gezegd leidde God ons zo ver dat we geen land meer konden zien, wat een heel enge plek was omdat we daar nog nooit waren geweest; en vooral eng toen er storm opstak.

Omdat de meeste mensen op God wachten tot het geld verschijnt, komt het nooit bij hen op om te luisteren naar iets dat hen vreemd is en hen leidt naar nieuwe en enge plaatsen waar ze nog nooit geweest zijn. De meeste mensen kijken alleen naar het vertrouwde, wat ze al kennen. Maar de walvissen zitten niet in je badkuip. Je moet naar het diepe water gaan.

Dus onthoud, we moeten niet werkeloos toezien als we eenmaal gezaaid hebben. Als we zaaien, kunnen we ons vasthouden aan het woord van God en weten dat God ons naar de oogst zal leiden. Maar we moeten luisteren naar die leiding, die volgen, en dan de netten hebben om de walvissen te vangen als we daar aankomen.

Veel mensen nemen wel de stappen om van meer te veranderen, maar slagen niet in het veranderen van de methoden om hun oogst te vangen. Een vishaakje zal geen walvis vasthouden. (Tussen haakjes, ik zeg niet dat we daadwerkelijk walvissen moeten vangen. Ik gebruik dit alleen als voorbeeld vanwege hun grootte.)

Als je eenmaal op de juiste plaats bent, moeten je methoden het grotere gewicht en de grotere druk die het vangen van een grotere oogst vereist, aankunnen. Dit alles kost tijd om het allemaal voor elkaar te krijgen. Vaak weet God dat we de walvis waarop we jagen niet aankunnen als we er eenmaal oog in oog mee staan. Maar God zal ons trainen, en we kunnen er zeker van zijn dat we die vangst inderdaad naar de wal zullen slepen als we niet opgeven.

Dus samenvattend: we moeten

**WE MOETEN
SAMENWERKEN
MET GOD, ONS
VOORBEREIDEN
OP DE OOGST, EN
ONS DEEL DOEN
OM ELKE KANS DIE
GOD ONS GEEFT
TE BENUTTEN.**

ophouden te denken in termen van wondergeld of wat ik een brievenbusmentaliteit noem (hoewel God wonderen verricht). We moeten veeleer met God samenwerken, ons voorbereiden op de oogst, en ons deel doen om elke kans te grijpen die God ons biedt.

De kracht van de voorziening is in jouw handen gelegd. Nee, ik heb het niet over de titel van mijn boek. Ik heb het over de Heilige Geest en het Koninkrijk waarin God je heeft geplaatst. Dus ga ervoor, en win velen voor Christus door je succes en voorbeeld onderweg.

Hé, ik zag net deze e-mail binnenkomen, en ik dacht dat het een goede herinnering was nu we afsluiten.

Terwijl de wereldeconomie instort, heeft ons bedrijf net een schuld van vierduizend en één van achtduizend dollar weggewerkt! Maar er is meer! We keken naar onze zakelijke financiën en realiseerden ons dat, vanaf vandaag, onze zakelijke netto inkomsten voor 2020 tot nu toe onze zakelijke netto inkomsten voor heel 2019 hebben overtroffen! We bloeien boven alles wat we kunnen vragen of denken (Efeze 3:20), terwijl de wereldeconomie, waarop de aardse vloek rust, faalt! We zijn gewoon zo enthousiast over wat God aan het doen is. Hij is ZO trouw aan Zijn Woord!!

Dank u, dank u, dank u aan Gary en Drenda, hun familie, hun personeel en hun partners voor het brengen van Gods Woord in ons leven! Wij hebben zeventien jaar lang in armoede en gebrek geleefd—zoals Gary en Drenda 9 jaar lang—tot onze voorgangers de serie Fixing the Money Thing begonnen te tonen op woensdagavond in de kerk. Dat was vijfenhalf jaar geleden, en we zijn nooit meer dezelfde geweest!! Nogmaals bedankt, en wees gezegend!

Hé, vertel me je verhalen op GaryKeese.com. Anderen moeten horen hoe geweldig het Koninkrijk werkt in jouw leven.

UW FINANCIËLE REVOLUTIE

De kracht van voorziening

Worstelen om te overleven...
of in staat om groot te dromen?

Een slaaf van schuld...
of het door God voor jou ontworpen doel nastreven?

Wat klinkt meer als jouw leven?

Wat zal het verschil maken in JOUW LEVEN?

Voorziening.

We zijn het er allemaal over eens dat het essentieel is om voldoende voorzieningen te hebben voor de dingen die we nodig hebben in het leven.

Maar begrijp je echt de KRACHT van voorziening?

Gary Keesee wil het je gemakkelijk maken.

In dit vierde deel van de serie "Uw financiële revolutie" onthult Gary één van de belangrijkste componenten van zijn succes en dat van anderen. En nog een CRUCIAAL geheim van het Koninkrijk van God: De kracht van voorziening!

Leer:

- De VIJF BASISSTAPPEN die je kunt nemen om de voorziening te ontvangen die je nodig hebt.
- Het belang van geloof en hoe je kunt zien wanneer je niet in geloof bent.
- Hoe uitstelgedrag dodelijk kan zijn.
- Of je kunt geloven om de loterij te winnen (ja, dit staat er echt in).
- En nog veel meer!

Ga met Gary mee op deze reis die je ogen zal openen. En ontdek hoe je 'De kracht van voorziening' in je leven kunt implementeren!

Gary Keesee is een auteur, spreker, ondernemer, financieel expert en voorganger die een passie heeft voor het helpen van mensen om te winnen in het leven, vooral op het gebied van geloof, familie en financiën. Gary en zijn vrouw Drenda hebben verschillende succesvolle bedrijven opgezet en zijn de oprichters van *Faith Life Now*, dat twee televisieprogramma's produceert—*Fixing the Money Thing* en *Drenda*. Verder organiseren zij wereldwijde conferenties en voorzien in praktische hulpmiddelen. De Keesees zijn ook voorganger van *Faith Life Church* in de buurt van Columbus, Ohio.